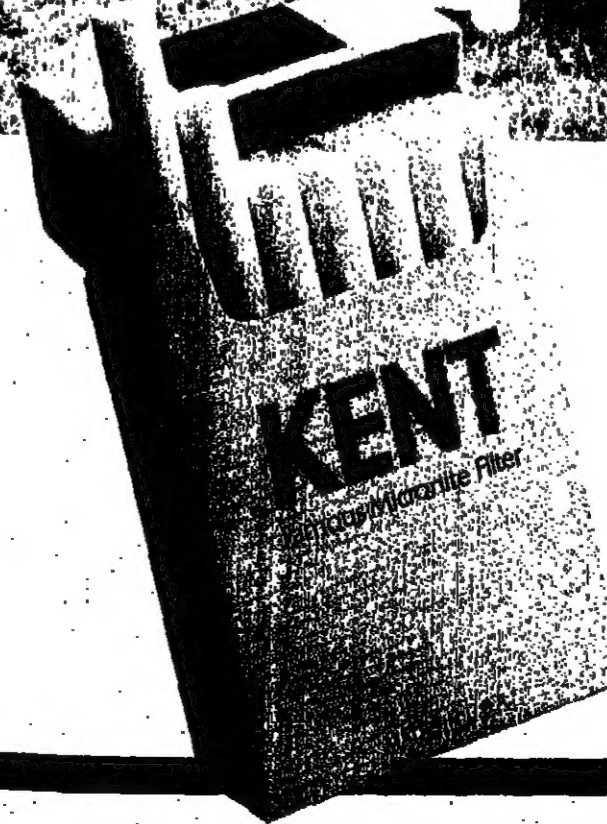

צדדי ארץ ישראל
מערב
סוכה
גילוי
ה' בטבת, תשמ"ט 16.12.1988

מפעם לפעם מגיע לי...

מפעם לפעם אני מרשה לעצמי משהו מיוחד.
כמו קנס למשקל.
אני מדליק ל"קנס וחונה מוחשי לזכר הנפלא
של רענונות וטעם עדיף, מן ורד.
הפעם המיוחד של הערבות הטוב והאמריקאית
ופילטר המיקרונייט המפורסם. קנט.
מפעם לפעם מגיע לי.

אזהרה: משרד הבריאות קובע כי - העישון מזיק לבריאות

האנדרטת

יותר ויותר אנשים מוסיפים SEVEN SEAS לבריאות

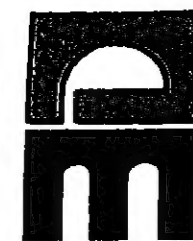
מיטן גמון ערובה לבריאות
קבוצת חיסון המודרני מתבטא בארורות לא סדירות ובחלוקה לא משאית.
אנשים רבים יותר מבקרים כיום בחשיבותה של תזונה נכונה לשמירה על בריאות
ומקפידים להשקיע את מונום בתוספות מזון חיוניות לגופם.
הדאגה והפאניקה מבקשים על חסכת לבריאות חסכונית במחיר של אבות מזון
ואנשים לבין חנוך, כשם שצריכת יותר של ויטמינים ותוספות מזון עלולה לחזק, לכן
מקפידים בחברת SEVEN SEAS על תוספות מזון בעינין חסדוק וחדוש לעם, לא
פחות ולא יותר מדי.
והתוספת הזו של SEVEN SEAS באות בכמויות ממוטות בלוקן נוחות לבלע, אינן
מסילות צמחוניים מלאכותיים, סוכר או חומרים משמרים.
הצלחה טבעית באנגליה
SEVEN SEAS היא החברה הגדולה ביותר באנגליה לייצור ויטמינים ותוספות מזון.
מזה 30 שנה מתקד ופיתוח, שהיה סדרה מעולה, חסכונית על חומרים טבעיים
ומשפטיים בבריאות ויחודיים.
משמשדע לבריאותך חשוך שתדע כי תעשה תוכל לחשיג גם בישראל את סדרת תוספות
המזון והמבחר ביותר באנגליה: SEVEN SEAS.
טיפול מקצועי לאורך כל הדרך
קנין SEVEN SEAS (סניף סיון) אנגליה
מייצור ושיווק חביאות
תפוח: כעסל בעיני
הדפוס: אט מילר בויס
לחיות בבנין חסר קרע כלב

SEVEN SEAS

תוספת הבריאות הטבעית שלך

18.12-23.12.88

במשביר לצרכן

לנשים
32%

• שובלות • חליפות •
• משלים • חצאיות •
• סריגים • ז'קטים •
• מכנסיים • חולצות •
• טרנינגים •
• מגפיים ונעליים •
• אביזרי אופנה •

20%
הנחה

יום המוצר
יום ראשון
18.12.88
חזיות
כולל 'מרקס' ו'אנד ספנסר'
20%
הנחה

הצעות
מיוחדות
חצאיות
מיוחדות ג'וליות
MAG MODA
95⁹⁰ 69⁹⁰
95⁹⁰ 79⁹⁰
109⁹⁰ 79⁹⁰
חולצות ערב
FOXY LADY
139⁹⁰ 89⁹⁰
99⁹⁰ 69⁹⁰

פרט למחירי 'מרקס' ו'אנד ספנסר'

על כל מוצרי
קארליין
20%
הנחה
לגבר שלך
על קניה מעל 50 ₪ נטו
אמטור שייב יוקרתי
GIRONIMO

מלון סן אנטוניו

כריסטנה אונטיס, חיים בובל עם כסף.

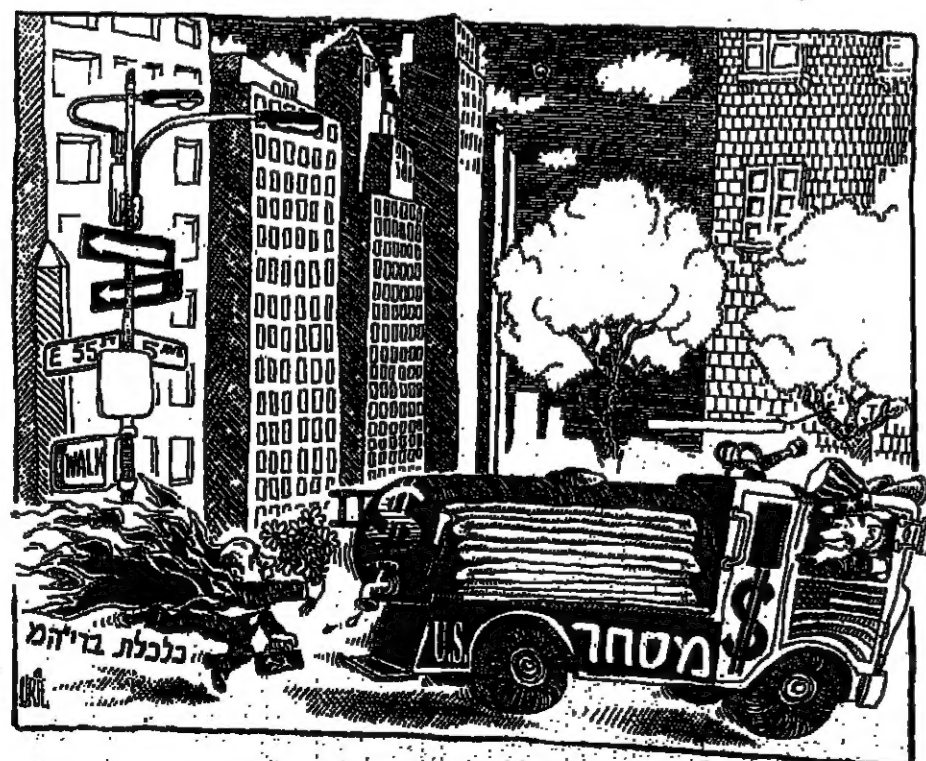
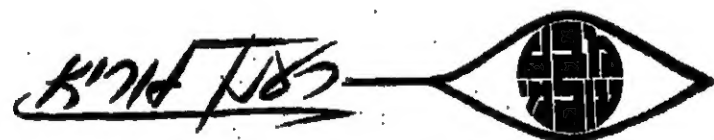
אליהו דניאל, מחזיר החיים.

משה בקר, בשטח המרטי.

דף למתניס עמ"י גון.

מדבצ'וב בוי יורק.

סופהכוע

ח' בטבת, תשמ"ט 16.12.1988

1988 כל הזכויות שמורות ל"מעריב"
This Magazine is a Supplement
Maariv International Edition

קצין כבד
ימון ברזרין

לאורב ילדים סדוקים
חלמה ארמון

מהפכת המיסגרים
שני נבאי

דף למתניס
ימון גמן

שול מופשט, כא"י העובדת
מלי פרידלנד

שטח פרטי, משה בקר
מרת ברצקי

כמה כסף עולים החיים
אביבה לודי

כריסטנה, אי כריסטנה
אריה דניאל

לאורב כחץ
מאיל

קלאסיקה מודרנית
ימון חנד

חיים ואהבים
חמי אביד

מסדאון
ימון לב

הרוסקופ
רות אלי

שעיר לילדים

העיתון חילי אדוק. ממשיך לדבר על
הימון. כתבה בעמוד 10. צילום השער
הימון וילברט.

העיתון חילי אדוק.

העיתון חילי אדוק.

העיתון חילי אדוק.

העיתון חילי אדוק.

העיתון חילי אדוק.

העיתון חילי אדוק.
ממתקי כדמית, חשלה החמישה
חטיפים וסוכריות באיכות עולמית
במבחר טעמים ייחודיים.
סוויטה
מעין אדום בשוקולד חלץ
אדום
הטיפ בדמיה מצופה שוקולד רומנטי שוקולד
מאסטרו
סדר סוכריות איכות בשלישן טעמים
מנטה מנטולא שוקולד חמאה
במילוי קרם אדום וקרמל אדום קאי

ברבחים

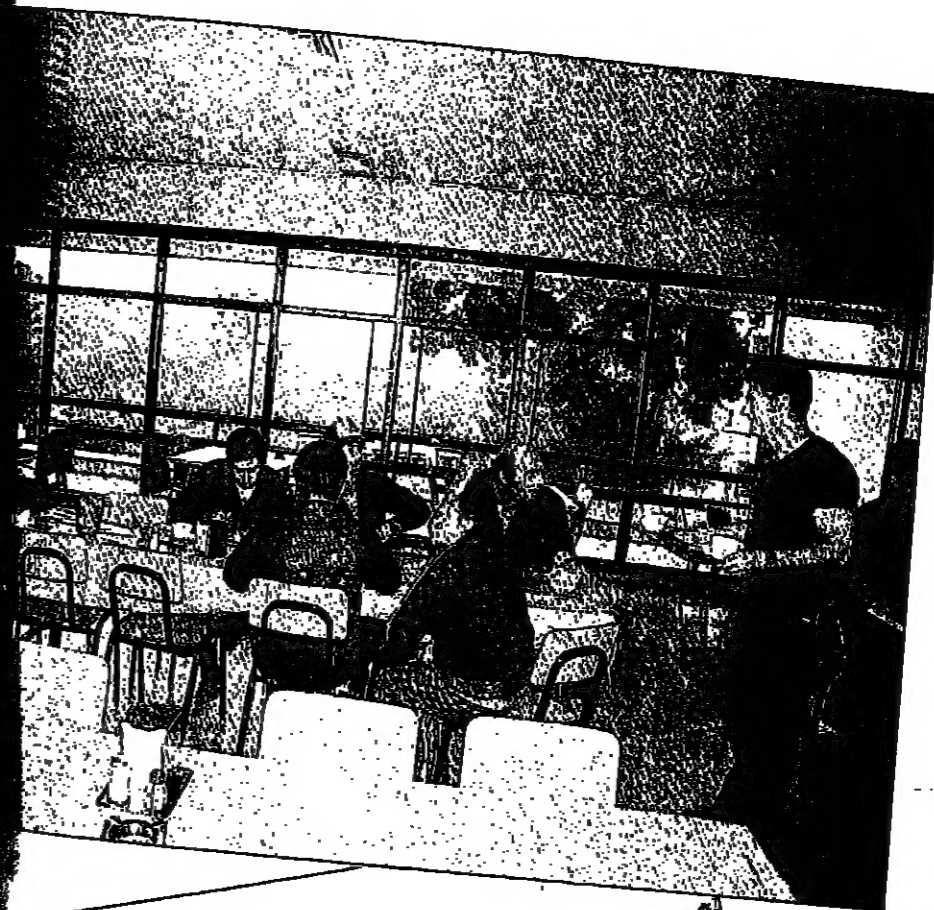
העיתון חילי אדוק

האגודה הירוקה

קיבוץ בבוץ

בשבוע שעבר הכחיתו מהתכרים בחדר האוכל מנת בשור, ובערב שבת לא הגישו דקוח קצואים. ממדכי המרכוליות הורידו מעדני חלב ובבתי-הילדים חזרו למרגרינה אחרי תקופה ארוכה של חמאה. בשער העמקים, אחד מ-150 קיבוצים העשוקים כיום בבזבז פיאנסי עמוק, מורגשת חרדה הנבעת ממאבק על עצם הקיום. ומדובר בקיבוץ צנוע יחסית, עם מבעל מצליח, הממוקם בסולם החובות "דק" במרכז הטבלה. אז הפעילו עם צוות חידום כלכלי, תולכים לתקופה של קיצוצים דראסטיים בדמתיים ומוציאים את האידיאולוגיה מהנפלין כדי להחזיק בה מחדש באור היום החושפני ולבדוק האם היא עדיין מחאימה למציאות. איך זה קרה, ולמה. אנומיה של תהליך.

מאת יצחק בן-חורין
ציוראים: בני גלזר

שער העמקים: המנהל קיבוצית עם נח, לוח מודיעין ודור העתיד. עכשיו חתכים שם בבשר החי.

שנים לא חשבתי כך, אבל בתקופה האחרונה אני מתחיל להתלבט בשאלה איך מביאים אנשים לכך שיעברו ויפגשו את עצמם. וזהו כבר לא התלבטות אידיאולוגית כזו "באוויר". בשבוע שעבר הופיעו מהמפורסם במיד האוכל מנת בשור. אצט. כשר שבת לא הגישו דקוח קצואים וקשלת כבד לא היה בשך מוכן שהתכרים נהגו לשאת לדריש. ממדכי המרכוליות הורידו מעדני חלב, נקניקים וסוגי בשר משוכחים. בבתי-הילדים חזרו למרגרינה אחרי תקופה ארוכה של חמאה. אורח דרוזי, מכירת הקיבוץ, מאשרת: "יש אצלנו חרדה, חרדה הנבעת ממאבק על עצם הקיום."

הגענו לבקורת של ועלינו להחליט עם עצמנו אם מגיע לנו להכחיר, או שגילינו לעשות מאבק להישמר. אנוני הולכים עכשיו לתקופה של קיצוצים דראסטיים בדינת הדיים. חברות מבוגרות מבקשות לשכך לייצור. בשלושה כנומבר, עם הודעת תוצאות הבחירות לכנסה, נקראו נציגי הקיבוצים לכינוס חירום. הם הבינו ששום דבר פחות מבריקות יסודי ושלטלה אידיאולוגית רצינית לא יעזרו. שווקי שעת חירום בקיבוץ הארצי ובתקום הקיבוץ צוותי הבראה מורכבים מכלכלנים ואנשי חברה לבריקת התמוקת של החברים העשירים.

בתוך התנועה החלו לדבר בגלוי על קיבוצים

הם לא זכות קיום. אומרת אירית, מזכירת ועדת הקיבוץ הראשון שיתמוכס יגורו עזר את האנשים. בשיטת הרומיני. עקרון הערכות תנועה קיבוצית הוא הראשון שרוצים להיות שגם, אבל הוא הבסיס לקיומנו. הערכות עדיף לא עקרון ברזל. שירותו תגרום לחברים שגם לאנו לעצמם מוחש שיגיעו לשם להם".

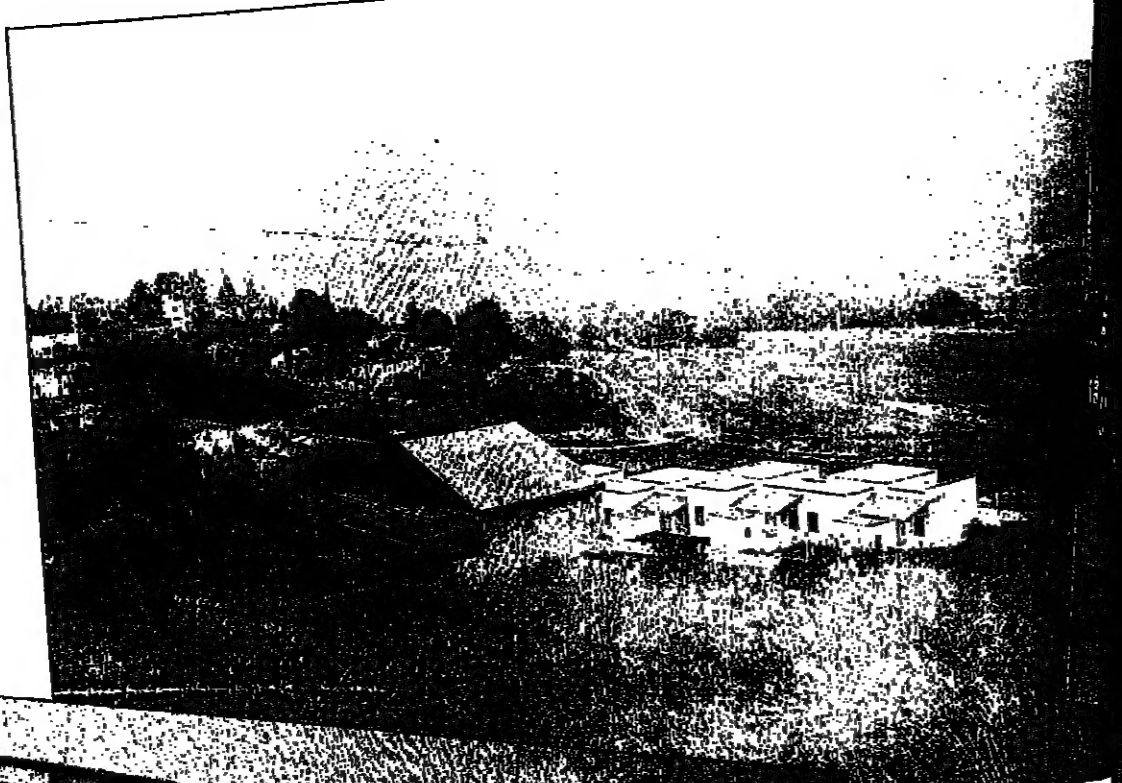
החברים קיצצים עוד לא קרסו בזכות המטריה

התנועה הקיבוצית מלה רוכז חוב אריר של שישה מיליארד שקל. בארץ קיימים 280 קיבוצים, ושער העמקים הוא אחד מ-150 מהם השקיעים בבזבז פינאנסי. בסולם התחבית הוא ממוקם אי שם באמצע ושער העמקים הוא קיבוץ צנוע יחסית. חברים לא נכנסו להשקעות ראוותניות, לא בנו תוספות למגורים, למגזר הרצון תעז לעבוד ללגנו משפחתית. הם כן שיפצו את חדריהם, אבל שגם משמש כמערון. יש להם מפעל מצלית, כולמק, לייצור חריר וקליט שמש, יש מנת קמח ורחיץ. יש תולאות מקצועיות. אבל זה לא מתבטא בתושב ובזבז. אריר בגלל שאין להם מוחש

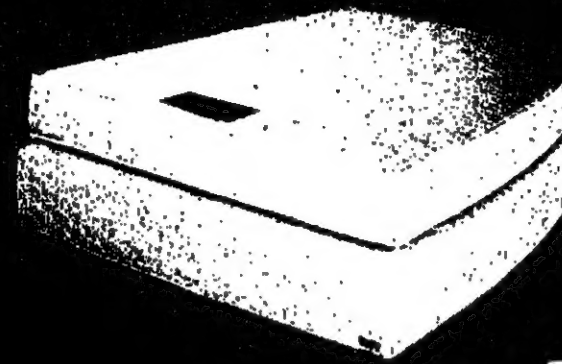
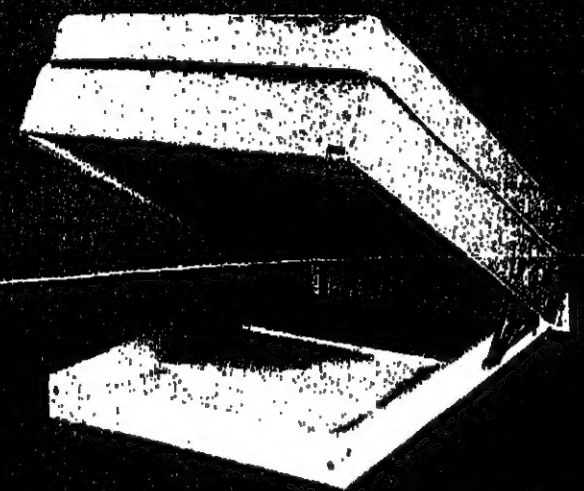
מחשבה בעמוד חבא)

מחשבות 7

לא השתוללו
בבניית בחי
מגורים ומיבני
ציבור. השקענו
בתקלאות, והיא
היתה בידדה.
אתה משקיע -
היא יורדת".

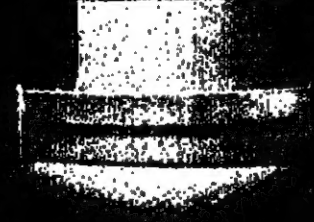
פתרון שינה מושלם? רק בעמינח

מזרון עמינח
עם ארגז מצעים מתרומם

מזרון עמינח
עם המרכז הבריאותי

זהו חדר השינה המושלם של עמינח

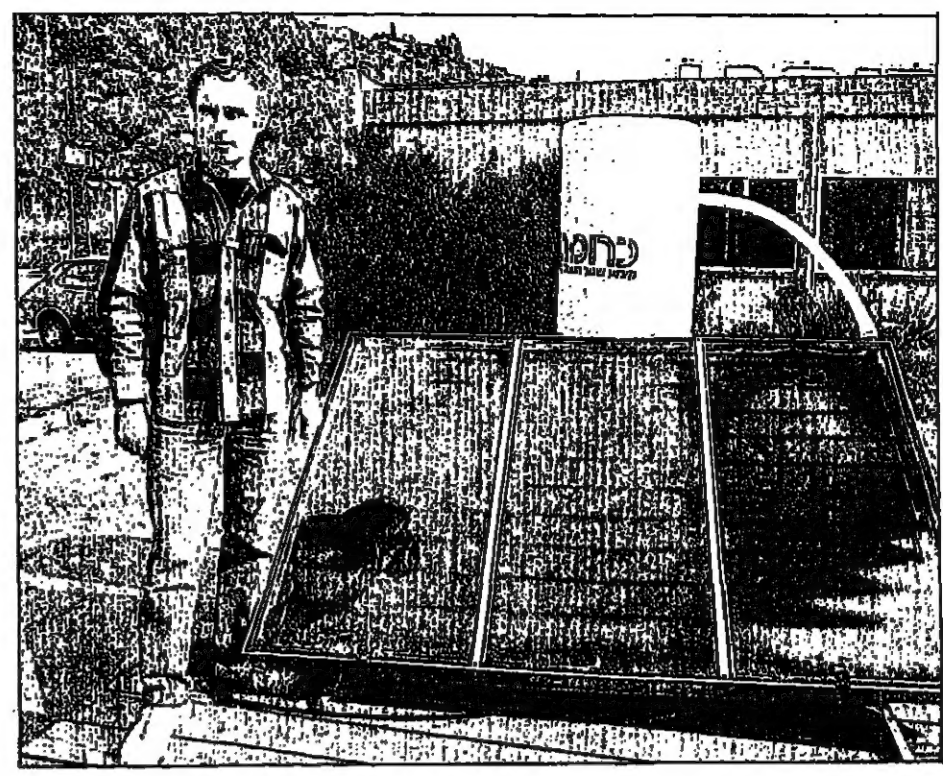
עמינח

תעשיית רהיטים ומזרונים בע"מ. ניר צבי

מחירי המזרונים והמזרונים

רק בעמינח אתם יכולים להתאים לשלכם מזרון עם מרכז בריאותי משולב בגימנסיה אמריקנית עם ארגז מצעים מתרומם, ולהשלים לחדר שינה איטור תואמות. בואו ותהנו ממזרון מתרומם השינה המושלם של עמינח ויכשיו ב-4 תשלומים שקללים שווים ובאספקה מהירה!

"הגענו לנקודת שביל ועלינו להחליט עם עצמנו אם מגיע לנו להיכחד, או שעלינו לעשות מאמץ להימנח."

המזכיר רמי שניר: "לא נעים להניח את המילה מיטונים, אבל במקום שאמשיך - נמנח שכירים ונבנים חברים".

לעמוד בתקציב. בפעם הראשונה צוברים הכרים אכזריות. כיצר מטעלים חברי בעל משיכתי-חור "סוגרים כספומטים. מעל סכום מסוים לא מאפשרים לקחת מקומות הבית. במקרים מאוד קשים לא מאפשרים לחברים לקנות באשראי. חוסמים במיניהם את הגישה למחסן המרכזי של הקיבוצים ולמסעדי הרכיבה. מטפלים ביתרות שלהם החברים רי לחוצים. הם לא רגילים להיות באכזריות. הדורש את רמת המוצרים בכלכלה (צעצועים, ממתקים) ובמרכזיות. המינוח צומצם. כל הזמן אנוני לוחצים ולוחצים, ואני עושה את זה כבר שלוש שנים, אבל מתוכננת מהחשש הקטנה של המצומצם על הונג שהא כל כך קטן."

פעל כדומן, שעת בוקר מאוחרת. ליד המכונה נראים פועלים שכירים ערבי, אסיר בתחילת שיקום, סטודנטית מתוכנית מל"ג, בני גורר מקיבוצים אחרים (דולריסטים) חוסמים לנסיעה לחיל, שיווין וסוציאליזם זה יפה, אלא העבודה במפעל מתכת - קשה. "נהליך אותם בכור קיבוץ בשכונת הקדומים", מבטחה המוכרת איתו.

החברים מצרים באים לעבוד במפעל מעט בשכר, משלש את הצהריים עד שבע בערב, עם תום עם עובדתם במגורים אחרים של הקיבוץ, קוראים להם בקיץ הם מייסד לעבוד את שדות האותה ערבי שנים עשו את זה פועלים ערבים. במשך היתה ועבודתם לארסיים, אבל אי אפשר היה לנכש ערבים עם עקבות. צריך היה לאחוז במוריות, במשך בדיקת ואת זה שכתו חברים רבים מתי הם עשו במפעל האחרונה. עכשיו חזרה העבודה לידים "ה מכיר לי את געור, מדיד פרדי דומני, מרכז המעקל לשעבר, היום אחראי על הדרכת חומרי הגלם בכדומן.

שורות מתוך הספר "כיתי בין עמקים", שנכתב לפני שלוש שנים במלאת לשעבר העמקים 30 שנה "יש לבדד עי יסור את שאלת המחשבה הקולקטיבית. המטרה אנם לביטום משק, אבל יש מעשים שהם בעלי יכולת". חסיה ג. 1954 א. יש צורך לבדד את שאלת העבודה באופן יסודי. יש להחזיר לכל חבר את המושג מה זו עבודה. עניין העבודה עדיין לא חדל לכל מור. (מ. 1935) "צריך לתוך את החברים לקראת בניין משק עצמי. צריכה להיות התאמת... מעט מאוד שומרים על כמות העבודה. בעבודה היא צריכה להיות מי שנים. גם את התובנות. צריך לדעת לגלגל בזמן והאשון צריכה להיות ריקנותה. צריך להבדיל לאנשים מה המעקל במשק (מכנה, 1955) חזרה ל-1958. המזכיר רמי שניר: "לא נעים להניח את המילה מיטונים, אבל במקום שאמשיך - נמנח שכירים ונבנים חברים. רמי שלם גרל קל, זה (המשך בעמוד 82)

שיניים, פעילויות התארגנויות החברתיות מהשינוי בסביבה הפוליטית, החברתית והעסקית בה מצויים הקיבוץ, התנועה והמינוח היצירי כולו. אנו מצפים מהצוות שיחיימו לתחומי העבודה, הצריכה השוטפת, פרויקטים אחרים במגוון המשק החברתי מנקודת מבט כלכלית וחברתית-קבוצית. המטרה לגרום לשינוי בתארגנות ובתנהגות כדי להניח למבנה הנושא עצמו כלכלית לאור ערכי היסוד של הקיבוץ. הצוות יאחר בקיות ומקדים בזה רדוש שינוי, ויפטר מטרות לגבי כל מקרה."

ניסח ערין למציאות קשה ומביכה. חבר הקדא בעיותן על תרופה כלשהי, שוב לא יוכל לבקש מהמזכיר לרכוש אותה בעבורו. הוא יצטרך להסתפק בתרופה לפי מירשם. רוצה לקנות משפטים אופו כתוב שחבר קיבוץ צריך להרכיב את היקרים ביותר חברים ששכחו מתי בפעם האחרונה ניגשו למתג חשכל וכיבו אותו, יצטרכו לתת דין וחשבון על הצאות בלתי-סבירות.

"חברים שואלים: מי ידאג למגור את החשכל במקומות ציבוריים? הדרי המדרגות, בית כסא מקלחות ועוד? חברים השומרים כולם יתרו' (מקלון המשק 1939) השאלות התורות עתה לסדר היום הן אותן שאלות מה העלכסו בקיבוץ כבר לפני עשרות שנים. ב-1950 הדריעה והקטנה "כל חבר חבא לבקש משהו שיניים, יחייב להחזיר את הששופות היקני, אחרת לא ייכנסו."

דבי שניר: "נעמטים אצלנו קולות שקוראים לקשר ישרי בין מאמץ לתמורה. אני מתחיל להחלכם בשאלה איך מביאים אנשים לכך שיעבדו ויכנסו את עצמם."

ייעור. באותה שנה כתב ערבי המטבח "ה ורשימים שלא קיבלנו ריבה. אנוניו מבקשים מתחברים לא להוציא ריבה במידה שאינה מנושה מראש לשולחן. אז מה עושים היום? שרי גורן, כלכלנית, רבות ועדת הצריכה "החברים אל רמת נחיים ב-7.3% וכל חבר יוכל לקנות בעליים ב-150 ש"ח בשנה ובגרים ב-400 ש"ח. הצאות אישיות לא יעלו על 700 ש"ח בשנה. זו מניעה קשה ברוח. החבר שיקנה מדין רק בעד שנתיים. ייאך שותף להצגת וישמש בבירור מיתו שגם בו קיצצו חשנה הותא חברים מימשו את כל התקציב ויש מימוש יתרות - בעיקר חברים עם ילדים קשה מאוד

(רמזן מהעמוד הקודם) חוזרים לצאת לחול פעם, אולי פעמיים בחיים. אבל הפעילות שנקטו אז היו, מתברר, טיפה בים. רק עכשיו התחזר לחברים שהחבר אכן מונח במפעל על הצוואר. בשער העמקים 400 חברים, 700 נפשות, 30% בני 70 ומעלה עומס חברתי כבר שנוצר עם עויבת בחמישים אחוז מהבנים מטיימי השירות הצבאי. 12 בנים (בני 21-30) נמצאים בחיל. מכה קשה וכואבת, אבל אין זמן להתעסק בה כאשר יש הרגשה שאולי מחר לא יהיה לנשאים מה לאכול.

חבר אריר של עשרות מיליוני שקלים, רובו לבנק לאומי, השולט למעשה בשערי-העמקים מאז הסכים הקיבוץ (בחדש יולי) להצטרף לתוכנית של הבנק והתנועה הקיבוצית המחייבת אותו לקבל אישור על כל פעולה כספית מועדית-שיטות המורכבת מנציגי הבנק והקיבוץ הארצי.

1 שבוע עבר התחיל לפעול בשער העמקים צוות חירום כלכלי. בתדיר חברים ובחזר אוכל מתקיימות מאז שירות חברה לכירות השאלות הערכיות. איך קרה שהגענו להיות חברה כזו ולא אחרת? שואלים שם. על מה אנוניו מוכנים לוותר ועל מה חייבים לשמור? ער טה, לא עשרו החברים מעולם כפי השאלה והמסירה מדי פעם כמעט כל משמחה בקיבוץ מה לקנות ועל מה לוותר. עכשיו הם גורשים לקטע סרדי עדיפות. מיכתן רציני מאוד לכחה של האיראולוגיה הישנה.

במשך השנים עלו בשער העמקים אל שולחן הרינונים השאלות הגדולות. כמה סימני דרך בכאי 1975 התקיים דיון במסגרת שנת העש, עקב רצונם של ערבים להתנסות בחיים עצמאיים מתוך לקיבוץ. חתברה מבקת קמה ושאלה: "אנשים מבקשים חופש חופש ממה? היש בעולם חברה חופשית יותר מהקיבוץ?"

בדיון ראשון על הפקדת כספים מרשים בקומת הקיבוץ (ספטמבר 1980) אמר יואב אריו: "אנוניו נחמים גושפנקא וחוקת לחיול אחד מעקרונות היסוד של הקיבוץ. יש אצל חברים כסף פרטי בבואות אלטי ליוות. במקום להלחם בתופעה, מאשרים אותה. אולי כאי ששונח בטומו, ונכניס את הכסף הזה לבנק? ישנם חברים שכל מה שמעניין אותם זה הבית והרכוש שלהם. ומהלך לי, זה כבר לא קיבוץ."

אבל ער טה נשארו כל הרינונים במישור התיאורטי. המציאות והנחיות מתייבית לזאת. לרוב על חבל. מלבד הקומה אינו מאפשר רחיק נוספת. בין חברי שער העמקים חפץ בימים אלה מספר שותף כתב מינוי לעד, הדורס לבצע שינויים. המבדית והליטה על קניות צוות המורכב מבני תפקידים, אנשי כלכלה ואחוזים, שיבחו עריכת

לאהוב ילדים וזקנים

צ'ר לי אבא קשח לי
ללמוד לקרוא

גילי

בעורח, אהיה עצמאי

מרכז ג'ון: רח' אלנבי 14 תל אביב 30: 3-5101155-8
N OFFICE 14 ALLENBY ST. TEL AVIV TEL. 03-5101155-8

גם היום ממשיך אייל אחיקר לדבר על גאווה, ערכים, תרומה ובעיקר אמונה. אמונה בצירוף הדרך. זה מה שהחזיק אותו לפני 17 שנים בצוץ קשה, בשבי המצרי, זה מה שהחזיר אותו אחרי השבי לשרת בגוש בחיל האוויר, זה מה ששלח אותו אחרי הצבא להיות מורה לפני שנתיים - לגיוחל גיצ'ן, האגודה לקידום ילדים לקוי למידה אבל גם מי שכל חייו פעל כאילו באמת אמר יתכן למידה, לישור, מרגיש היום ש"הכל מיותר". מרגיש כי התאמץ הגבורה בחסות הישראלית ועל התמיכה למורה המורה והחזיר לחשוב על מהפכות מאחורי הקלעים.

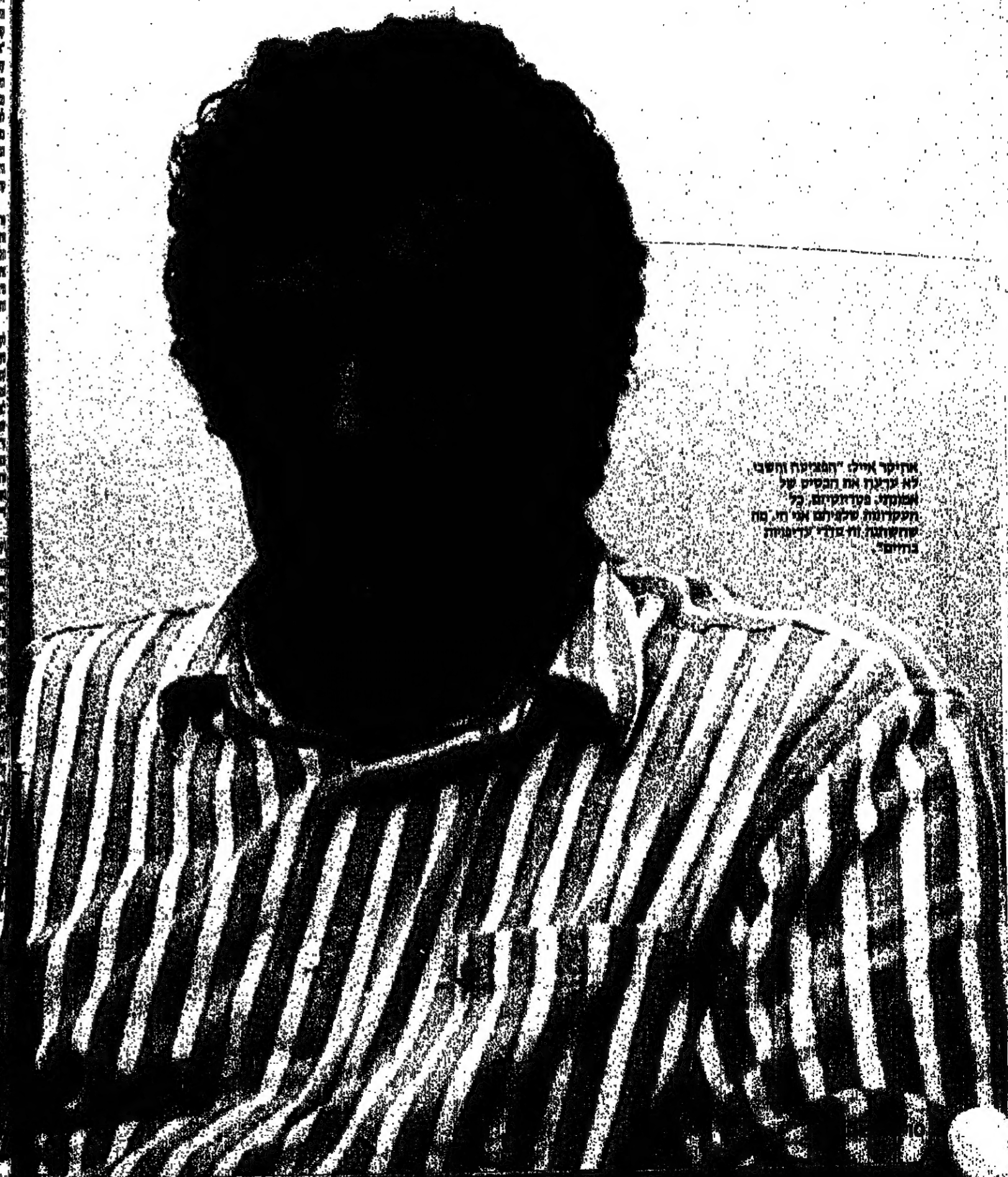
הוא לבני שבע עשרה שנים חור אחיקר אייל ממשד המצרי, והוא ממשיך לדבר על גאווה, ערכים, תרומה, מוץ מכל צדדיו מפני העת העתיד, הוא עדיין רואה את מדינת ישראל דרך עיניו המוציות של הוריו שהיו גם בדגניה עם חתן וגם בירושלים במצור. "אמונה", אמר אחיקר, "אמונה בצירוף הדרך. זה מה שהחזיק אותי בשבי".

הוא מרגיש עם שבר בלב, שצריכים להשקיע הרבה מוץ בכל מסייע של דגל, לא חוזרים בדרך כלל לחתולים אחיקר וזסיף למחזרות המלחמות שהוא מן השתתפות בן את מלחמת יום כיפור ואת מלחמת האזרחים בלבנון. הכל ממעוף המטוס. השינוי אחד ולחיה שלו היה בסוג המטוס שאותו ניווט.

הוא מרגיש, אחיקר הצעיר עלה על הקולט. מפתח עלמו בדרות, נסדלות סימני שאלה. יש חיי יחידות. קודם כל במחנה, מעט אחרי - חתן, לכן הוא למד את שפרש מהחיל. הוא חתן מלחמה חסן במחנה, לימד אותם כלכלה, יצא את ליטולים, גוף ערכים. אחרי התכונות המובנים הם חסות והמסיבות שאחרי הסיבות, באות נחמה של עם וזלמרים.

הוא מרגיש בגרים במחנה אחיקר, התגייסו 50 קוויט, הוא ממשיך למנות הישגים מסוג מסויים. הם ליטמות והוצאות שלו מפניע לעתים חור, זה מלחמה, שקט, הוא יודע לקלוט את האירועים, למשע כמה אמירות פאחוס שלו. אבל זה לא שני לו, אחיקר בשלו. הוא שייך לדור הזה, חתן הדרך והאמית הוא גם צירוף קיומו ואישי, ראשי, לעומת כמה שהוא מכנה "אמונה שלי".

הוא מרגיש את הספק אל הלוגוהרמיה של ויקטור חתן, אחיקר לגבור על כל קושי באמצעות כוח אמונה, חתן, ואם אתה נובע בשלוח של אחיקר לא נובע בלע.

אחיקר אייל, "המציאות חשבה לא ידענו את חבשים של אמונה, פקדונות, כל חקירות שליליות אי ה, מן שחשבות זה מדי צדויות בחיים"

הוא מרגיש בגרים במחנה אחיקר, התגייסו 50 קוויט, הוא ממשיך למנות הישגים מסוג מסויים. הם ליטמות והוצאות שלו מפניע לעתים חור, זה מלחמה, שקט, הוא יודע לקלוט את האירועים, למשע כמה אמירות פאחוס שלו. אבל זה לא שני לו, אחיקר בשלו. הוא שייך לדור הזה, חתן הדרך והאמית הוא גם צירוף קיומו ואישי, ראשי, לעומת כמה שהוא מכנה "אמונה שלי".

"צריך לתת לילדים בסיס מוצק של אהבה. אחריהם הם יוכלו להתמודד עם כל קושי בחיים. אם מראש מכניסים בהם פחד וחוסר בטחון, הם לא יודעים איפה הם נמצאים בכלל."

(המשורר והעורך הראשי "דור הבכורים", נמאי '81 כתב ב"דבר" על "מה שאבד לנו". זה היה ביום העצמאות ה-33 למדינה ואחריה כתב "דווקא עתה אברה לעם האומה בצירוף דרכו. אני עומד משתאה גובה הירידה, גלי הנשיקה, ההתבוללות וההכרעות וההכרעות, הנחיה והנחיה, אין לשכוח שכשחור מן השבי, נדד איתנו, שלא בכחירות, הולך של גיבור. הוא מערער על האוטוריטה הזאת שלו בתודעת הישראלית, אבל גם לספקים לא נותר אלא להאמין לו ולהתקן. הוא שילם מחיר כבד בשביל הוכחה לדבר על עתיד מדינת ישראל.

ועכשיו אתה עומד לעזוב את ניצן. שנתים זה מספיק? אני בא מהבצבא כבצבא מחליטים כל שנתים תפקיד. האמת היא שלא היה לי זמן לעצמי בשנתים האלה. זאת עבודה מחייבת. לא קראתי ספר, לא שוחחתי, למרות שאני צריך, בגלל המצוקה.

ה שנית בניצן?

"כשהנעתי מצאתי אירגון בעל מטרה גדולה, אבל עם כוח קטן. זה היה אירגון שפעל בצורה חלוצית, ועל בסיס התרבותי הרחבת מעשרה סניפים לשלושים. השתדלתי לזנוק לצורת ניהול מסודרת ואחידה. זה נקל דק שצריך להלך עליו, לשמור על התנופה החלוצית, אבל בצורת ניהול מסודרת. בעיקר בנושא של תהליכי קבלת החלטות וניהול כספים. היה קשה לשנות תפיסות של אנשים, שרובם מתרגבים והרסם לילדים לקוי למדי. כל סניף הוקם ע"י קבוצת הורים, וכל אחד משר לכוון הערכים שלו. נאבקתי למידוק העמדות והעמדות המקומיות. הרבה פעמים אמר לי כאן זה לא צבא. אבל אני מלא סיפוק מניצן של היום לעומת האירגון מלפני שנתים, מכוונת הדיקט, התפיסה, נוהלים וסדר. עם זה יש עוד ים של דברים לעשות. ובכל זאת זאת אותה עובד. גם התרגבות ניגמורת באיזה מקום?

כן, אני חושב שכן.

אייל לא השתנה ללמוד את הנושא שלו כשהגיע לניצן. הוא לא ידע על קיום בעיות של לקות למידה לפניכן, למרות שהיה מורה. בתוך העבודה למד "שלא מספיק רצון טוב, צריך גם הרבה ידע. למדתי גם על מקומם של אירגון מתגבר בתורה, והייתה לי אכזבה גדולה מהעבודה שבת עובדים הנופים הממלכתיים שאמורים לספק בנושא". לתפקיד הורש (משכורת צנועה בלי הכנסות כמו אש"ל או כינור), הוא הביא איתו תארים מהאוניברסיטה וכלכלה, לימודי המורה התיכון, פילוסופיה, מדע המדינה, בסיון צבאי שכלל גם מידע על בתיסטר לנחישות ותפקיד של ראש ענף תיכנון בח"א, פלוס תויותיו כמורה. הוא לא ניוקק למימושם עם ילדים מתקשים כדי ללמוד את בעיותיהם האירגון. הוא בא לנהל.

במרכז ניצן פגש צוות מנהלתי ומורה של משרד הדיקט. בסך הכל 50 נשים. במסגרת התנהלה ישב עם ויטה רחוב, י"ד, וגלה יעקבי, נשיאה. כשיבקר בסניפים, נדבר עם אימהות. לפי ויטה רחוב עבר כמה תרגילים קשים בגינות במסע הזה בעולם הנשי. "נשים עובדות הרבה יותר על אמוציות", הוא אמר. "זה ניתפסות לפעמים לדבר מסוים שנראה להן הכי חשוב, וקשה להן לראות את הבעיה הכוללת. זה קרה לי לא מעט עם צבא, שכאה למסע טענות כקשר למיין שלה. היה לי קשה להתמודד עם התפיסה של צרה מקומית. אחרי הקשר, רוב הדיברים בחיים נדירים לי שלילים. ודיברים וחשבושים באמת הם מועטים.

עם עמיתות לעבודה במשרדו ניצן "אני מאמין שהטיפול בילדים תואל יביא לשילובם בתורה".

הלמידה צוברת קשיים ככל שהטיפול בה משתנה. בתום הקורסיה שלו יכול אייל לרשום שכירה מסוימת של תופימות המסדירות באירגון. הוא הקים מיכללה ללימוד חזיים ומקצוע לבוגרים בני 18-24, בכפרסבא. הוא עסק בניסויי איכוון מקדים, מגיל אסע עד חמש, עוד לפני שהגנת צועקת שויצאו את הילד הקשה מהמגן.

"אין לך שלא רוצה ללמוד", הוא אמר. "אם הוא לא לומד כמו שצריך, צריך רק למצוא את הסיבה". בתולדן הקים סניף שהיה רואה בו מודל. נוסף להוראה המתקנת יש בו חוגי הקשר. נירכשו כלי נגינה. גם אם לאימהות הנאנקות בגלל קשרי גידול ילד ניצני תמונת השפה של השתנה באורח דראסטי, אחרי מרגיש שהוא דוע משוה. במהלך השנתיים, האלה נודחו ללוצי האינטנסיוו שהביא לקבלת חזק ויגוד מיוחד. לפי החזק הזה, המרינה תיחיה חיבת למסך את כל צרכי של ילד מוגבל. ישום חזק חיל בתדרה בתוללת שנת הלימודים האכה. עשירי מסתמנת בו עייפות מסוימת. הוא בן 56, מכ לנבדה חש בצרכיה הקשי של הפציעה. כתוצאה חיות שש. שכבת פועל קשות בחור מבורד

מקור שנת חזני, מלי ליעת מה יחיה. איך עשורים "זה הדיברים שחוקר אותי היה שידעתי שיכול להיות יותר גרוע. בשואה היה יותר גרוע. לסיים עשום מייסבאם היה משש קשה. להיות בבור מתחת לשפה ולאכול תולעים, שבע שנים. כל היסטר שלי לא נחלה לי חייג ששונה לרבר עלי. לא הבנתי על מה התפסם כשחזרתי, וגולדה באה לבקר אותי.

שלו בפציעה שלך במצריים? רק טיפולים שוטפים, כמו ניסוי רלקס וריטי מצעי לחץ. התוונתה בטיפול בפציעה בקשר השדרה גרמה לגזק בלתי הפוך. חצי מהעצב במיטה בלי לוח. אחריך התחלתי לקום, מנסה קצת, והתחלתי להניע את אצבעות הרגליים. נהנתי מלימסטים, אחריך יותר. הנעתי למצב מהותי בחדר, בתוך כופצים.

"לשלוש על ארבעה מסר. אור ניאון רלק כל מסע, חמש חזר בעזי. יכולתי לרע את השעה בשש חזר קרן ואח". חצי שנה חבטת לחדר שלך במחם עיני, מה חזר עשאל כשבי. כשהביא והעמידו אותו למחם השביים, היה לי קשה לחזור למיידור.

הוא לא אדם שחוקר לשויות. הוא חל בכל זאת לדבר על הקשרי שבמבצבא הקשי נובע מחוסר הידיעה, מן הניתוק. דרשות חזי זה יגמר, אם זה יגמר, איך זה יגמר. מנהלה יש דברים אחריים, שהם הקשים ביותר. אתה נסך מנישה לגרזני חזל שאפשר לעשות בו מה שחזי חזל לפנות לעזרה. הישירות היא קשה במיוחד. כן, הייתי מחליף הברים בתורנות שבת, שאם היה משה, אני אחיה שם". חיות שש. שכבת פועל קשות בחור מבורד

מצרי אחד שאמר לי: כשתגיע לישראל, הרופאים ידפאו אותך, תכל יהיה בסדר. היתה לי תפודה לאיזה גם שיקרה בבית-החולים בארץ. הוא לא קרה. הייתי צריך להשלים עם זה שהרבה עצבים בפלג הגוף התחתון משותקים, שאני יכול להפעיל רק מספר קטן של שרירים. היה גם החשש איך יקבלו אותי כאן. אדם שהיה בריא וחזק מצוע, איך זה יהיה בבית, בעבודה. והיו לי ריגשי אשמה, לא ראיתי בנפילה כשבי עניין שיש להתגאות בו. תמיד מציקה לי השאלה אם עשינו כל מה שאפשר כדי לא להיפגע. זו הרגשה גוראה להסתובב איפה כל הזמן, הדיעה שרעך אתה של היסח הדעת שינה מהלך חייכם של אנשים.

"אחד הדברים שחיוקו אותי כשבי במצריים היה שידעתי שיכול להיות יותר גרוע. בשואה היה יותר גרוע."

זה בד איזה שינוי בעיקבות הניסיון הזה? "הפציעה והשבי לא ערערו את הבסיס של אמונתי. מסויסיום, כל העקרונות שלפיהם אני חי. מה שהשתנה זה סדרי עדיפויות בחיים. מה נתת לילדים שלך מכל העקרונות האלה שאותה מרבר עליהם?

"היום אני כבר לא נאה כל-כך כמה שנתתי להם. יש להם טענות אלי. שלימדתי אותם להיות שירים. הם אומרים אתה לא יכול להתמודד עם החיים אם אתה נאיבי כזה. לי אין טענות אליהם בעניין מימוש העקרונות. הבן שלי היה בקורס טיס עוד שקרחה לו תאונה.

המגורים שמיני בשביל עצמם מחברת שירים שכתבת בשבי. אתה ממשיך לבדוד? "אני רוצה להמשיך לבדוד. זה מה שאני מתכנן לעשות עכשיו. אולי לכתוב רומן על החיים, על חיליהאוויר, לספר את תלדותיו. לכתוב סיפורי ילדים. אני מספר הרבה אנחות לנבדה שלי.

מה ממשיך בדך? "האנחות הן בדר-דכלל על ילד או ילדה שעוזרים לכל מיני חיות, ואני יש להם בעיה וחיות עוזרות להם לצאת מהצרה.

זה עולם בודק וסימטרי. העולם עליו אחריך "צריך לתת לילדים בסיס מוצק של אהבה. אחריהם הם יוכלו להתמודד עם כל קושי בחיים. אם מראש מכניסים בהם פחד וחוסר בטחון, הם לא יודעים איפה הם נמצאים בכלל".

הנתיבה הזאת מספיקה גם לילד לקי למידה? "ילד כזה צריך לקבל, לקבל אותו כמו שהוא. זה הדבר הראשון. שריגש שאהבים אותו. לא רק שיגידו לו שאהבים אותו. שירגש. אחריכן צריך למצוא דרך להתמודד עם הבעיה שלו, כדי שיוכל להשתלב בחיים".

אתה מועל כל חיך באילו באמת אפשר לתקן מעוות. לשפר. אבל בשאונה מרבר על החברה הישראלית אתה מצטער על חזאפיות והחששנות במורה חניקים, וזו הרגשותי כבר הרבה שנים. אמת לי "למעשה הכל מידרדר. אולי הגיע זמן המסקנות אולי בזירה של מורה שונות.

אם המורה נכונת לא צריך לשנות אותה. אולי צריך לשנות את הדרכים. אולי להצטרף למיסטר הקיים ולנסות לשנות ממניסם. אבל אני נאיבי מכדי להיות פוליטיקאי. ואולי צריך לעשות מהפכה, כן, אולי צריך לגרזן מהפכה.

אבל החיך שלו נשאר מסואי, ואין התלהבות בקולו. אחריך אייל משיך ודאי לשפר את תמונת ישראל האיראלית שלו. המהפכה. אתה מתחלל מדי של מישוה אתה.

י. ח. חתומה של ניצן, 81 ברגמבר.

מהפכת המסגדים

מאת שפי גבאי

ביום רביעי, 9 בדצמבר 1987, התלקחה אש האינתיפאדה כמעט ללא הוראה מוקדמת, במחנה הפליטים ג'באליה ברצועת עזה, הג' דול והמוסלסל שבמחנות הפליטים בשטחים הירוקים במבשרי הקשר במפקדות הצבאיות באזור סיפרו על יחידה צבאית של אנשי מילואים, שנלכדה בתוך הפגנה נועזת ואלימה. היחידה נחלצה לאחר שמתח באש. כעוצאה מכך נורג צעיר מקומי ונפצע עשרה מקומיים אחרים. בממשל לא האמינו כי אירוע זה עלול לגרום בתוך ימים אחרים את רוב אוכלוסית השטחים למאבק אלים וממושך. באותה תקופה עדיין רוחות התמיסה הישנה שישירל מסוגלת להשליט את ריבונותה ללא קושי וללא הקצאת כוחות ניכרים ביהודה, שומרון וחבל עזה.

ששה ימים קודם לכן איכר נתג סמיטריילר ישראל, שנסע בכביש המרכזי של הרצועה, את השליטה ברכבו, ופגע במכונית מג'אליה, עמסה עובדים, שתורו מישראל. בתאונה נהרגו ארבעה בני אדם ונפצעו שבעה. השמורה חסרת הכסים שהופצה ברצועה, סיפרה כי התאונה בוצעה במתכוון על-ידי אמו של שלמה סקל ז"ל, מותג מבית שנגרם כמה ימים קודם בקירות סכין בשוק של עזה, בידי איש הנמנה עם תנועת רחית איסלאמית קיצונית. לאחר ומדמה הוברר כי המרד ברצועה התנגדות האיסלאמית, או בשמה המקוצר חמאס, שאירגנה כחשאית את כל כוחות הפנים, וחיא אשר נגנה את האור הודק ל"מהפכת המסגרים".

חמאס (ראשי תיבות חרבת אל-מוקאדס) אל-איסלאמית, ובעברית "תנועת ההתנגדות האיסלאמית", מייחסת עתה את ההתקוממות בשטחים לעבודת הנמלים שעשו פעיליה בחשאיות ולעיתים בפומבי. לסענת כמה מדובריה, הממשל הצבאי הישראלי, סיוע לא מעט במהלכי ההתארגנות והראשונים. לדבריהם, הממשל ניסה כבראה, ללא הצלחה, לעודד גופים מקומיים כגון ג'איה לאי-אמת ולפלגי המהלים הפלשתינים האחרים.

כבר לפני שלוש שנים הטילו צעירי חמאס, שגידלו וקנים ודילים, את מוראם על האוכלוסיה ברצועה. הם שרפו חנויות ויראו חנויות למכירת משקאות חריפים, התהלכו ברמתות ואיימו על צעירות חשופות, אסרו והפעות זמרים בתחנות, ניסו לסגור את בתי הקולנוע. קצין ממשל בכיר אמר לנו אז "המנו את ראשי הורמים הקנאים אלו, המכרנו להם כי מותר להם לעשות הכל, אבל לא פגעו בחלונות, והם הבטיחו חגיגות כי מרד ברבנסיונות להחזיר את הצעירים למקורות האיסלאם".

ראשי חמאס, שרובם נמנים עם תנועת "האחים המוסלמים" החיסטורית, שניסו להכריע במשטרים הערבים זה שנות רור, ורחים עתה בשאט נמש את טענת אש"ף כי ההתקוממות היא יצירתית. אמר לנו פעם המנהיג מס' 1 של חמאס, השיח' ח'ליל קוקא, שגורש לפני ששה חודשים ללבנון "אש"ף התעורר מאוד מאוחר. הוא גרס בהתחלה כי ההפגנות המאסיוויות, שהתארגנו ברצועה ובמחנות הפליטים בגדה המערבית, הן תופעות חולפות, כמו כל ההתפרעויות שהתחוללו כ-20 שנות הכיבוש. אולם בעקבות הדיעות הפנימיות שהגיעו לידעת ראש המטה הצבאי של אש"ף, אברג'יהאד, כי הפעם זה רציני, נתקפה כל הצמרת בחלחלה לאחר שהבינה שהמרד בהתקוממות רחית. ראשי אש"ף פשוט חשבו כי תושבי השטחים נשמטו מידיהם, שפלטין גוררת להם. רק אז מיהרו לרכו את כל פעיליהם כדי להקים (חמשך בעמוד 19)

שיח' עבדאללה עיסה: "אני כמנהיג מוכן לחיך במדינת ישראל בחנאי שהמטיקו לעשות מהמדינה שלכם מחנה צבאי" - בתצלום הקטן - שבו עו חמאס היוצא לאור בלונדון.

כבר לפני שלוש שנים הטילו צעירי חמאס - תנועת ההתנגדות האיסלאמית - את אימתם בלבוש מודרני נגמר באינתיפאדה. מהפיכת המסגרים בלשונם. מאחורי בקולם כולו, מוציא לאור בלונדון שבו עון צבעוני מוזר, שמופץ במחתרת ביו"ש ועון מברזל, אומר מנהיג התנועה בישראל, שיח' עבדאללה עיסה. "אם נמשיך

עצמנו עזה. מה שהתחיל בשריפת חנויות למכירת משקאות חריפים ואימים על צעירות חשופות, הולאומנית עומד כוח דתי עולה, שמתפשט בריכוזי איסלאם וחיבה פעילים ובסך. "יש לנו בית, פלשתינ שמו, אבל הוא בנוי מזוכיות, לא נגתן את הזוכיות ושני העמים עלולים לאבד את מולדתם".

הכרזה של אגודת

מהיום הכדור כבר לא עגול

נורמין

לדעת לקוחותינו הנכבדים נורמין 50 mg 1K 100 mg מהיום והחלפה לטיפול ביתר נוחות בדיוק במחיר הרכב זמין אך בצורה חדשה אשר מקלה על היתר.

אגודת

לשלטונות צה"ל: אם מחזור פברואר לא תועבר לגיוס במועד, הפשו אותו בעיר העולה, בעיקר בקפה "בולדוג" ברחוב לוינסקי. שם הם יושבים ודנים בחומר. הנהגה, שמגייסת בעוד שנה, קובלה לא מכרז על מועד מגויס כוח אדם של צה"ל, עם הצעת מועד יעד לנצל ביתר יעילות את תקופת ההמתנה קשה לשריף בחיכוך ועד גיוסן לצה"ל, ולהשתלם בעוד קודם אשר יאפשרו לך לשלב את כישוריך שיהיה בצי רבועות למדינה.

הענין לה לבח שלי, ללמוד תכנות מחשבים, וכן טכני, פיענוח תצלומי אוויר, חובשות, קשר, על סף לוחש שיניים. אני הצעתי לה ללכת על חג, כי לא תמיד תהיינה מלחמות, אבל תמיד יהיו חשש, זה מקצוע לכל הוויים, עם רוב תועלת יריב אל מחזור פברואר לא רוצה לנצל ביעילות א משפט המתנה, אלא לרמוק את הראש, לפני קצת לוחש התנה.

הענין להשחלב בקורסים הם משחלבים בין תחלה, במקום להתלבט בין חיל-הים לשקט, שכן הם מתלבטים בין חשש אפגאני לעשב אפגאני, משחלבים על התלונות האדומים, שפעם כילו אין מחר, ואולי באמת אין.

המסמך מנפתי חלק ניכר ממחזור פברואר, שם תפלא מנהיג שמגייסים בקיבוץ לקבל נאכוס על להשיג למח בטר ארצו. ועד היום הם מה "מה שחל" אומר גלעד.

לכל המוויאונים, אומר תומר, "קרוע על המסלול".

ואי אהב תעלות, אומר רונן "מה על תעלות".

המלונגים כל-כך נחמדים, אומרת הילה, שבעיני הורים.

אני אולי רחב "חברה, תהיו ישרים, לעדאול, מה שכתוב בגלל החומר. תגידו שבאתם לעשן שם לפני היום. ואם הייתם יכולים, הייתם גם מלמדים את התעלות ומעשנים את רמבורגים. ואני בין אנשים עוד מעט אתם הולכים לעשן גומי של שנים וללכלך דגלים קדושים של אשף, מי יודע מה, נחשם אורבים את הקטע הזה, של ההמתנה למה שם אתם נכנסים לבית-קפה, ומקבלים חמרים.

היום 50 גילון
היום 100 גילון
היום 150 גילון
היום 200 גילון
היום 250 גילון
היום 300 גילון
היום 350 גילון
היום 400 גילון
היום 450 גילון
היום 500 גילון
היום 550 גילון
היום 600 גילון
היום 650 גילון
היום 700 גילון
היום 750 גילון
היום 800 גילון
היום 850 גילון
היום 900 גילון
היום 950 גילון
היום 1000 גילון

הענין - קדם כל הנגרת מומינה, רוק אחר-כך נעשה תעריף. מסיבות מובנות אין לכוונותיו נעשה תעריף לוחם מלבנו. ובסוף כולם הולכים על חשש אפגאני ועל פרוצים. ובגלל שהם נשואים עשירים קונים חצי טון. שיהיה.

אני אני בכלל לא מעשן, אומר גלעד.

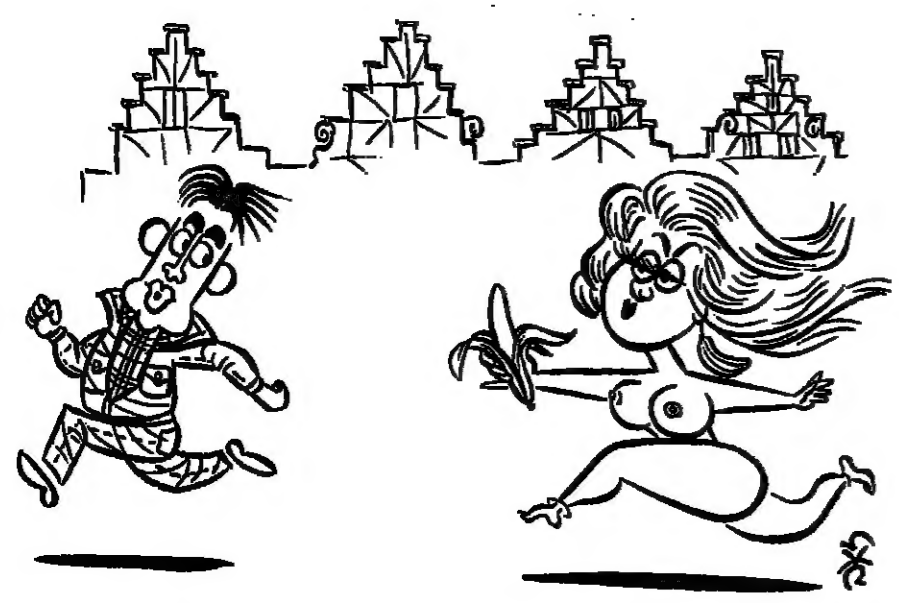
רק כשחל הקטע, אומר תומר.

ואי אהב לחימוץ מה סתם קפה, מתעניין רונן.

למה בורקס עם גבינה כזה באילוף, שאלה את.

הנה המכונה, באה מנתניה ובעד הורשים היא מנת לפרנסות ואחר כך להיות מקרה של איחוד בעם כבד, או קשרית או מסייעת לרופא שניים מנהל את הענין של עמנו המתחדש נעדר בגיל 18 יריב ללבוש האשף ולהתחיל למענה צילומי אוויר קשה להענין שמגיע לגיל שמונה-עשרה מתפשטת על המנהל, ומפענחת גילונים, ככה זה, הילה, כי אין מתחדשים שלה.

ידונתן גפן, אמסטרדם דף למתגייס

קח פרי ותהיה לי בריא

"כל אדם המפליג בים מחבון לספר על כך ביום מן הימים" (מסיל, על התחילה)

ת הקטע הזה עברתי כאן, באמסטרדם, לפני שנה, אבל רק עכשיו אני חושב שאני בשל לספר אותו. ירדתי והובים כבר מכירים את הספר הזה, ואני מנגינים אותו בו מר פעם, כשנחם עליהם הרוח. הם אומרים לי "רוצה בננה" ואני מנחם כמו חמה.

הספר תורגש כלילה וולנרי קי, בינאר שנה שעברה. אשתי ואני החלטנו שגם אנחנו חייבים פעם לראות איזה מופע מין באמסטרדם, ולגמור עם זה. ירדתי והלכתי על מקום שנקרא "קאה רוח" - הבית הורדור, שנמצא במרכז רחוב התלונות. האדומים, ואנחנו הגענו להבנת חצות.

הבמה שילמנו מאה דולר, ואשתי רכסה מעליה את כל המעילים שלה, נגר איירס. הקהל היה מורכב ממה שנקרא "girls" - גשים אמריקניות מבוסותן שעברו את גיל התמישים, לבושות כמו גנטי ריינג ארטי שירדה מהקולב העמט שלה עם בעלים קטנים ומגנבים, בסיל מאורגן ששילב גם מופע מין בין ואינגן לאנה פרנק. אנחנו ישבנו בשורה רביעית. מסיקה רכס נשמעה. הבמה שטופה באור אדום, כמובן, והכינו, שניאח בריק כמו קלצקין רל ב"הצבעים של ישי", מתח בטקסט נטיס-אלוהי למחודרין "גבריותו רובותי, אתם תראו מה דברים מדהימים. ליידיס אנו ג'נטלמן, מאדאם א מסייה, תישו לי להציג את הכשר עם האיבר הגדול ביותר בעולם - מיסטר ביגל, ואו באמת הגיע ענק שחור שניאח: באילו. יש לו ג'נטל מסיקה ותחיל להחזיר. עם הקהל, בשלב הזה אשתי שמה גם את הובל של המעיל על הראש, נגד איירס, והתחלה תחילה לקלח.

רי משעמם לראות התדוהות על הבמה אתם גם יודע שאתם המנהל המסיקה הזו, ובחזרין את חיי ובמה, אתה יודע שהחזרין כבר יוצאים לזה מכל תחזרין, והם כבר ממים לגמור את העבודה ולאכול איזה סטיק טוב, לקרא לזה עם האמריקניות כל המן אחרות. מסקס מנחם: את האשה האמריקנית, וכשחבל מתחיל לתולח, האשה מבניס לו מרסק ותחילה לצווח, ובתחילין מה, ותוצאה נמשכת.

אנחנו באמת כבר חסר סבלנות להגיע לקטע שלי. גשים מלאטיות ערומות יפופיות נכנסות כוח אחר זו לבמה, עליה מוצבת כמובן טפה עם טריני משי, מה ושם הכושי טובל את זנבו ב"הפאפה" זו או אחרת, ורנה הכיח כבר מכירה "דעכשין, מאדאם א מסייה, ליידיס אנו ג'נטלמן, שתי אדיות רעות שעשויות דברים לא ישים אחת לשניה, מי שלא יראה - לא יאמין גבריותו ורבותי - האדיות כננה".

שתי גשים יפהפיות נכנסות לבמה ומתחילות ללסף אחת את השניה, וזה לגמרי ברור, שכן נאמר לנו שחן אדיות, ואדיות אמורות לחבב זו את זו. בשלב מסוים מפשיטה האחת את השניה, ומתחירה לה, למקס ששמנו כלעז יאנו, כננה גרולה וצוחכה. היא מקלפת את הכננה הזקוקה לה שם, ויורדת מהבמה, וחנה היא על ידי. היא צריכה מתגרש שיתן ביס מהכננה האיטמה והיא. מכולם היא הורה כי.

התחלה אני מנסה להתנער. אשתי שמה גם את הצעיף על הצוואר שלה, חוק חוק, נגר איירס, ואני מסתכל חסר אונים פעם אחת באשתי ופעם אחת במולאטיות היפהפיות, שבאה לקחת אותי לבמה, להשתתף במופע. השאלה הראשונה היא כמובן "עלול זמון", ויש תרבה הולכתויות וגוררים לכאן ולכאן. אבל במק, כאשר שירדע מה זה שוארבינס, וארס שיש לו הרבה כבוד לבמה, הצטרפתי אל הערומה שבאה לקחת אותי. וכשהגעתי אל הכמה היא ביקשה ממני לאכול מהכננה הזקוקה, אתם יודעים איפה.

מירצע הזה קשה לי קצת לזכור, משום שנכנסתי למשוח מאור דומה לשמה - חסר הכרה כללי. אשתי מספרת שמרוב כבוד לבמה נתתי נגיפה מהירה מהכננה, ואחר כך רצתי בקורה למושב שלי וירקתי אותה לזרן הכיס של המעיל. נגר איירס, וכל הגרלס מאמריקה צוץ ומוטא לי בפיים. "היית יופי", אמרה לי אשתי, באילו הנחיתי איזה כנס של "יש גבול", "היית מציין".

אז ריכר קרא לאמריקני קטן שמישך לאכול את הכננה מאיפה שאני מסקינה, ואת זה לא הייתי עושה ביידיש. הייתי אכל בננה שזה עתה נפתח, ולא חשבתי איפה אתה תשקע, לכבוד התיאטרון אבל לא הייתי אכל ביידיש משה של מישא אחר. ועד היום, כשאני רואה בננה, אוחזת בי הדגשות קלה ואני ממשש את המולאטיות שמתחברות למי, ואשתי מתכסה חוק במעיל שלה, נגר מניפות, ותוע הגרלס האמריקניות הקשוחות נשמע מרדע, לדאון קולם.

שיח' אחמד יאסין: "דואגים מדינה איסלאמית"

שיח' חליל קוקאן: "שליוות איסלאמית"

מהפכת המסגדים

ומור ירושלים. אולם פעילי אל-פאח עדיין מחזיקים בדין באורים אלה. הם אף מתכננים לרגע שבו ינסו מעילי המאסד להשתלט על הרחוב בגדה. ארגוני השמאל, ובראשם הקומוניסטים, חוששים שהידוע הראשון של המאסד במסגרת חיסול החילוניות של האינתיפאדה, גורמי השמאל מבינים לחוקר את הדימוי האיסלאמי ומרגישים את עיוותם כלפי אש"ף. זאת הסכנת הצפויה מצד "האחים המוסלמים" והתנועה האיסלאמית האחרת, ג'וה'רה. המאסד כבר גנע במטה הסדר הארץ הפלשתיני, מעתה של אנשי השמאל בצדקה. אנשי הימין "לוחמים לאומיים" בשרשרת ברזל בעזה.

בנוגע אליפתח קיים חשש כי בסיוע איראני, עלולים הורמים האיסלאמים לשתול במלחמת חורמה נגד אל-פאח ופליגי השמאל. איראן אכן ניסתה להשיג השפעה בתנועת המאסד על-ידי הקמת ארגון-ג'ג איסלאמי לשחרור פלשתיין לכל התנועות והקיצוניות במחנה התיכון, ובכללן ח'וואללה בלבנון, המחזרות במצרים, באלג'יריה ובתוניסיה. היא אף הסתייעה בתחנת אל-קורס, המשדרת להתקוממות מחירי תרבותיות טווייט שבהר הדרוזים בדרום סוריה. אולם תהנת המאסד קבעה שאין כל רקע איראולוגי ודתי משותף עם תרבות האיסלאמית של תוניסיה.

עקבות המגמה להתרחקות מאש"ף, מירסמח הנהגת המאסד "אמנה פלשתינית" משלה. אמנה זו מותנת ומשובצת כולה בפסקים מהקוראן ובציונות דרבי מייסד "האחים המוסלמים", השיח' חסן אל-בנא, שנרצח במצרים ב-1949. "על הדימוי המוסלמי היכן שידו, כי העלו את חמנו של אללה. נגדוה עליהם המסכנות, משום שכבר ברכ אללה ודגו את הנביאים ללא הצורך". במקומה נאמר: "תנועת ההתנגדות האיסלאמית משלבת דו-קוית עם כל לוחמי אל-ג'יהאד למען שחרור פלשתיין. שכן מלחמתנו עם היהודים היא מאבק נגדל הדימוי".

שיח' עיסה: "השמאל שלכם מקבל את הארץ בלי אלוהים, ואילו הרב לווינגר מקבל את אלוהים בלי הארץ"

סעיף 6 של האמנה מבחיר: "המאסד היא תנועה פלשתינית ייחודית, נאמנה לאללה, המועלת להגנת רגל אללה על כל פיסת ארצה פלשתינית, ובכלל האיסלאם, יכולים להיות בדיקוס, בני כל הדרגות בבטחון ואמנה לנפשם, רכושם וזכויותיהם". סעיף 8: "יסמכת המאסד היא, שהקוראן הוא החוק וההיגיון הוא הדרך למען אללה". סעיף 9: מדיניות "אמנת פלשתיין בקבעה לזרדות המוסלמים, עק הדימוי. אין להשקיע חלק ממונה, היא לא בבעלות מדינה ערבית ולא בבעלות ארגון, מה שמבטאת חתרנות של שלום והועילות הדינאמית, חורמים את העקרונות שלר".

סעיף 26 באמנה המתייחס לאש"ף, מבחיר אמנם כי ארגון זה מורכב מאבות, אחים, קרובים וידידים, אך (המשך בעמוד הבא)

מדינה איסלאמית, ולא איכפת לנו שבתחילה תהיה כהנתה אש"ף. אבל אנו מאמינים שכברות השנים, תגנצו העוצמה האיסלאמית". מאז מירשת המאסד מתנהגת התנועה, והחלילה תנועה זו לפרסם כדורים ממוסמרים משלה, כדוגמת כרוז אש"ף. כרוז מס' 37 שלה, שהופיע על רקע ההתרחבות המדינית הנוכחית של יאסר ערפאת ומרעיו, יוצא בהקדשה חריפה ביותר על אל-פאח ומביע התנגדות לכל ויתור, "ולו על גריגרי אבק מארצות המולדת". הכרוז מותח ביקורת על המסמרים הערבים, שמכרז את פלשתיין כולה, ומתנגד לכל המהלכים המדיניים לפתרון הכעיה הפלשתינית, ובכללם ועידה בינלאומית. כותרת הכרוז: "פלשתיין איסלאמית מודה ועד הנצח".

הוכח הכרוז חשף גם עימותים אלימים שהתחוללו בארצות בין הועדות העממיות של המאסד לבין פעילי אל-פאח בכמה ערים בשטחים. לא מכבר הרה ערפאת לכל הקאדרים של אל-פאח בשטחים לעשות כל מאבק להיסול חילוקי הדעות עם המאסד. אולם חורמים האיסלאמים הקיצונים אינם מוכנים להשלים עם נגמנת אל-פאח ועם פליגי השמאל לשטש ולהצניע את הישגיהם. אתר מראשי המאסד סירב באחרונה "הוכחו" להנהגת החלוקות של אל-פאח, שהדימוי המוכרזים על-ידיה כימי שכיחה בשטחים, בלא תיאום איתנו, הם ימים של פעילות מלאה בשטחים ובכל מקום. אבל כשאנו מבינים על ימי שכיחה, והשכנים יושבי הצדעה ובעה ישובים בגדה לעיר רפאים".

עיראקת בעצמו ניסה החדש לרבר על ליבה של ההנהגה האיסלאמית. אך מתברר, מתוך פרסומים בשבועון המאסד, כי ההנהגה נעלבה במהלך השיחה מקיבוץ, כי המוסלמים הקנאים מהווים רק 30 אחוז מאוכלוסיית השטחים, לעומת 68 אחוז אוכלוסיית אל-פאח. ההנהגה גם לא הבהה לקבל את כספי הסיוע במחצית לעוצמתה בהתקוממות. השבועון מוסיף את נסינות ההתעלמות מכוחו של המאסד, שהתחיל לרבר, להראות את שתי הצמדות הפלשתיניות, זו חושבת במשקל זה חושבת בתונים, והמכניזות את עצמן, כאלה הסימכות בראש האינתיפאדה. "לנו אין אמצעי פרסום ויחסי ציבור כמו אש"ף או פליגי השמאל המדיסורים, אבל עבודתנו היא יסודית ואנחנו עושים את העבודה המרכזית", טען השבועון.

המאסד אינו מתחשק בקריאות בלבד כדי לתת ביטוי מוחשי לכוח העולה של הורמים האיסלאמים. פעילי המאסד מחזקים סיסמאות של אל-פאח, מבנים להעניק אופי דתי להפרות. חסוך וקוראים להמונים להרוס את בתיהם של אנשי השמאל. המאסד שואף לאיסלאמיזציה של האינתיפאדה, בהתאם להשקפת "האחים המוסלמים". הוא רואה את המגמה של פלשתיין המוקדשת לחילוניות, ואת המרכיבים של השמאל, במעצמה האנטימית הפלשתינית. האחרונה באלג'יריה הופיעה קבוצה של ראשי דת מהמאסד, אך לא היסטה להפוך בקרב הצעירים "מסכי רין הולכה". לפיהם מי ששקד על החלפת 242 ו-338 הוא כופר. מסקי רין אלה עורר את המאסד. ערפאת שוער לכיר המוסקס "או דה, או פלישתיק. אנו עשים מה פלישתיק".

פעילי המאסד מבינים את התלות שלם בגדה המערבית לאור עיכובו את כוחם במדינה. הם כבר הקיפו את הארץ והשקיעו בערים ובכפרים ביהודה, שומרון והגליל.

(המשך בעמוד 15)

הם שמעו, והנהגה המאחרת של האינתיפאדה סתמה ונהגה חלונות הנשלטת על-ידי אל-פאח. חללי פליגי השמאל שבהתנגדות הפלשתינית". המאסד (שעירוש בנכרית החלחכות), הוא כוח חופש ועולה, לא רק בקרב המוסלמים בשטחים, אלא בקרב מוסלמי ארצות המזרח התיכון. חיסום המוסלמים הנזולים בעולם. כוח זה כבר מזה לחר בלונדון שבוען צבעוני ומהדר, "פלשתיין פלשתיין", המרחק את כל הפעילים בעולם, לקומת המוסלמים בשטחים, כנפש ובחומר. המאסד לא ממה את ההתקוממות בשם "אינתיפאדה", אלא בשם הדימוי "מהפכת המוסלמים". לדעת ראשי, "ההפכה" זה מעשה שחלף לאחר ריכוזי, אולם

קיצוניות מצרית: "אם נותנים לורמים איסלאמים קיצונים אפשרות לפעול בחופשיות, הם מתרבים כמו עלוקות, ובשם אללה"

המאסד האיסלאם לא תהליך לעולם, עד השגת עיני שפצו לה. "אנו לא פליג באש"ף, ולעולם לא נהיה כה, אלא שאנו חלק מהתנועה האיסלאמית עולמית. אין לנו גם קשר עם הורם המדיסורים, משום שאנו, כולנו, הפלשתינים, נהיה מוצית באיסלאם", טען השיח' קוקאן.

שבוענים ערבים טענו כי חודש לאחר פרץ ההתקוממות, ובמסגרת ההתרחבות של פלשתיין ראש המטה הצבאי של אש"ף, חליל אל-ח'ורי הוא אברג'יהאר, שהוסל בשם המנהג המדיני. חקמה בהשתתפות כל בניגו פלשתיין הפלשתינים, ובכללם אנשי המאסד, הנהגת עיני של האינתיפאדה. היה זה במנישת שנערכה עתה עיני. אברג'יהאר הודיע את ראשי התנועה האיסלאמית כי מהפכת המוסלמים לא תהיה מעמדי בלי יחסי עם אש"ף. הוא הכחיר כי בתמורה לאיחוד זה עם בכמים הדרושים לניהול מהפכה עממית נוספת עד הצדעה, ער חקמה המדינה הפלשתינית הקצונה כי קמה בראשית ההתקוממות ההנהגה המאחרת, אך לא להרכיב וכן, ראשי המאסד שואף אחר בנימוק כי קשה מאוד למצוא לשון משותפת עם בניגוים של ג'ורג' חכש, אחמד ג'ב'ריל וסע'תחמק, שהם בבחינת כורמים.

אלה מקורות אחרים מציינים תמונה אחרת. לטענת המאסד, היא בעלת ביותה של ירדן. עוד חשבו חקמים, ירדן השעילה את המאסד בגלל ששק המאסד שלה עם אש"ף בשטחים. בקשר לכך, חקמים המוסלמים של המאסד, בעקסיה, שהיה על ידן יחסי אחמד יאסר, איש עזה, במשורר עסקת חלוקת שטחים עם ג'ב'ריל, והמשמש עתה "הח'ווא" של המאסד במנהיגה הירדנית, אמר לנו: "אין לנו קשר עם מוסלמים ערבים. מצאנו שהורם חקמים כלו הוא השולט באוכלוסייה שלנו בצדעה. חקמים יצא המבוסס על אמנה עמיקה. אנו רוצים

באלל הביקוש הענקי. SALE פכיל - ומשך וואו!
לדוגמא: סדין זני עם מסך, 190 - 137 ס"מ - 10 שקלים!
ציפה פלל לחדר 200 - 135 ס"מ - 18 שקלים!
ועוד עשרות מריסים בורדים, סטים טלפון ועוד ועוד וואו!

שמיכת כרמיה? וואו!
ב-63.20 שקלים!
בכל הציננות! שמיכות כרמיה הנמלאות, הנוכחות יותר משמיכות סוף, במחירים מדהימים! לדוגמא, שמיכת יחיד כרמיה פיירבלי - רק 63.20 שקלים!

קונים שמיכת כרמיה ועלבים סט מצעים חמים? וואו!
ב-63.20 שקלים!
בזקוקים שמיכת כרמיה "החלופית" בקלות מתונה: סט מצעי פלל - חסכו!

וואו! המצעים הכי יפים של כיתן ב-40%-30% הנחה!
מצעי קולאז', קוקטיל, צבעונים, צבעונים מסיים, כל מצעי כיתן (למעט דגמי "אוברדון") ב-40%-30% הנחה. וואו!

אמריקה!
חולצות גברים איכותיות, חיות בינלאומית ב-29 שקלים!

אמא ואבא - תגידו וואו!
סטים שך מצעים עם אבן הפלזיויה - החל מ-25 שקלים!

וואו! חליפת מדינה לילדים בכיתן מ-30 שקלים!
בכיתן מ-30 שקלים!
בכיתן מ-30 שקלים!
בכיתן מ-30 שקלים!

זאנז! זאנז! זאנז!

מכירת סוף השנה בכיתן סנאור

אזיה מבצע, איזה מתנות, איזה תחנות וואו! זה קורה עשיר בכיתן סנאור! מכירת סנאור דגמי יאסר יאסר של מצעי כיתן עד 40% הנחה! שמיכות כרמיה, חולצות, סטים טלפון, כל במחירים ש... לא תאמינו. מחר! וואו! אל תחמיצו את ההזדמנות! חולצות, סטים טלפון, כל במחירים ש... לא תאמינו. מחר! וואו! אל תחמיצו את ההזדמנות!

פתוח במוצ"ש

רשת חנויות כיתן סנאור
תל-אביב: הרדיוס - רח' הרצליה פינת שלוש
רח' ליליבלום 36 • רח' אלנבי 55
ירושלים: איזור החמישה חלופיות רח' פיי קנין 30 (ג'ר' היסטיק)
רח' ליליבלום 36 • רח' אלנבי 55
חיפה: רח' יפית 42 • הרדיוס רח' הרצל 51
נתניה: רח' הרצל 9
תל-אביב: רח' הרצל 9
באר-שבע: רח' הרצל 9
עמק חפר: רח' הרצל 9
מפתח תקווה: רח' הרצל 9
צומת גלילות: רח' הרצל 9

כיתן סנאור

הבונות החודשי ישראל

88
החודש
החודש

למחשבה, נרטיס
החודש
החודש

למחשבה, נרטיס
החודש
החודש

למחשבה, נרטיס
החודש
החודש

למחשבה, נרטיס
החודש
החודש

למחשבה, נרטיס
החודש
החודש

למחשבה, נרטיס
החודש
החודש

למחשבה, נרטיס
החודש
החודש

למחשבה, נרטיס
החודש
החודש

למחשבה, נרטיס
החודש
החודש

למחשבה, נרטיס
החודש
החודש

למחשבה, נרטיס
החודש
החודש

למחשבה, נרטיס
החודש
החודש

למחשבה, נרטיס
החודש
החודש

פלשתינאים שמו, בית גדול חם, אבל בית זה לא בני
מכרול אלא מוסכית. עד היום לא נשכרה כולה משום
שיש לכולנו תקווה לשמור אותה יפה. אבל אם נשפך
במאבק האלים, ננחץ את הנוכחית, ושני העמים
עלולים לאבד את מלחמתם, כמו בלבנון. אני רוצה
להפנות קריאה לעם היהודי, בואו להיות אימתו
בשלחה. אני מוכן לצאת לכל המלחמה המוסלמית
האחרים בשטחים, ולשכנעם מהבורה הדתית בבטח
ובעל פה, שאין מנוס מברכה ביהודים בפלשתינאים. פלג
המאס אינם נדירים. הם בורים במהדוה של. אין
לפחד מהם. העיר שלנו היא מדינה פלשתינית. אם
תקום, נצטרף לשאר שטחים הא שייכות בצורת השלטון
על ידי משאל עם, שלטון דתי או חילוני. לא נבנה
מלחמה ביניהם או החלונות הנבועה.

בחדר האדום המרווח של השיח עבדאללה
עיסה תליות תמונות גדולות, המרגישות את
המטיבים האיסלאמים, המשמשים כיום את מכליה של
המאס, האגרוף הקמור המהומה מתוך ספר הקוראן
ומעליו אישרת הפחדה "כיסם אללה". השיח מביט
לנו את המטיבים של תמונה המקשטת את הכותל
המרכזי שבחדר: "ספינה זו ממלכת את ים המלח שלנו
שוכנה להציל את נפשות בני האדם לפני שישקעו
למגילות. מדובר בים של שגא, שאנשי הדת נסלו על
צמח את המינים שלא יכלו את כולנו".

האם זה מפתיע גם ליהודים?
השיח עונה כי תוכה להציל את המוסלמים
מהחלונות בצורת האלהים.

שיח קוקא: "אנו לא פלג
אנו חלק מהתנועה
האיסלאמית העולמית".

בירצ זה שאתה מדבר על אלוהים בעד
שחזרנו תאם מברכה על השמירה והדוידים
שיח עבדאללה "הצדקה היא, שהשאלה שלכם
מקבל את האדם בלי האלוהים, ואילו הרב משה
לדגור מקבל את האלוהים בלי האדם".

תנועת האחים המוסלמים שהיא עמדת החדרה
של המאס לא נשעה נות על היום במדינה
ערכ אולם בשטחים ובזה לפיכך עובד
היא שברצת ענה למשל זה כשת 1967
קר 100 מטיבים ואילו היום יש יותר מ-200. בעיר עזה
הקמת גם מכללת אל-אחאד, שלוחה של האוניברסיטה
האיסלאמית הגדולה במצרים. צעירים מעזה הורשו
להשלים בלימודי רח במסגרת שנים במחוז הירדן
בירצ כלל נענו כל התקנות הדתיות מצד הממשל
הישראלי.

אולם היום אמר פרסום רשמי של הממשל
"בשנים האחרונות חלה הקצנה דתית-איסלאמית
בשטחים, שקיבלה בעת האחרונה ביטוי לאומי, מעין
גולם שפרך במקביל סיפורי אלה לילה ולילה
ממטיבים רבים יצא תהיה להפחדת הסדר. משתמ
הפעולה עם השלטונות הובאו למסגרים להישבע
ולחזור למקורות. בניגוד לרצונות עזה, ביחודה
ושומרון, נכון להיום, משקלו של הגוש האיסלאמי
ביתם לאשף עדיין לא גדול, אולם האידועים
האחרונים במרחב מברלים ומתקנים את הגוש והחל
והתקום הרומים הדתיים עלולים לסתור את
האמלסיה כולה, במי שויה באיראן, ולתבוא אותה
לקריבות פוליטית בדרגה גבוהה. ההשלמה הוא
התקין לבקשה מכוונת תמורת התחייבות לשלום לב
האמצעים, במיה שוה לה המצפנית היום כלמי אשף
ופעילותו".

ענתאי צדק כוח פקס: "אם נתונים לרמיס
האיסלאמים הקיצונים את האפשרות, לפעול
בהתפישות, הרי הם מתרבים כמו קולקוה, ובשם
אללה, אמן, התפקיד שמיה נבנה על התעגא הוא
משמש שהתחזית השלום. אמן.
עד ל, זו הענייה העולמית ביותר במרחב הניסיון
כיום, אשר לנו אותו עתאי לא מכנה במשור
בקהר.

שיח נבאי

ר"ר פתחי אל-שקאקי, מנהיג מוסר.

ר"ר פתחי אל-שקאקי, מנהיג מוסר, המאס,
אף כי הוא משהו לפלג אליהם
ואליהם שויה המעורב ברצח נשיא מצרים
המונה אמר שאלה, ממשיך להעיל את
עוצמתו הדתית בשטחים מקום נוח, לאחר
שנרש חשוד מרצות עזה, בארץ לשבועון
"אלי-קאלם" המופיע בלונדון, גילה כי תנועת
ההתנגדות האיטלאמית, המועלת במהדורה כבמה
איצת ערבים, הייתה מוכנה להתפרץ מהחבואיה
והתבונן על התקוממות, עד להחלפת של כמה
משטרים ערבים.

אולם, לעצת אל-שקאקי, משטרים אלה
מדעים להחפשות המתחזות האיטלאמיות, הם
עורכים מעצור מעג המונים של תהנות שלמות,
המשלכות למרחב עיונים.

הוא לא מאמין שהתקוממות בשטחים
תהיה. לדבריו, אפשר שאשף אשף יתעלם,
אך בשום אופן לא המאמנים באללה, גם במדינה
דמו יקר. "אנו יודעים כי התנועה של אשף
בשטחים אינה מאוחדת, אבל אין כל ספקים
בתנועת המאס". הוא גילה "למדנו את שיות
התנועות הלכונות נד ארץ לפני שיתנו מרחם
לנו, וזו הייתה תחנות מסדיות, שיתחזות
והונה מתחת אנו של ארץ בחור המסדיות של
צולן, אור ובטיה, התבדל בינונו הוא, שאנו
עומדים על דעתנו שלא לחשתמש בנשק
לחלוקות והתפישות, אף כי יש לנו
נשק רב".

אל-שקאקי מנה את חשיבות להתקוממות
בשטחים: "האכזבה של חש המלשונות
המשפטיים הערבים, שהבטיחו לשחרור מעול
הכבוש, חשונות, המלשונות שהתחוללו
באשף, שחבנו אותו למשטר ערבי ממשל במ
כל המשפטים הערבים האחרים, מעלי חרוביו
והחשפול של הממשל הצבאי הישראלי לאור
זו שנה, שפעו בבבול ההלשונות וכן ההתחזות
הדתית והתפישות בקרב עמי המרחב החיבון,
אמיל אצל הושראליים עצמם".

הפלגים מאוחרים היום תחת תנועת הגג של
ההתנגדות האיטלאמית. הם אינם מוסלים גם את
אשף, אלא לקראת המטרה הם וקיים לסייע של
אשף, כולם לא חברי אשף, והם יודעים שאינם
מסוגלים להסדר במדינה מתעתה אשף, אבל רוצים
שתהיה סדר מדינה פלשתינית. אני למשל רוצה היום
שתהיה סדר ישראלית באשף כדי לחסל את מעול
החשד שעליו התחבבה אוכלוסית ישראל, ושחזנו
להתנה האיטלאמית את חבות להחליט, ארץ צבון
ידיה למדינה הפלשתינית שתקום. אני מבטח מוכן
להכיר במדינה ישראל בגאוי שתחלף לעשות
מהמינה שלכם מתנה צבאי. דעת, ורד, המרכיב
והכור הגרעיני אינה הדרך לעשיית השלום. נכון
הכיר, שלא כל חש הפלשתיני הוא אשף, אף רוצים
באמצעות שרירי הביולאמיים של אשף, אף רוצים
תחילה לממש את החליות שלנו.

שיח עבדאללה עיסה תליות שויה ילד בית,

(תמסך מתעמוד הקורם)
למרכיב הצער, אימץ את רעיון המדינה החילונית,
המותר את הרעיון הדתי. עם כל התקנה לאשף, אין
ביכולתו להמיר את איסלאמיות פלשתינאים שהיא חלק
מתנו, ומי שמולול בדתו מפסיד, ביום בו יאמץ אשף
את האיטלאם כאורח חיים, הרי אנו נהיה חילוני,
מליק לרבות. סעיף 36 באמנה מצויה "המאס לא
רויך יקרה אישית, או רוח חומרי, או מעמד חברתי,
ואיננו יוצא נגר אף אחד מבני עמנו, או המתפייסם
עמנו מכין הלא מוסלמים. מי שמאמץ את האיטלאם
האימית כאורח חיים, הרי תנועת המאס היא צבא".
מנהיגה הגולה של תנועת המאס, השיח חליל
קוקא, נשאל הודש על ידי היומן הכווייתי
"אלי-אנבא", למה הוא מכנה את האיטלאמית "מהמט
המסכנים", "תחולנו לפעול כמה שנים אחר מלחמת
ששת הימים, אמר. "פעילות זו, מתחת לאפו של
הממשל הצבאי הישראלי, נשאה אופי אידאולוגי ורתי
והרבות. המסכה לכלול את ההגירה מהשטחים
ולספוג את כל הריקנות והחולשה שפקדו את הור
הפלשתיני החדש, במסגרת זו יתנו שוערי העשרה
במסגרים, הממשל עצמו סייע בהקמת מסגרים ורשים
שימשו גם ככתי ספר וכמועדות, ובהם השקעו לא
רק דוידות ותיוח, אלא גם בניהול שיות פוליטיות.
בדרך זו עוצב הור מחדש, וזו הייתה ראשית
ההתפישות".

לדבריו, רבים בעולם לא תופסים כי המסכר בין
הערבים לישראל הוא דתי, בין החרה לקורא, בין
היורדים למוסלמים. כל חכמי הדת המוסלמים מסקו,
שהפיוס עם ישראל הוא אמר. "זו היתה שקבעו כי
בית פלשתינאי אינה בעיה פלשתינית, ולא בעיה של
אשף, אלא בעיה ערבית-איסלאמית, שליות
איסלאמית בראש וראשונה. אני מרגיש כי הבעיה
הפלשתינית היא בעיה איסלאמית מראשית ועד
סופה, ובעליה הוא היום האיטלאמי".

שיח קוקא מרכה להוכיח בדבריו את
ההשפעה של מנהיג "האחים המוסלמים"
במצרים, שויה חסן אלי-בנא. "הוא שהיה את
היסודות לתאם של היום, עוד בשנות
הארבעים. תנועת ההתנגדות האיטלאמית בשטחים
אינה אלא ריע של התנועה האיטלאמית המתפשטת
שקבע בעולם הערבי והאיסלאמי, באירופה, באסיה
ובכל מקום. אנו מצליחים לממן את עצמנו, לא
באמצעות אשף, בעיקר ממסדי הרווחה של מוסלמים
וערבים במדינות המפרץ, ומכספי מוסדות צדקה
מוסלמים בכל העולם. מסדי הרווחה רוצו אלוו בכל
שלושת שלבי ההכנה החשאיים להתקוממות, בשלב
המסגרים הול משנת 1975, בשלב המסורת שהקמו
בשנת 1980 ובשלב מלחמת האזניים עם פרץ מהמט
המסגרים".

שבועון המאס: "לנו אין
אמצעי פרסום יחסי ציבור
כמו אשף, אבל עבודתנו
יסודית ואנו עושים את
העבודה המרכזית"

התנועה האיטלאמית אינה מיקשה אותה. כמו
אשף, אף היא בניה פלגים שונים, המאחרים לפי
שעה בגלל האיתפארה. במהלך השנה האחרונה נסלו
פלגים כמו "אלי-ג'האד", מפלגת השחרור
הפלשתינית, אליהם כפיר ואל-יהייה ועוד. ודוע
שקיימת מחלוקת אידאולוגית-דתית ביניהם. לדוגמה
חלק מהפלגים תותרים להרומה חברתית מבפנים
וחרה הדרגתית לשדרשם האיטלאמים ורק לאחר מכן
לפתח בקרב האוכלוסיה את גושל המאבק נגד ישראל.
הורמים האחרים, ובעיקר אלי-ג'האד, גורסים שראש
וראשונה צריך לרכז את כל המאמצים נגד ישראל. אך
כמה חורשים אחר תתפרצות האינתיפאדה התאורה
השלגים תחת דגל "האחים המוסלמים" לפעילות
מלומות, הם ראו בתפרצות ההתנגדות אות מהמטמים
שהביא, למישור השלמות האיטלאמי.

על כך אמר לנו השיח עבדאללה עיסה, מנהיג
התנועה האיטלאמית בישראל, בביתו שבכפר קאסם:
"אין לי הבל ב"הפלגים כלמי המסכה המוסית. כל
20 מוסלמים

הנחות ענק על
נעלי ספורט

נעלי הספורט שבאומה מנה לט
במצע מיוחד
במחיר לך את מנה לט אייר, ומנה לט
טויס (דגם 0805 או 4203) קבלת
הנחה נוספת של 15%
מנה לט אייר במקום 79.90 ש"ח
רק 67.90 ש"ח
מנה לט טויס במקום 64.90 ש"ח
רק 55 ש"ח
ניתן להשיג בחנויות מנה סנטר:
ראש"ל: 1
אזור התעשייה גבול חולון.
חיסה: צומת חולון.
חיסה: צומת חולון.
ירושלים: ירמיהו 23, דוממה.
פתח-תקוה: רח הסיבים 2,
קריית מטלון. ח. רב-מכר הפרשוק.

החנות ב'הדר'
למפרטים השונים

החנות ב'הדר'
למפרטים השונים

החנות ב'הדר'
למפרטים השונים

החנות ב'הדר'
למפרטים השונים

החנות ב'הדר'
למפרטים השונים

החנות ב'הדר'
למפרטים השונים

החנות ב'הדר'
למפרטים השונים

דודו טומו בהכנינו החדשה
"עורח לנו"
בזמל בית החליח"א
יום כ"ב בשעה 21.00
יום כ"ג בשעה 27.12.88
יום כ"ד בשעה 27.12.88
יום כ"ה בשעה 27.12.88

מפגן אלוף התעמלות
העולמית
היכל הספורט יר-אליהו
24.12.88 מוצ"ש בשעה 17.00
מוצ"ש 25 בשעה 17.00
מוצ"ש 26 בשעה 17.00

החנות ב'הדר'
למפרטים השונים

החנות ב'הדר'
למפרטים השונים

החנות ב'הדר'
למפרטים השונים

החנות ב'הדר'
למפרטים השונים

החנות ב'הדר'
למפרטים השונים

החנות ב'הדר'
למפרטים השונים

החנות ב'הדר'
למפרטים השונים

החנות ב'הדר'
למפרטים השונים

החנות ב'הדר'
למפרטים השונים

העיתון
החדש

יוון בנימינה ושדרת דקלים וגרוויליות – מהשדרות הגבוהות והוקנות בארץ. ממשיכים במסלול ארץ-ישראל העובדת לכיוון בנימינה ואחרי קילומטרים אחדים מגיעים לצומת שבה פונים ימינה לגבעת-עדה.

● **בעת עזר ובחנה**
אחרי ארבעה ק"מ מנינים להצטרפות
אזכרה. יש שלטים. יש מינהל בעת
עזר, מבחלה ותיקה צנועה. שמלה
למשבשים ארוכה, מתיקס ובעת-זילי
ולקבוץ איתר, משלול טבעת שאפשר
להניח איתר אל בעת עזר. מזמור.
ושניה בעת עזר. שכלול: טעוה כרמס
ומטעי פירות עם בענות הלוחים מס
במרכז בעת עזר. שמואל דרומה.
לכיון אלוי-יבשת, אל שפוח דרומה.
והפריחה שמתחילה עם אחרי הגשמים.
זה לפני זה, זה מאח.
צבעי השלכת האדומה עם הכהנים.
צבעי שלכת כהנות מחובלי עם האחרים.
מחנים, חרוק, אחר, זהו זה עם אלוי
הגוים הגדולים והזרים.

● **חדר חדר**
אפשר לעלות מובנית עזרה, דרך בימינה
לזכרון יעקב ולדרת בתורה לכביש
החדר המהיר.
לאחר שחזרתי לכיוון דרום, תל אביב
בה, כדאי לחזור באותה דרך, בפרס
חנה אל כביש חדרה עפולה ולחזור בכי
יש הישן, דרך חדרה וכפר הרא"ה לש
רוח או בבית המהיר, ממחלף קטריה
לתל אביב.

23 ס/הכונ

[illegible]

A black and white photograph showing a person sitting on a large, patterned rug in a room. The person is wearing a dark jacket and is looking towards the camera. The room has vertical blinds on the windows in the background. The lighting is somewhat dim, and the overall tone is somber.

לאורך כביש חדוד
עמולה בריכות הדגים
(בתצלום העליון).
המוזיאון בעין שמר.
צילום: שמואל רחמוני.

[illegible][illegible][illegible]

**אם תמצא בישראל עוד מכונת כביסה כמוה!
העונה על 6 השאלות שחייבים לשאול לפני קניית מכונת כביסה:**

העונה על 6 השאלות.

1. במשך כמה שנים כבר נמכרת מבטת חביסה בישראל ובאיו תצלוח רק מבוטות חביסה של קריסטל נמכרות בישראל מזו 33 שנה, ובתלוח גולת.

2. כמה מסמכת כביסה של אותה החברה
במכר בישראל עד היום?
רק לקריסטל כ-750,000 לקוחות
מרוצים, תממליצים על מכונית
חביסה שקנו.

3. תאם חשרות תניק למכתה תוכיח את עצמו ובמשך איזו תקופה
רק קדיסטל מעניקה לך שרות מעולה, 24 שעות ביממה, שתוכיח עצמו כבר 33 שנה.

4. במשך כמה שנים פועלת בארץ, ללא
המסקנה, החברה המוסדת לך את
מבנות הכבישית
קריסטל חיתה הראשונה שיתרה
(ומרה מבנות בביטח בישראל (בבר
33 שנה).

5. כמה פעמים קיבלת מכונית חב"ית
את תוצגרים: מסי 1 בישראל והקציה
הטובה ביותר
רק מכונית חב"ית ותוצגרים של
קריסטל וזכים בכל סקרי דעת
הקהל במקום זה מידי שנה.

6. איחודי מכונית הכביסה והמבטח ביחיד בישראל

אם תזכיר לנו שיש עוד מכונה במיטה אחרת
חשונה ל-6 היתרונות הבאים גם יחד, אנחנו
משלמים \$100,000

באם לא זכית ב־\$100,000, קיבלת מידע יוני ביותר על מבנות כביסה שאינן שייכות לך.

העונה על 6 השאלות.

קארדיסטימל
מחירים נמוכים

מאתמול אף זול!

סופר לורד 799 - 1610 ש"ח
★ סופר לורד 799 עם כל חשבוליו

קריסטל - מוצר איכותי ואמין, ניתן להשיג אך ורק בחנויות המובחרות - סוכני קריסטל המומלצים:

[illegible]

תבשילי "סבתא טובה" צריך רק לחמם והלב מתחמם

ממיר בן (ינקובסון)

חדש
מי מאתנו אינו נזכר
בגננות בתבשילים
הטובים שהכינה סבתא.
תבשילים שחממו לנו
את הלב בימי ילדותנו ועוררו את התפילות
כשגדלנו. לסבתות יש תמיד סבלנות לבשל
מאכלים "מסובכים" והן תמיד מצליחות.
הסבתות משתמשות במוצרים הכי טובים כמו
ירקות טריים - ואילו חומרים משמרים הם
מלאכיה!

היום, כל אחת יכולה לבשל כמו סבתא טובה. כי
לפי מסורת הסבתות הטובות הכינה "סבתא
טובה" סדרה חדשה של תבשילים טעימים
המוצרים מירקות טריים, על טהרת החומרים
הטבעיים, ללא צבני מאכל וחומרים משמרים.
חשוב לדעת שהפשיטות אינן מכילות
כולסטרול.
"סבתא טובה" מציעה לך: מבחר פשיטות
ומרקים עם שפע ירקות טריים, ירקות ממולאים
באורז וברוטב נפלא (ללא בשר) ותבשיל אורז
במתכונים טעימים להפליא. כל התבשילים
מוכנים, צריך רק לחמם בתנור או בטוסטר-אובן
או במיקרוגל (לפי ההוראות) ולהגיש...

מהיום, במקום לטרוח שעות במטבח על
מתכונים מסובכים של פשיטות וירקות
ממולאים (שלא תמיד מצליחים) ניגשים לתא
ההקפאה במקור - והכל מסתדר.
תבשילי "סבתא טובה", בטעם ביתי מעולה,
מעוררים תיאבון וזוכים להצלחה אצל כל בני
המשפחה!

תבשילים טעימים
מבית טוב!

מפעלי מזון
SF
סופרוסט

האנדרטת

אני מכור לבן שלי, וככל שהזמן עובר, אני רואה עד כמה

משה בקר: "מאז שנולדתי, התבאר לי המון דברים על עצמי"

שטח פרטי

משה בקר
שחקן

בן 34, נולד וגדל בתל-אביב, למד בבית"ס "הכרמל" ו"עירוני ו", ותיאטרון באוניברסיטת ת"א. בצבא הופיע בלהקת שריון, בין השאר שיחק ב"סיפור משותף", "הנסיכה האמריקאית", "המלט", "אירמה לח דוס", "דודון של צ'רלס". הוציא תקליט ("המצאים אישיים") בהשתתפות בתוכניות טלוויזיות, גר בדירה שכורה ברחוב מיוזברג, ת"א, עם אשה, השחקנית ועל מרל, ובנו ויא, בן שלוש.

לדעתי זה שחקן, ששנים שחקנים, עשו הבנה איווה מאמן השחקנים כיו לקיים סגירת של בית נודמי, עם כל הלחצים שסביב ההתארגנות. זה לא רק העבודה והמכחול שלם של מתחים וקשרים במקצוע שלשעם משמעותיים יותר.

יש תקופות שבהן תוקף או כשחצנה רצה ואין חירות, והיאש מתפנה לשמוע יותר מוסיקה, לקרוא, לראות סרטים, אכל כשאינו נכנס לתוך התקליט

אינסטיטוטיו של עבודה חדשה, קשה לי לשלב בה משה נוסף, זה כי סוג ממים של היתקנות אני לא מצליח לחלק את הדיכוי שלי לדברים שאינם קשורים למרוויקס חרש.

עם "דודון של צ'רלס" זה אחרת, אולי מפני שה מאמן נפשי ונושני ואני מופיע במסע כל יום. אם חתה לי הצגה אומלל בערב ואני יודע קשה גם הצגה הערב - והיום עובד בתהליך שיקום ומלווה מצבים לקראת הערב אני חלף לשוחח קצת בטרדה, עושה טיור או שניים, משחק עם הילד, ושעות היום עוברות ביום שאמר להגבר עם הצגה בערב הראש צריך להיות מנוי, כאילו יש לי משימה שאני צריך להתכונן לעשותה על הצד הטוב ביותר. אני יודע שחשבתי אני נוסע לעמלות, או כל האנרגיות נדמות לכיוון: שעת היציאה מהבית להצגה. שההצגה בתל-אביב, אני רוכב על אוטובוס או חולף לאולם ברגל ואחרי ההצגה משרד דרכי לאט לאט הבקתה. אולי קשה לצאת לבילוי. אני די בוכה, אבל גם לא מסוגל ללכת ישר לישון. הילד בן שש ואחלה השעות של ילד שלי, מניע לני קצת אחר, עם השנה, יעל שותה לשנינו איזה שולחן קטן, כמה כיסא, משתנה משתנים, אולי קצת וואן, חרשים למסגרת של הבית, לתקופה, גילוי זה להקטש עם יעל אחרי ההצגה שלה שלי, וללכת יחד לשתות משהו קטן, או לשבת עם החרש מוכים ולחזק עד השעות הקטנות. מרבית הלחץ של עבודה הילד, מתאם אף-מסלול נון להנחה, מתקשים עם החרשים החרשים, וחלף, יש מעט ערבים פנויים, וכשיש ערב בדיק, כות, אני מעדיף להישאר בבית. הבנים הם בעצמם שניה ולעיתים הרפתק - לראות הסטע, תיאטרון, רק אם זה הגוייה של הבנים אם כבר לצאת - או לטרום איזה סרט וזכר וילמה ועל לא תרצה מתחת טוב, אמיתי, מורש עצמי

מה זה היית רוצה להיראות? או כמוני או כמו אלו דלת.
אם היית רוצה לשחקן להיות ב"אחים מרקס".
במה תקומה היית רוצה לבקרו בלדות של חזורים שלי.
אם היית רוצה להיות עושה בבקשי קונה דירה.
אם היית רוצה להיות שחקן.
לראות ולעשות.
מה אתה מתעבד בשמשים ליד.
מה מקומות אותך חושד רגשות, אטימות, בערות, קיצונית.
מה אתה לא רוצה להיות? הבית שלי, המשפחה שלי.
מה עובד אותך אחרים, טלפון מקולקל, שגבוב לי גלגל מהאמינים, ושד באמצע היום.
מה מציא אותך מההליכו יוצא מהר מחבלים ונכנס מהר חזרה ואני צריך להסתובב עם מסר בשלכת את כל השריפות שחם עשיתי.
אומעליב אותך למשל, כשבני אומר - אני רוצה רק את אמא.
מה אתה שונא לעשות? לחשוש בבוקר.
מה אתה הגדולה שלך עד עכשיו? זה שהתחתית.
למה אתה מתחרט? שהפסקתי ללמוד לנו ושאיני לא יודע מספיק שפות.
אם אתה חזק? לא, אני חושש שאני משתחרר להיות מודע לחולשות שלי ולא לחתוביש בהן. פנים האחרונות למדתי לקבל את עצמי ולהיות מספיק פתוח כדי לשנות דברים שאש לי מיותרים.
מה הנה מאמינת אותך? חיבת לקחת את עצמי לא ברצינות חזומית.
במה חולשה אתה מוכן להודות? שאני מתבייש למנות לאנשים שאיני מכיר ולבשש עשיתי לי חומר לתהליך חדש.
מה חלף לך קל ועל מה אתה צריך עידון? להיאבק בתהליך העבודה, אין מה שחולף לי קל חל חלף מהבעיה שלי, היא שאיני יודע להפריד בין הדברים שהולכים לי קל לבין אלה שחיי קשים לי, וכל פעם זו קריעת ים סוף חדשה.
מה קשה לך לסבול את עצמך? כשאני לא שקט, לא רגוע, כשדברים שוליים מצליחים לעמד עלי, כשאני מוציא דברים מהפרופורציה שלהם.
במה מצב אתה שונא להימצא? במקומות סגורים, לצאת בחור עם 3 סוודרים ולגלות שחם קיץ.
מה מבין אותך חזות? ראשונות עם צוות שאני לא מכיר.
מה הייתה רוצה למשול את לורנס אוליבייה, אבל אלוהים יודע מה היית אומר לו.
למה אתה בוז לשחקנים?
אם מי אחר מבדוד אנשים שנישים עם עצמם ועם הסביבה, אמיצים בחלטות שלהם, אז מי צריך לך על אלה שלא מצליחים להשיג את השאיפות שלהם.
אם מי אחר מבדוד אנשים שנישים עם עצמם ועם הסביבה, אמיצים בחלטות שלהם, אז מי צריך לך על אלה שלא מצליחים להשיג את השאיפות שלהם.
מה אתה חושב על המסר, בעיניך ומה עומד.
מה ממךד אותך אבל אנשים קנאות.
מה מניע אותך הרצון למצות את חולשותי שלי.
מה אתה אומר שחייך שחקן.
מה ההבדל בין כשני נולד.
מה הייתה נקודת המפנה בחייוך בשעשוע את "הבית".
אם היית מנתן אתה אהב לקבלו חלף והרבה.
מה אתה מאוכזב? שבמו האחרון אני לא מצליח להחשיש יותר ומו לעבודה על עצמי בעשייה ובפיתוח קול.
מה הייתה בעיניך מלאכה לארץ אינשיטי.
מה אתה שונא בארץ? את הניצחונות ואת חוסר השובלות.
מה היית ילדתי? לאן ואלוהי, אמיל מהבלשים וטרוו, בעיניך ב"פרו והכדורים שחשבים".
מה היית אהב? במקצועי חוסר בידה, משום לא חשבתי שאני יכול לעשות משהו חלף ושלם לא המשכתי לעשות משהו אחר.
מה עור אתה רוצה לעשות? לממן את התהליך השני שלי, לעשות יותר טלוויזיה, לשחק בעל.
מה היית רוצה לעבוד? עם אבי, ולעשות עוד מרוויקס עם הצוות של "דודון של צ'רלס".
מה אתה רוצה להיות כשתגדלי אתה חרבי.

העריף משה עם אופציה לטישו או שניים, או נתפשו על איווה קומרי, או סרט נפלא כמו "מלאכים בשמי ברלין", הסרט האחרון שהחלנו לראות. מי מעם אני רואה משהו בידא. לא אהב לראות את עצמי בידאו שהוקלט בהצגה, כי זה מרמה במרחק מסויים מהבמה. אי אפשר להעביר את חושת ההצגה על-ידי הצגת מצלמה באולם. אילו היית משחק את ההצגה לידא, היית משחק אחרת, מכוים אחרת. אין לי הרגלי צפה בסלון. אני רוצה דברים באופן מסרי לגמרי. השנה הייתה רק סידרה אחת שהקלטתי בידאו כדי שלא אחמיץ אף פרק - "הבלש המזרחי". זה השלמות מבחינת תסריט, במשחק, שימש כאלמנטים של מוסיקה, חזוייה ממשית. אחרי כל פרק נשארו ממש עם מה פער. יש תקופות שהייתי פתוח מהבוקר ויש תקופות שאני צריך לשמוע שקט. מוסיקה בשבילי זה לא דבר של רקע, אני לא יכול לשוחח שכבד מתנגן משהו. אני רוצה להקשיב. מוסיקה חשוכה לי, אני סקרן לשמוע שום, בעיקר שום אנגלי, ומאוד מעניין אותי וחשוב לי לשמוע מה קורה במוסיקה הישראלית, וקורים דברים נפלאים, מהממים.
קריאה לא תופסת חלק מאישי בחיי. מי מעם אני קורא, ואני מעדיף לקרוא דברים שיתנו לי קטנוקסטיביים, משהו אנשני, שנוגע באנשים. אני מאוד אהב לקרוא מחזות. אולי זה המיניו על ספרים שאני לא קורא. מעניין אותי לרע מה הולך בתוכם, מה נכחב, מה מעלים, מה מחדשים בעולם, כשאני בלונדון, אני רוצה הרבה תיאטרון. שם קל לי יותר להיות צופה גייטלי. להנות או לא להנות וללכת הביתה. בארץ זה יותר מסוכן כי אתה מכיר את כלם אישית, או שראית אותם על הבמה. והצפייה אי פעם לא נקויה לגמרי מחוויות קודמות. בלונדון זה קלף נקי, אני לא מכיר את השחקנים, ואם מריכתם גם לא ראיתי קודם על הבמה.
אני אהב להסתובב במרכז תל-אביב וכדורס. מעבר לשדרות בן-גוריון צומה אני לא מוצא את עצמי. מה במרכז, בבניבות רושטילר, זה איראלי בשבילי. גוף הבנינים הוא גוף הילדות שלי, רירות בתן התקפה לא יושבת לי על הראש. ובחזרה האלה אני מכיר איפה יש עד לימון וגואיבות, הפון האשכולית, ומצאני שיה ארץ, ממש עד, של סיסגו, ודוכנים לעגים.
בדורם העיר אין לי גבולות. חמיר נראה לי שהחוצות הקטנים מתחבאים כל מיני מרות, מחכות והמתנה, דוק בתקופות של עבודה ומתח אני עושה לי סיועם בכל מיני רחובות עם גריות, הנויות צבעים וכלי עבודה, מאסות מקומות בלי ניקי. זה גורם לי ונאה אריזה רחל של עד עשה לי טוב ואני גם אהב לעבוד בדיים, נהג לעשות דברים לבד, חשטל, קטן גנרול, מה על משרים חרישים, כל מיני ברגים, כלים, מכשירים מחזרים גם המצאות למשבת, קוצצי הירקות למיניקם, מכונית קטן, מערבליים, מכונית לפופיטור, כל מיני שנסים שמוציאים שום מטרך בכל. מכשיר מיוחד המאפשר לנקות את תולון משני הצדדים. אני עומד ורואה איך הבורר מרגים בצורה גאונות, אני רוכש בדיקה שגני אכל אותה, שאגלי בבית זה לא יעבור. בא הקיץ, מרכיב ומנסה, זה גופל פעם אתה, מנסה שניה ומנסה השלישית גם חתם נקיע והמכשיר הגאני מורסל על הגנן למטה.
מעניין לי ללכת ברחוב, להסתכל איך אנשים חולקים, מה הם לובשים, איך הם מתנהגים, והכל ממשבר באישה מסק, בבית קברות של התרשמות, ולקעקעים זה יוצא חוצה. הליכה מרגיעה אותי, אני הולך וחושב, חוזר על טקסט, כשאחלה הולך, דברים מרחושים מבי, וויס, ערבים, לא הכל ממש. בארץ למנות את הבקע, ודוקא, או דברים נפתרים כאילו עצמם.

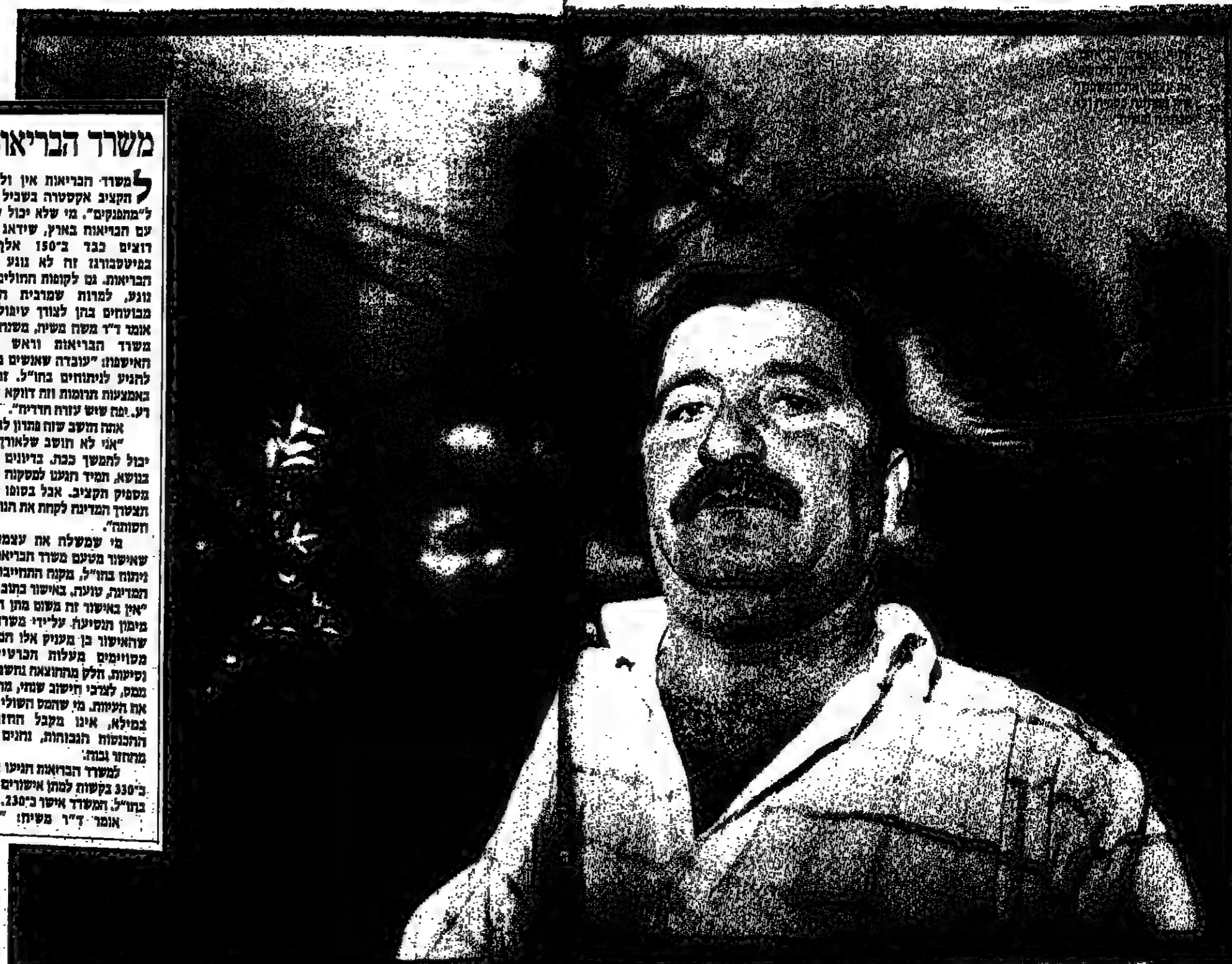
ראייתך נורית ברצקי
צילום: שמואל רחמיני
סלפסטו 27

האני מוכר לבן שלי

כמה כסף וזולים החיים

מה קורה לאורח הקטן שקם בוקר אחד ומגלה שבכרי להמשיך לקום בכל בוקר מחרש, עליו לעבור ניתוח השתלה יקר ומסוכן בחו"ל? מה עושה האיש המשוט, שאין לו חברים במקומות הנכונים ואין לו חשבון בנק מנופה שמאפשר לו לקנות את בריאותו? הוא עובר מסלול של סבל והתרוצצויות, נתקל בחומה של אטימות ושתיקה, נשחק ומושפל, וכל זה – עוד לפני שדיברנו על הכאבים הפיזיים, ושען החול הפיסיוולוגי שהולך ואוזל. תשאלו את אליהו דניאל, שמונה שנים הוא נלחם על הזכות להציל את ליבו – וחיייו, היום, הסיוט נגמר, אבל השאלות נשארו בלא מענה. "אפשר להציל אנשים במצבי, או למה צריך לסבול כל כך כדי לעבור את הניתוח הזה?"

מאת אביבה לורי
צילם: צביקה ישראלי

משרד הבריאות: אין תקציב

למשרד הבריאות אין ולא יהיה תקציב אקטורי בשביל בריאות "המחנקים". מי שלא יכול להסתדר עם הבריאות בארץ, שידאג לעצמו. דואגים כבר ב-150 אלף דולר במיטבם? זה לא גוגל למשרד הבריאות גם לקנות החולים זה לא גוגל, למרות שמרבית האזרחים מבוטחים בתן לצורך טיפול רפואי. אמר ד"ר משה משיח, מנהל מרכז למחלות הבריאות וראש שירותי האישומים: "עובדה שאנשים מכלילים להגיע לניתוחים בחו"ל, זה נעשה במצב של חירום וזה דווקא עובר לא רע. זה שיש עזרה חיראית".

אחרי הדשב שזה מהדון לאורך זמן "אין לא חושב שלאורך זמן זה יכול להמשיך ככה. בדיונים שקיימו בנושא, המיד הוגע למסקנה שאין לנו מספיק תקציב. אבל בסופו של דבר תצטרך המדינה לקחת את הנושא ותתחשב".

מי שמשתל את עצמו וחושב שאישר מטעם משרד הבריאות לעבור ניתוח בחו"ל, מקנה התחייבות מטעם המדינה, טוען. באישור כותב בממוצע "אין באישור זה משום מתן תמיכה או מימון תשלום על ידי משרדנו". מה שהאישור בן מעניק אלו הם מקומות מסוימים מעלות הכרטיס וממס נסיעות, חלק מהוצאות וחשבונות מטהר. ממס, לצרכי חישוב שווי, מה שמגדיל את העלות. מי שחשם השווי שלו גמון במילא, אינו מקבל חוזר. בעלי החבונות הנבחרות, נהנים גם כאן מהדון גבוה.

משרד הבריאות הגיעו בשנת 87 ב-330 בקשות לנתח אישורים לניתוחים בחו"ל ומשרד אישר ב-230. אמר ד"ר משיח: "מי שלא

אישורו להם, היו שני סוגי חולים. באלה שבצר להם מן לכל מיני רופאי אליל שרלטנים דוגמה הפוליטיים. במקרים כאלה אחוז לא מאשרים אף בקשה. או כאלה שחששו על ידי רופא אינטוסוטי, שכאב לו שהמתחזה שלו יעשה את הניתוח הזה ואז הוא אומר לחולה שאי אפשר לנתח בארץ".

יש דברים כאלה יש צרות עין בין בני חולים שונים ובין רופאים במקרים של מיקוד גמסו.

"אני האחרון שיכול להגיד לך שזה לא קיים. אנו עובדים על חוק, שיואל לדווח על כל מקרה של איברם להשתלח למרכז מידע אחד. יש סיכויים שתהליך כזה יתרום לנושא".

מה קורה במרכז להשתלות כבד בומב"ס?

"כרמב"ם עשו לפני שנתיים, שחי השתלות כבד שלא הצליחו. שני החולים גמטו. מאז לא נעשתה שם אף השתלה אחת. הרופא, ד"ר קמ, עובד את הארץ בינתיים. כל חציוד ישנו אבל לא עושים השתלות. בינתיים אישרו להדסה ול"צ ליעשות לעשות השתלות כבד. חשבו לנתח את חנושא בארץ כי קיימת אפשרות סבירה שהמדינות בחו"ל יספיקו להשתל איברים לאנשים וויס".

את הבריאות הזאת אפשר מיד לחרם אחד לאחר. עלות ניתוח השתלה לב בארץ נעה בין 10-15 אלף דולר כולל חבל. עלות השתלה כבד בארץ היתה יכולה להגיע מקסימום 40 אלף דולר. לא על חשבון החולה במובן, נשאלת אם כך שאלה מדוע חולת, שבגלל הנאים אוניקטיביים, אינו יכול לעבור ניתוח מסוכן בארץ, צריך להוציא סכומים כאלה מכיסו?"

לרופא המטפל, שאמר: דחוף לבית חולים. ברור לבית חולים קיבלתי עוד כמה תוקפים לב. בעצם, הגעתי לשם מה מבחינה קלינית לא זוכר כלום".

מריחה, אשתו של אליהו, מנענעת את ראשה בהתבוננות. "הצריך אותו בכמות חקלא ושני החלקי לזה ברור לטיפול גמרי".

אליהו: "בטיטול גמרי לבנו מות קליני מלא. מכות השמל לא עזרו יותר, אז הכניסו לי חיית לתוך חלב. תחילה מנעה בחור השקאלי ומאחר יום היה לי לב מגדל בשפה הרפואית. שנה וחצי, כל שני חמישי חייתי מאושפם בגלל אי ספיקת לב. עברתי צינחור וקיבלתי טיפול תרופתי. זה היה ב-82'. והסכר לי (המשל צינחור 81)

מלפגמנו 29

אנשים מן ברור בגלל שלא היה להם כסף להוציא אותם (הרופא הניאל שצלו לארץ בשנת 1951. מריחה, חמישה ימים, הם המהדור המשותף של שוכנו מכללית לא מוסמכת, בשלי השפע והמאיר של צוהמק ודמת השווא. אליהו: "עבד בתעשיית הנאכאית. קיים את המשפחה בזמן קצרות לא מצב. לזה חצי שנה ולפני שחזרה עבד את העבודה והקטועה וחשג להמציא מבחינה כלכלית. הפך לקבלן בנין עצמאי. את המיניקס והאשור והקדיש לתחבת ביתו עזרת פסח מר לצרכי המשפחה הגדולה".

אמר אליהו: "זה היה בשנת 80, בראש השנה ברוך גמרי לבנות שני את הבית, גמריה, בלי הסכנות ואז החליט שצריך בארץ בנות לקחת אחי

יש שנים אחד ודב עלי עולמו וכל קמל חיו יד למוט. איש ישר, שאינו מכיר את המסגרים ואת ענייני נדון, ואין לו חברים נכונים במקומות מתאים שיכלים לתת תרומה או לערוך מפעל סלח. הרכבת איש לבד בעולם.

המשרד יאיר הודביץ ו"ל היה מודע הישב לנתח חצו של על פני אנשים מהשורה. זה הניע אותו על כך לפני שיצא להשתלה. הלב בבירסל ינו לי שבגלל שיש לי חברים מהרסמים יש לי שני לחלומות לב גדול טוב מזה של אינטסלסור. אשתי שמינה ומכל שבמדינת התקציבים של ארץ גם פני הדברים מסתרים לנו בשמחה שחי נצח של השתלות לב, אבל לא אומרים לנו מתי

"הרגשתי מושפל. עד היום נדמה לי שכולם מסתכלים וחושבים שהבאתי אותה מכלגיה על חשבונם"

מסובכים אותם אי אפשר לבצע בארץ. בארץ לא משתילים איברים כמו כבד (המרכז ברמב"ם משותק ומנית), לב (למטע שלושה מקרים של השתלות מקומיות) או ריאות, ולא מנתחים מקרים מסובכים, לגביהם אין עדיין ניסיון מספק. ומי שאין בכיסו והון הרדוש לביצוע השתלה או ניתוח כזה בחו"ל, עלול למצוא עצמו במצבו של אליהו דניאל.

כי אליהו דניאל הוא רק דוגמא לסבל, לאסימות, לחסר והאנים כהם מנענת האיש הממוצע מן השורה, כזה שלא יכול להרשות לעצמו מותרות של הצלת חיים. איש שכל חיו משלם מיסים, אגרות והצטרות. איש של משכנתות וחבר קופת חולים, שברגע הקריטי ביותר בחייו, אין לו על מי להיעזר מבחינה כלכלית.

חיים של אליהו דניאל, בן 45, משכונת מורשה ברמת השרון, חוזרים לאט ובמחוסס למסלולם תוקפו. עוד לא נודמלי אבל תוקפו, באפריל השנה עבר אליהו דניאל ניתוח השתלת לב כבלגיה, שהתאפשר אחרי מסע יסורים בן שמונה שנים, המתנה מורשת עצבים של שש שנים לניתוח כזה בארץ, ועוד חצי שנה של כאב והשפלה "פעם אנשים במצבי היו מוזנן מחיים", אומר אליהו, "היום אפשר להציל אותם, או למה צריך לסבול כל כך וריבה כדי לעבור את הניתוח הזה?"

שאלתו של אליהו נכונה לגבי 145 חולים הממתינים בארץ לניתוחי השתלות שונים ולעוד מספר גדול של ממתינים והקשים ברוחיות לניתוחים

28 אבאלו

הרבה מעל ומעבר למקובל סביוני אביב

[illegible]

**תעל ועבר לסביבה,
תקרובה והרחוקה**
סבינו אביב ממוקמת באזור העננה
ביתר ברמת אביב. דייריה נהנים הן
מהנוף המרהיב של הים העלמל החוף
והן משפע של אוויר צח. המיקום
אידיאלי: קרוב לצפון ת"א, קרוב לים,
קרוב למרכזים המסחריים והשירותים
הקהילתיים ברמת אביב. קרוב, אך
לא קרוב מדי. המקום שקט ושליט כמו

[illegible]

אשרוד מכירות ודירה לדוגמא
נפתח משרד מכירות באתר במינות
הרחובות שלמה בן יוסף ומאיר
מינשטין ברמת אביב ג.
מועד בימים א, ג, ה 16:00-18:00
וביום ר 10:00-12:00.
בוקר בדירה לדוגמא באתר
בתאום עם משרד המכירות.

[פרק מעמוד 29]
הוא שנינו דק השתלה יכולה להציל אותי. באותה
הזמנה אמר לי הרופאים, שאין מה לדבר על
האגדה אלא בעוד חמש שנים.

[illegible]

המשיח להבנים אותי לרשימת הממתינים
לחזון השלמה בארץ, אבל לפני כתור היו חמישה
עשר יום שיבת היום. והסבר לי שגם אני צריך
לחזון השלמה לתורם. חיכיתי כמו ילד טוב עד
שנתי 'נח' מבני הידורד. אושפתי ב'הרש' ואז
הייתי שם לי לחץ בריאה אחת והיתה סכנה לפגיעה

**"נבליגיה הרגשתי כמו חרש
נתך תזמורת. אם אי אפשר
לעשות ניתוחים כאלה בארץ.
שיעשו בחו"ל, אבל בצורה
מטורדת"**

[illegible][illegible]

**ח"כ צבין: לשנות
את החוק**

יחיד כבוד יצא
מלך מחדש
ממלכתו

ביקש את התחזקת כלל חובבינו והקטן
הבנו והישיבה הנורווגית לא חיבו לתקד
המלכה ולמבינה את המוסלמית המלכה
ומציעה למבוססים ביטוח משלם שיוזם
ולקטן במסדת המוד

סיבה טובה לשנור

שלי חושן: "אני אני כבוד עימתי"
דלדל: "אני קרן בן 18 ורצונו להיות", חושבתי
כל בעמתי את המצבנות והמקצועות וחסתי רוחותי.
עם בכוותו דרמטיית כל חייתו.
באשר לנו ודעה, מאז קיימת "חקרן לחלצה
חיי אדם", ושלחה במצבנותות בן 130¹ חולים קשה
ליחושיהם כחל: יש לבנין שלש כל התורגומים
במים כחל: חלקם ממזון את תנועתם מכוסם
וחלק ממקדור בדרכים אחרות. יחיותו חושלת
איתומה בדיכין 150² - 180³ חלף דלדל. נאחה כוח
באח"ב: יכול להגיע 250⁴ אף דלדל. חקרן
ממשת כל בוחללים בעלי יחיותו מעטם ממדור
הליכאליס לבודד יחיותו בחליל ושוהחיותו
בכל סקט, חקרן חמצימים.
החלילן חלצה חלצה מבחב שלבים. אמרת
שלי חושן: "אחרי שתיאש חמיא את יחיותו
מחמצימים אחתו מעט למקום עבודתו אם הוא
עבד במקום מסודר ומגויסם את כל חושבנים
לחיות עם חושן. אני יום עבודת, יש לו
בעת: החודש יש לו 10 מקום עבודת, יש לו
ליחיותו שונים ודשחולות בחליל. זה מיליון
דלדל. מאמיה יחיה לו הבק"ר"

בשני בנקים ונסעו לבד"ס"ל.
אליהו "היגשתי מושפל עד היום כשאני לובש
איזה חולצה גרמה לי שכולם מסתכלים עלי וחושבים
שהבאתי אותה מבלגיה על חשבונם. בן-דאם מגיע
לשול המדרגה מהכתינה הזאת. מאכר כל גאוה
עצמית".

את ה' ופדויה רניאל אינם דבורים אנגליים
צופתים, הם מקולם של יצא את גבולות
ההר. כושר התמנאות שלהם
מתנהגים ומה עושים בח'ר מימילי-כיתור.
איש לא לרית את עצמו להרד'ר אותם או לר'ר להם
מ'ר. מצידיים בטום ושיאם מה משרד הכריתא-
לשון שנים והתח'ר שמיש'ר תוקר ויכר את
ע'שון. אתה והתח'ר במקד'ר לר'ר להם שגם את
הח'ר לנחית והתח'ר ב'רית הח'רים בב'רית עליהם
לר'רית נח'רם.

מסמרת פרוזידה "הבת שלנו לקח תופס מושב
נצטק" איתנו כל הילדות. את הכריסית של בעלי
מימנו מנתחולות. את הסביבה של ימינויני מנתחולות.
שלישית: הבעק בליסירה, והה זה חוריסם שקיבלי
אחוקי. שבידה תופסוה ומה שר לעתו, כל אלה ירע
ירע שפחה למשל, אחנו אסלימקין קשר אל ירע
איהם יש אובל כשי, וימיים אל אסלימקין כלום
מסריות: ירעיים שלישיה מביחית. שלוש שפוחות
הרעישנים אל הכרן אל אחי. חרסן קרית אסלי
הבט אל תובלן בעקצמין כל תובלן כשי, אל ירע
שיש שם בכלל יחידים או שגוריות שפוחות. כל
רעיתא איש עם קיפה ברוח, רעיתא איש, כל
[תומשן במומד 42

מלכודת

קיבוץ בבוב

חברים באיב לעבוד במפעל פנע בשבוע, עט חום העבודה במימורים האחרים. קוראים לוח ווט.

י"ש בגיעה קשה
ברוחות החבר
שיקנה סדין רק
בעוד שנתיים,
יצא כחוח
להצגות וישתמש
בבידור מביח
שגם בו קיצצנו."

(המשך מעמוד 8)
שני שרועים יכול להיות אריכל או לממש את עצמו בכל דרך הראית לו. היום אין ברידה ומוכרחים לבצע שינויים. אם אריכל לא רוצה לעבוד בייצור במפעל ומעדיף להמשיך לעבוד בחץ, זה בסדר כל עוד הוא מכיר פרנסה למשפחתו. את עניין המימוש העצמי נרחח למונים טובים יותר.

כיצד בנובמבר השנה יצא חורף אל רכזי הענפים, רכזי ועדות ומלאי תפקידים בקיבוץ, בעניין המנהל מחדש ושינויים, מעשה על כל המנהל שרובה ע"י שקלים עליהם לקבל חתימה של רכז העניינים, ומסמך שקלים ומעלה - חתימה של רכז המעש.

אין נדיר, בן, 49, עכשיו הכל מונח על כתפיו. עשרים שנה היה מורה ומנהל בית הספר האזורי. החברים קטעו לו קריירה מתקדמת בדרך לרוקטורס בהיסטוריה וטכנולוגיה, וקראו לו לרגל 12 חודשי קדם מרכז במנהל עסקים וצליה לתפקיד מרכז הקיבוץ בתקופת קשה ומתסכלת. אומר אסון, י"ש לנו משק טוב עם חוב גדול מדי. הוא מצביע על המפעל לייצור חורים וקולט שמעל מופעל מצליח המעסיק 60 עובדים, על טחנת הקפה הממוקמת במרכז הקיבוץ ורק מייבגלה של מיכסות ייצור, מונעת פיתוח.

התקלאות היא שהשיקעה את הקיבוץ בחובות. התקלאות לייצא - אבוקור, אשכוליות, תפוחים קליפים וגידולי שדה - כחנה ותיים. בניגוד לכל התחיות שהיו מומחים בעולם מאז שנות החמישים - בשנות השמונים יש בעולם עורפי מון, התשקעות בתקלאות ותחירו את שער העמקים חוב. "אנחנו חקלאים טובים מבעבר, אבל השוק העולמי השתנה. ומ-1985, בנוסף לריוה כמוצרי חקלאות בשוק העולמי, ספגנו מהלומה מתקפת שער הדולר, מסביר אסון.

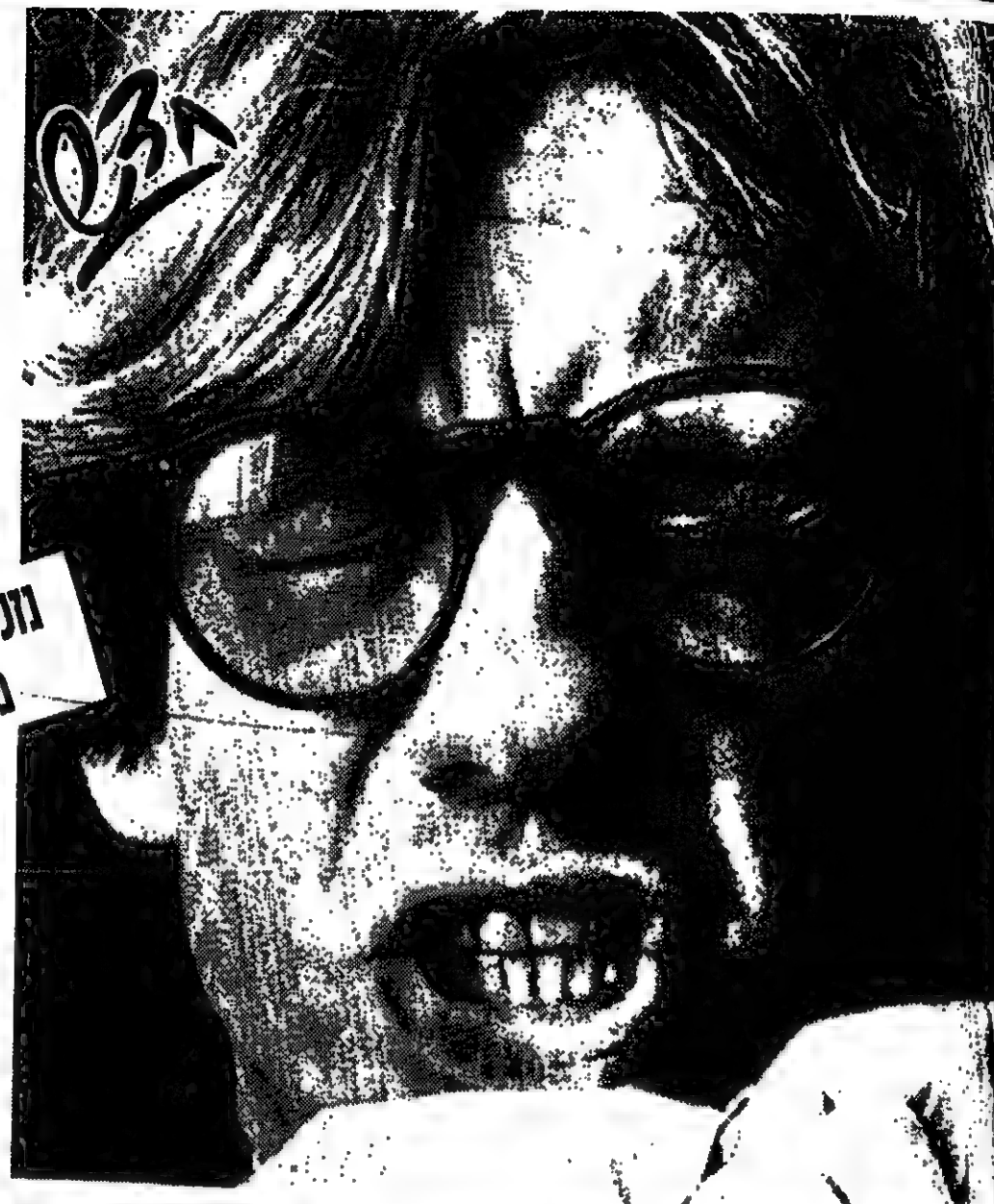
התקלאות לשוק המקומי מבוטסת על לול רביה ורפת חלב. בשער העמקים ולכו גם על בשר לבקר. השקיעו במבנים וקבו 250 פרות, מהן 80 בגרמניה. כיצד יכלו לדעת שבסכסוך '88 יירדו מחירי הבשר לשל שלא היה כמותו לא עורח להם המומיות של אנשים ברמת החלב ובגידולי השדה.

בארבע השנים האחרונות הכסף החוב בגלל הריבית. בשנת 1987 שילם הקיבוץ שלושה מיליון שקל ריבית. מהו נוכח הצנח בקיבוץ ממכים לומר חשבון פשוט: אם 280 קיבוצים חייבים 6 מיליארד שקל, וחוב הממוצע של כל קיבוץ הוא 20 מיליון שקל.

כמה אתם חייבים?
מרכז שער העמקים, אסון נדיר: "הבנק מכיר את הנתונים, גולד החוב אינו המדר הביליני לקביעת המצב, לשער העמקים יש מפעלים טובים ורווח תפעולי, אך כושר התחזוק של החובות תלוי בבריאותם."

ביצור נצור הערב
לפי מיס הבנתו הובן נוצר מהקשים הנוברים של התקלאות ומשינוי היסטורי של ממשלת הליכוד שהתקיימה לסבסד את תחומי היצור. המינה העלתה את מחירי החוב בצורה רצחנית, ואנחנו לא הבחנו בשינוי."

יש פתרון רפואי לסובלים מנזלת

נזלת כרונית ואלרגית
מי שסובל יותר

רינוטרם 2 המכשיר למיפול בסימפטומים של מלת כרונית ואלרגית

רינוטרם 2

כא תרופות וכל תופעות לוואי

רינוטרם - אולטרה 2 מיישם באופן ייחודי מיפול אל תחומי מלת כרונית ואלרגית, ובמקרים של נזלת מחמת הצטננות, הסימפול ברינוטרם - אולטרה 2, אינו גורם לתופעות לוואי.

רינוטרם 2

מתקנים רפואיים

רינוטרם - אולטרה 2 מנתח ע"י צוות של מומחים ומתמחים אשר מתמחים על מתקנים עשויים ע"י חומרים אנדרי לבנון מתקנים שטמרי כפרי, בעל פרט נגד וע"י מדויקים במבון ויצימן בריאות.

מכשיר הינוטרם נבדק ביוזר מ-14 מחקרים קליניים, אשר נמשכו 4-6 חודשים: צרפת, גרמניה, אנגליה, איטליה, הולנד, קנדה, שווייץ, ישראל.

רינוטרם 2

הצעה מיוחדת

כל רכוש מכשיר רינוטרם - אולטרה 2 המופא כי המכשיר אינו יעיל לגבי, יוכל עד שבועיים מיום קניינו להחזירו ולקבל את כספו חזרה.

רינוטרם 2

יש פתרון אפקטיבי

המכשיר הובא כשיל ואפקטיבי בהקלה על הסימפטומים של מלת כרונית ואלרגית ובמקרים של הצטננות. בבאצא מתקנים ויה פיתוח אפקטיבי, המכשיר קיבל את אישור משרד הבריאות והמזון בארצות הברית (F.D.A.).

רינוטרם
להשיג ברשת הסופרפארם
מרכז מידע: מל, 08-225331
מוצא ברינוטרם וצר סרי- קובץ וצר סרי

עשה מבני הקיבוץ נמל במערכת ישראל, ויש גם נקודה אחרת, כאמור: בשלהי שנת 1961 האשם החבר אחרון כחן בריגול לטובת בריהם. ביהמשפט גור עליו חמש שנות מאסר, לאחר 18 חודשי מאסר תנן אותו הנשיא ולמן שור.

מאיראולוגיה הסטליניסטית של הימים הם לא נותר הרבה. אפילו עבודת הארזה חרלה להיות עדי. בתקלאות נשארו לעומק 25 חברים כלבד, לפני עשי שנים היה המספר כפול.

לעומס רדוד, אגרונום, מרדך איורר לגידולי שדה ומרכז הענף בקיבוץ, חקלאות היא דרך חיים. "עם קרא לזה כיבוש השממה. היום קוראים לזה שמירת קרקעות המדינה. החברים לא כלכך רוצים לעבוד בחקלאות. קשה להיות במקום שבו אתה עומד יותר ויותר - אבל הרווחות יורדות. אנחנו עושים חקלאות טובה, לא מפסידים, אבל גם לא מרוויחים כמו שצריך."

קיבוצים בום התפתחות מעשייה חזקה, נותרה לא מותגים עליה, למרות הגרענות שהמכה 4500 דונם גידולי שדה, 700 דונם מרדס, מטע אבוקור, חום מריבים ובנות.

עומס רדוד אומרי: "אי אפשר לוותר על חקלאות. כדי לשדוד ולכנול טוב את אמצעי הייצור, עלינו להעסיק שכירים גם כדריעה שזה יגנע באחרות חיינו. לא רק בעקרון של העבודה העצמית הם לא יכולים להיות תושבים, וכשכירים בחקלאות - השכר גמור, לכל העולם משתמשים בעבודת ידדים בצורה נצלת בתחילת התשקעות."

מי היה מעלה על דעתו שהחקלאות - הקשר לארמה ולאין - תהיה יום אחד לנכס על הקיבוץ. אבל כיום ישנם בארץ חקלאים רבים שהתסיקו לעבד אדמות. עומס רדוד מוצא עצמו נאבק על רכד ששעם היה מוכן מאליו.

תחליף השקיע העובדים על הקיבוץ תופסים בימים אלה תאוצה. 12 שנה התורה כרוסגן במפעלים דומים של קיבוצים אחרים (ויקראנגריה במטביים, לורגן בכפר סאלר), על שוק קולטי השממה. המשבר הכלכלי הביא בימים אלה להתחלה על איתור שלוש המפעלים. קיבוצים אחרים - מעקרימאל, מגל, כמר גליקסון ובתן - תרחיקו לכת והחליטו להקים מפעל משותף למעבר ל"ס הדוק". כך נבנים מסעוד ממלתי מוגבר, ולרשות אותו חברה בע"מ כדי למצוד ערבות גורמת ומגיעה בקיבוצים במקרה של כשלון כלכלי. ערין לא סיכמו שם אם התמורה לכל העובדים תהיה שווה, או שהמנהלים יקבלו משכורות נבונות יותר בעבוד קיבוצים.

המשבר ובסטי מעמיד בנשק את מסד הערבות והנדרית את עקרונות השוויון. במרכז התקם רבים בשני כיוון ובחברות יותר אמצעים לרשות החברים לרנגומם שיקנו אוכל במרכז ויכנו אותו בבית. אולי לציד את החברים בגלשיו מון. בשער העמקים הקיבוץ הארצי אין ריכוזים קיבוצים כל כך, אבל אפילו שם ברר כי אחרי עשרות מיליוני שקלים שכבד בשעה, עלולה גם האיראולוגיה שלהם לעלות באש.

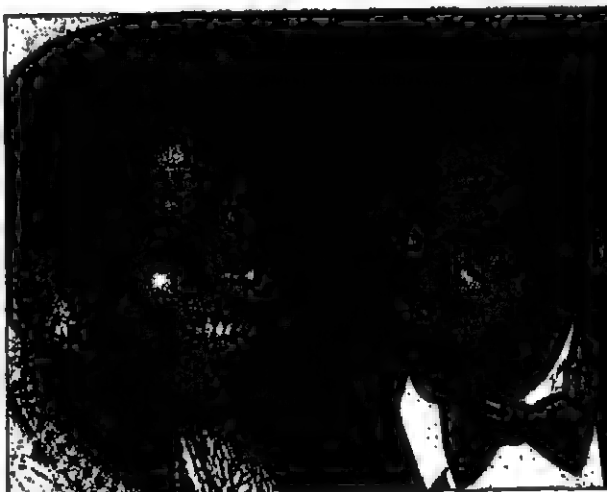
יצחק בן חורון

כריסטינה, אוי כריסטינה

עד לרגע האחרון של חייה הקצרים הייתה כריסטינה אונסיס, המיליארדנית השמנה והאסכנה, ממוחזקת ומעוררת רחמים. הברואה האכזר שדמה דוקא לאבא, ארי אונסיס, הייתה ילדה אומללה ומלאה חסביים שגדלה להיות אשה עוד יותר אומללה עם עוד יותר חסביים. המיליארדים והעוצמה לא עזרו לה למצוא את הגבר הנכון, להיפטר מגיקי קודי, להיות רזה, להיגמל מקוקה קולה או להשיג את הדברים שבאמת רצתה. סיפור עצוב על האסכנה הכי עשירה בעולם שמתה בגיל 38 והשאירה אחריה את היחודה הכי עשירה בעולם.

נאח אורית הראל

צילומים: "גאמא"

אילן למות לא נחנך לה בשקט, בחדר מסוגן שכל הזנים כל כך רצתה שיהיה לה ולא עוד ארון הקבורה הסגול מהעץ הכבד, ולא האבלים הנוצנים שמוזר דמעה שדקסיות לא הבעל הריבני הכמעט לשעבר שהגנין עצבות מרשימה, ולא סיווריו הצלניסמפרחים טורדים ודורס וחצלוח לבנות. ההמונים שצבאו על כנסיות סנטישטיני בארונה כשסי התאפקו על לחום השקט לפני שהתעצרו קרימה, מי כרי לגעת באורה וסימלית, מי כרי לראות מסוב מיליונרים בשרידה, ומי כרי לקחת הביתה את הפרחים. עד לרגע האחרון הייתה כריסטינה אונסיס, המיליארדנית השמנה והאסכנה, בעיקר ממוחזקת ומעוררת רחמים.

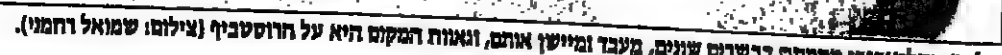
היא נולדה בניירורק, בנובמבר 1950. אבא שלה, אילן הספנות היווני, אריסוסל אונסיס, היה כבר אז עשיר גדול ומפחד עור יותר גדול. הוא התחנך טוב עם אמא שלה - טינה (אלינה) לבית ליבאנס, שהייתה בעצמה בתו של אילן ספנות יווני עתיז ממה. אונסיס עשה תרבה בסק, תחילת בעסקי טבק ואחר כך, בעלחמת העולם השנייה, בעסקי הספנות. אז אבא היה עשיר וריבועמה האמא הייתה יפהפיה ועשירה, ושניהם ביחד וילגו על פני הגלובוס, בספינות ומסוסים, לראות ולהיראות. לילדים - והיו להם שניים, כריסטינה ואחות אלכסנדר, שהיה גדול ממנה - לא היה להם בריוק זמן.

כריסטינה, הברואה המכוער, שירשה דוקא את תווי פניו הגסים של אביה ושום דבר מיופיה של אמא, השתרכה בעולם אחרי הוריה וכתה לכינוי "חוכה שלי" מאביה, ואפילו לכך שספינות השעשועים שלה, שבמקור הייתה ספינת מלחמה קטירה, תיקרא על שמה, ונרלה עם אנלית במבטא ברוקליני ואוצר מלים של נהני מוכיות הדות לבואה חסובים המסור שטיטל בה ועם הרבה חסביים. צורציל התפעל מציוריה וגרסה נארכו עשורה לה פוצינדרשציו, החובות שלה לבשו בגדי ידור, אבל היא הייתה בסך וכל ילדה מונוחת (תמשך בעמוד 36)

כולם היו בעליה. כריסטינה אונסיס (שמאל, ימין סטוריש למי מוחה, בארשטיהן) מלמעלה: עם בעל ראשון גוזף בולקר, בעל שני אלכסנדר אנדריאדיס, בעל שלישי תרוס סרניו סאנזוב (בצילום ימני במרכז) ובעל רביעי, אבי בהת, חייזר וסל. למטה עם החבר הארגוני, בימים האחרונים.

מלך ים זלמל

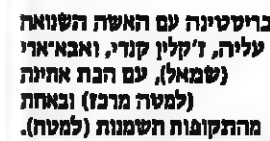
לויג בפול שלושה עם עשרה רטבים

[illegible]

לקשים

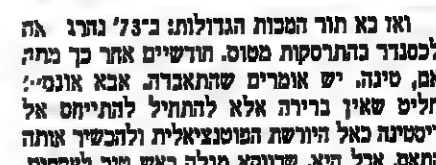
הנה שמאסות זה דבר
הקשה ממה ולמה צלחת
הנה מלכותי והחלפתי וסודי
הנה קלוד לא עוד
הנה לא בדיה למרדול מלא
הנה בהאסות למינות בשלול
הנה דבריה

היום - התחלנו
בז'נואר את התנועה הכולל
תנועה בשם חדש, "דיאטת
מטויר שט, בתוצאה רוח סירקס
צורה על די אלוה צלי - תעצ
קטנות אמריקנית, מבקרת מנו
תחלה וסח על בחי ספר לבשוש
תקופה: יחד עם רבים אחרים
תלמדה בשלשצמח אינו מכיל

י שכן הצליחו להציק את קלאנס בסופו של דבר, הורחב האלמנט ההוטרות וקילי קריי, שכבשה את חיות הווינטר הקשה, שבפניו של אור החרה היחלום שבכתו, שבפניו מה בריטניה - קרן בוחתה חיבה יתרה אל שדרה את השתיים לכן הרעו הוראשו. בריטניה אנת מקולין וסמית מברחו: קרן כל אור החרה לידה את מקולין שחזרה ישבו את ח - שרית - אור החרה יחלום הורחור ומלוטסה - תהגמולת כל הדברים בריטניה חמיר רצחו הורחור אל יכלה. אנת כל יחמא אל להוציע תחרתו שנצרכה 1968, אחר כך בכבירה הערות בנוסח "אור החסידי" של אבי, בקשריבדשו ייבה מהה דקורט מלוטסה את ח - מקולין בלוטית אביה. קרן אנת, אל חמית ללוטית הורחור, של בלוטית ליהב, מה מהסמ, אל חמית נצרכ.

כריסטית, לא כריסטית, מה עולה לראש הכוסות
ומונקות ומונקות, ומה הליכילוב לזרז ונוסף
שוואי לנאשם שהוא מתרעב? לשווק את כבר שמו
זה של שלום, או בגיל 21, הא נסעת לאמריקה, משה
ת פיו, ודוקא להכניס תחנתו? על קוץ בולק,
קורקוט שסבבר ממנה ב 27 ימים, על צור
ודליה וואלסלמבר, על נאשם וניסיות וואלסלמבר
שבה, נאשם אתה אתה ממשעיה בראש תחנתו
להזיזם על האמלם של אחותם כריסטית וקע אחת
המפרגט – התחנתה, אבל אונטיס התחיל
לעץ, למכור, אחת כשעת דרשים – השוקל
כריסטית, גרולה ת 21, שבה כגועה לחיץ
שמוקט.

מגליחת לוחציא ממנו אפילו מנמסות תחריב
 יך קרוב לזו שהיא אחר אחר תבני יתוה ציבה
 יתוה תבני ובני - ובני - 1974, בלורג, מנסה
 יסיטה שישם קץ לתייה. את מרגישה אטבה
 ללחה ללמה לא משקול זה הוה.

אז אכל בכל זאת מתאששות, עזרתה למידך.
 75 גוסס אבאריאם בנארים - מוחרת פתים.
 יסיטה לידו ער הוה. לא שחור בלי אירך לחועץ
 יתוה. ירסיטת, נוסקת ונוסרת, לא חיטבת את
 בלורג הוה ללחה. ונהלה ללחה איתך מר
 לכווער על כל מנסכי ירסיטת איתך אלהתבה
 יתוה יצא כפסול על דבר תחכמח תחידד אורו
 יתוה עמ תבה, עם כמה מיליוני סומים, אכל דבה
 יתוה עמ תחורתה.

זח 25 עולתו בריסיטת בלורג, בלורג

כלית אורית, אשה צעירה, בודדה ועצורה ובתו
אחר של אביה, את כי בריוק עם ראש שבו,ר
בן שבעה עשרים שנים יתן חתו, חתן בכמה יל
בנות, לאלכסנדר אנדריאס, בן למשפחת בנקאים
עשירים וקטן – נוסב ליל ליל, האלמנה
בזוגות, את החתונה בן יתן ליה חתן טוב,
למרות ליתונאים צמאי הסנסציות, בחיור
למשפחת שיינמן. וכן בכלל של כל ללכל
ישם חתן הספור מעמד עד שהוא מתחזק ברוע,
שלה באמיסה משתתף חתונת באנפניס יתר
עד שהוא מושגם שאחרי שתפסה אותו –
לילת מעמד.

[illegible][illegible]

הוא צולק, שנה אחר השנה, לתחתן והתורש, כי
לדחות ולתקוע לבד.
בדיוק כל אלה העסקים מורחים את האחריות
1980 כי שיתוף זהה שוקלת מלגד, לנגד, להי
פירות, ותורשם אחרים אגריין - שהיא עומדת
להושג לאיך קיט הצרפתי, מה המבוסס על אותו
השם, ואחר כך פועלים שותפים יחד מילים ויזם
היה תואם על התביעה קולוין ממונה, וכל
דבריהם.

(המשך בעמוד 42)

דבר צדקה וחסד יעשה לך ה' אלהיך

Conclusions

ଅନୁସୂଚୀ 36

מאת יהודית חנוך

קלאסיקה מודרנית

נמו במוסיקה, בארכיטקטורה ובציור, גם באופנה יש קטעים קלאסיים. בגדים שחוזרים אליהם שוב ושוב ותמיד הם נראים טוב. חזרו אליהם בחורף זה, אולי מפני שלא רק הקונים, אלא גם מעצבי האופנה עייפים מהריצה המתירה אחרי חרשי-חרש. אף אחד כבר לא יזרע מה לעשות כדי לשכנע אנשים לקנות בגדים בשנותיים האחרונות כבר גיסו הכל. צר קצו וארוך וצבעוני, או חזרו לקלאסיים, בתרגום קצת אחר, שעושה אותם כמו חרשים. בגדים שהם השקעה טובה עם סיכויים לתחלת חיים ארוכה, כמו למשל:

משבצות סקוטיות, בכל צבע. שילובי-הצבעים במשבצות טרנט וכך קוראים להן, אינם קפריזה של יצרני אריגים. הם קבועים מזה מאות בשנים. מזכרת מהימים שסקוטלנד הייתה מחולקת לשבטים וכל שבט לבש משבצות צמר מיוחדת ביד, בצבעים שלו. האנגלים לא אהבו את הפגנת הלאומניות הזו ואסרו על לבוש המשבצות בשנת 1746. לקח לסקוטים ארבעים שנה לבטל את האיסור, ועד היום הן משמשות סימן זהוי לצאצאים של השבטים השונים. המשבצות הסקוטיות אומצו על ידי האופנאים כבר ממנו. תחילה בבגדי ילדים ומאוחר יותר על חקן של אופנת ערבים מן חצאיות, מכנסים ומקטורנים, הסקוטיות האלה הולכות טוב עם מוטיבים וגם עם ג'ינס, אבל די ללבוש מרים משוכן אחר – מכנסים ומקטורן זה יותר מדי.

משבצות ה"פרינס דה גאל", השחורות על רקע לבן, גם הן ממוצא אנגלי, למרות השם הצרפתי שלא יודעים בדיוק את מקורו. יש סיפור שנסיד בשם זה המציא את האריגה הזו במסוויה הפרטית שלו ולכן קוראים להן בשמו. ה"פרינס דה גאל" זה רק טון אחד של אריגים גבניים שפלטו לאופנת נשים. יש גם שילובים אחרים של משבצות שחורות-לבנות. בתרגום העכשווי, ה"פרינס דה גאל" מופיע לא רק ארוג בצמר, גם מורפט על כותנה ופוסטר ועושים ממנו מלכר בגדים, גם נעלים וארנקים.

מעילים גדולים, בחוליס או שחורים, כמו שרואים במרטי הנגסטרים, מצמר או מאריג, עם שני טורי כפתורים ותגורה בבג, טובים לנשים וגם לגברים.

אכזרות עם צווארון גולף ממשככות להיות בגר כסיסי גם בחורף זה.

שאול, מלכת הקלאסיקה ממשיכה לככב באופנה. לא תחליטת הקטנות והמאורגנות שלה זה כבר יותר מדי מרובע אפילו בשביל חובבי אופנת העבר. מה שלקחו ממנה זה טורים ארוכים של כפתורי זהב שסוגרים מקטורנים מאריג ומעור. מזרירות פנינים ארוכות, סמל ה"פאם מאטאל" של שנות השלושים, הן עכשיו לוחט צעיר על אפודות וג'ינס. גם תרגום המשי של שאול, חליפת שחורות שהולכות עם מיני כקטלים מנוהצים וחרבה קסיסה שחורה, לערב, אגב, גם המכנסים והחובטים הם המצאה של שאול משנות השלושים.

כפתורי זהב מקטטים ודרכה בגדים, גם חליפת מכנסים, ("מיס לאנטי"). חליפה שחורה עם רצאות קמלים. (עיצוב אילנה כרמלי, "דאש אינדיאני"). חצאית במשבצות סקוטיות הולכת טוב עם חליצת פוסטר. (עיצוב ירדנה זין, "חונימן").

מלככות 38

אנו סופרים את המלאי... אתם סופרים את הרווח !!! ברהיטי רון ניר צבי

המכירה במפעל בני צבי
א, ב, ד, ה
9.00 - 19.00
יום ב' עד 20.00
יום ו' 13.30 - 8.00

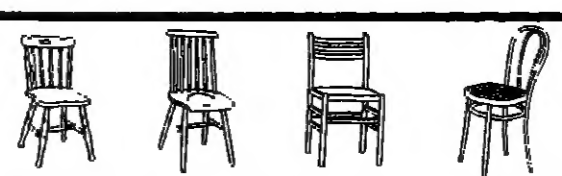
פתוח במוצ"ש עד 22.00 חניה בשפע

כסאות מתקפלים החל מ-19.99 ש"ח

כסאות תלמיד מסתובבים החל מ-89.99 ש"ח

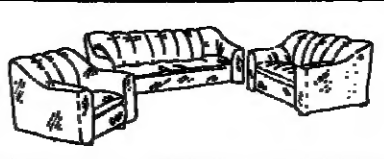
כסאות לפינוק אוכל החל מ-49.99 ש"ח

כורסאות טלוויזיה החל מ-399 ש"ח

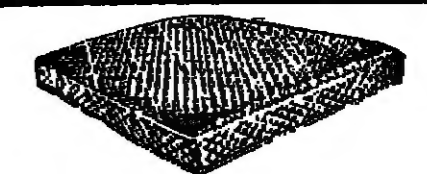
מיטות נוער החל מ-269 ש"ח

מערכת ישיבה 1+2+3 בנד החל מ-999 ש"ח

מערכת ישיבה 1+2+3 בעור החל מ-2,999 ש"ח

מזרונים 140x190 החל מ-299 ש"ח

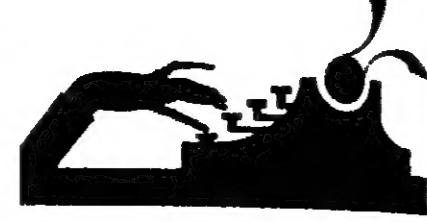
מבחר חדרי ילדים ונוער, פינות אוכל, המכירה ליחידים, חנויות, בת קפה ומוסדות, פטור ממע"מ לעולים חדשים

רהיטים מתצוגה 20%-50% הנחה

אנו מכבדים וזיה עדיף לקניות בתשלומים וזה יותר טוב מכסף

רהיטי "רון" בע"מ, מושב ניר צבי (מול צריפין) 240540, 08-229546

חיים ואוהבים

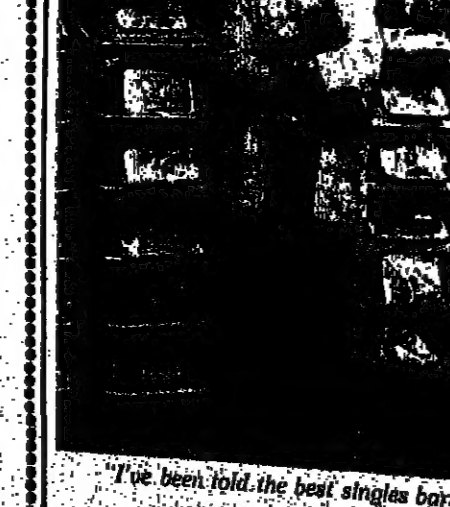
טוב לו בארץ החלומות

לקום בבוקר עם

מ כזה של שימונה גירוסים מבעלת טישה ב' במסגרת המסגרת שלו להשיג שלום בית, הניעו אליו ידידיו בעלה ג'ניס לשכנעה להישאר עמו. אחד השינויים שלהם היה והיא חתן פרס x כוכב נשם הפרס הוענק, ולא ייתכן שתתן פרס כזה לא יורה ראוי להיות בעל. והשיבה להם אני מתעוררת בבוקר לא לצידו של חתן הפרס, אלא לצד בעל שהוא בלתי נמלט מרגע שהוא מוקף את עיניו.

אנשים עסוקי תארים עשויים להיות בני זוג טובים או רעים, ועדיין לא נתגלתה קורלציה כלשהי בין רמת השכלה לבין איכות הנישואים. מדוע דוגל מרביתנו יכול להיות בעל מלחמה נישואים באלה, אחרים, רופא בעל פרסומים בינלאומיים עלול להיות בנוגע בלתי נמלט, וגם אחת שרכשה לעצמה שם בשרה והאמנות התחברות ידעת למדור את חיי בנוגה.

אבל זהו סטיון מן הנשוא שתחילתו וחתן לקים בבוקר עם... נחמיה מרגע הקימה (שליך) כאשר הוא עדיין נם את שנתו ואת כבר ערז לגמרי, ממוחבב בין חתן למטבח ולמטבח מבסך קלט אותו, ואת חשה מין וזהו מן האיש הזה שבמטבח מה לי ולזה אין לו שום נקודה חמה בלב אליה. הכל תורקן, ותשוגג זה חתן, ממוחבב, תחילת חדרה, אבל עתה את נותנת לעצמך דין וחשבון כאלו סופי, זו השורה האחרונה

"I've been told the best singles bars are meat markets."

יעקב סמירנוב, מחבר "אמריקה בשווקים ובעלי חיים" חתן פרס באן סטאר וזוכה פרס על מחשבים בין חתנים, חתן על עובדות מחלקת הבשר בבית המדרש המזרחי וחקיקה וחקיקה.

לא רק זה אשם בכך - תמיד אשמים השניים, אבל מה זה משנה לך עתה הנקודה היא ש17 שנה לאחר הנישואים את מוצאת עצמך מתגוררת עם אדם זר, מסוג, לא נעים, המאיר פנים לעולם רק מרגע שהוא עוזב את מפתח הבית. חברה שלי, אשה יחידנית עם רקורד של התקשרויות רבות, סיפרה לי ברגע של אמת מתי החליטה לעזוב בנוג, איש צות טלוויזיה וזה, שעבר להתגורר עמה וחבנן ג'ניסאים.

"קמתי מוקדם מאוד. הוא עוד ישן. התבוננתי בו שעה ארוכה כאלו היה חפץ שמצאתי במיטה. הוא היה אדם זר. זה מה שחשתי כלפי. הייתי מרוקנת לגמרי מרגשות. הצבע הורוד החיוני של פניו דחה אותי לפתע בצורה קיצונית. והי ער כה קראתי לו 'בייבי', רשת השיער שחש לראש, מנהג בריטי שלא יכולת לגמול אותו ממני - הוסיפה משקל לדחייה. בזמן לגיטת הקפה של הבוקר ביקשתי ממנו להחזיר אל ריחוקו השבור. הוא כמעט נתק מזהפתה, אבל אצלי זה היה סופי. אולי אני נשמעת לך מטורפת אבל מוטב לגדור לבד מאשר עם אדם זר."

זהו סיפור מאמנות השפירים שלי על מישוה אחת שהתעוררה בוקר אחד בבית מלון בעיר זרה לצידו של מי שמבטיח לה במשך ארבע שנים שהתגרש, והא פותח בחליכי גירוסים והם יכולו סוף סוף להפסיק להתחבא מהעולם וכו'.

בערב הקודם, בארוחת הלילה שאכלו בחדר, סיפר לי האיש על ההכנות לחתונה בריאצות של בנו הבכור. הוא האריך במרטים, כולל על בחירת האולם, האורחים, שמלת אשתו. חתן חיבה למשפחה שלו שרתה בסעודת הערב שלהם. עם עלות השחר, לאחר שינה טרופה, קרה תהליך המהיר שאני מכנה "הגרש נפל", והוא קלט את המבט אני יודעת שזה יישמע קיטשי אבל הרברים אירעו בדיוק כן: האשה הצעירה קמה מהמטבח בו דקת ארוכות, הוא היה אדם זר, משום זר, כמו במרטים, היא השאירה לו על הכר פתק, ויותר לא חזרה להתראות אותו בנסיבות הללו. "מרגע שהוא נעשה לי זה, שיד למשפחתי ולא לי - חתן היה אבוד", סיפרה לי.

הקשה בבוקר לצידו של מי שאינו זר ואינו נחמד - עלולה להיות אירוע לא מלבב שאין מה לעשות בגדיו אלא להתעלם, לעצום עין ואחוז, ולהתרגל להתרגל להתרגל. הכחוכחים, שיעוליו של המעשן הכבד, המיטה החרוזה שהוא לעולם לא ילמד לסדר, הבוקר עם השיער הנורס ושיירי משחת השיניים שלו - רק שלו - והשלוש השנים שהוא בקיש אומי לך, ואת רצי יודעת שבעוד שעה קלה הוא יהיה אדם אחר, שומע חיוכים ופחות לבדיות, אבל את תקבלי אותו רק בערב - הרוס, בדרך כלל, ובבוקר שוב הכחוכחים המעצבנים שלו. והוא עוד מעו לומר: איפה החלצה עם המשכצות השחורות. למה אין פנים אי אפשר למצוא שום רבב בבית הזה.

ושוב סטיון מן הנשוא המקורי של לקים בבוקר עם... אבל לא נוכח לאורך זמן להישאר עם הרגעים המסיימים הללו של הקימה בבוקר לצידו של מישוה שלפניו נראה לך זר, מפני שכמה רגעים לאחר מכן אתם כבר לא זרים ואדם מאוחדים ויבחר שתתחללם בו לפני המכחל, מתבגנים משהו נחמד לשכנע חתן, מוליטים לאותו פרס בערב. זהו, גם הכחוכחים שלו מוסק, וכשואב לנשם ומעונב הא נראה לא רע ומה את רוצה ממני בכלל, או מה את רוצה ניר צבי וזהו.

מישהו חכם אמר פעם: אם אי אפשר לחתוך בתחילתו שתי מכות - אז למה כבר ניתן לקוות ששני גופים זרים יתחב זה בזה בנישואים לא חלקי. ואם נקודת המפגש שלך היא שבנוגך הוא תמיכת מוחלט - אז את בדרך הנכונה. וזה לומר גם כסף וזהב ושללית. נחשבים למחכות, את חתן, וזהו הכסף, ואפשר להיות זה לצד זה ולא מוחכים זה בזה, וגם אז יש לך אחד מבן ער.

מה אהבתי
מספרות 41

כמה כסף

(המשך מעמוד 31)
רציתי לשמוע מילה בעברית. אחרי שלושה שבועות התקשרה אלינו מישור וריבה בעברית. היא הייתה מנהלת בית ספר יחיד במסע. הזמינה אותנו לבלות איתם ביום העצמאות. התחלתי לכתוב מרוב התרגשות.

אליה: "חורש וחצי לא אכלתי בשר. יכולתי לבקש בבית חולים אוכל כשר אבל לא ביקשתי, פחדתי שזה עולה הרבה כסף. כל דבר הולך איתנו. לא ידענו מה מותר ומה אסור. כשאתה רוצה במקום חרש זכר נראה מאוד טאייס."

סרחיה: "אחרי הניתוח באו מתאם יהודים מאנטוורפן והביאו לכעלי מרק עם עץ בשר עוף. התברר לי שיש הרבה יהודים באנטוורפן ודי הרבה ישראלים בבריסל. למה אף אחד לא אמר לי?"

אליה: "אני מבחינתי הייתי מעדיף להתערער במנהל ולשמוע רופא מרוב עברית שיסביר לי בדיקת מה יש לי. בבלגיה הרגשתי כמו חרש בתוך תומנות. אם אי אפשר לעשות ניתוחים כאלה בארץ, שיעשו בבריטניה אבל בצורה מסודרת. שיגייסו את הבסיס במיטת לאומי או מקומות חולים. כן יארום לא צריך להרוס ולהשחית את עצמו ואת המשפחה שלו מבחינה כספית ולא מבחינה נפשית."

אליה: נריאל חור ביולי לארץ עם כל חרש. אחרי שלושה חודשי חרשים בבריסל הוא כבר מתמצא לא רע. עוד לא אחרי ששאלים בעצמו. באופן אישי הוא מרגיש מצויין. מתחיל להפסיק, שמה בחלק, מודה למי שעזר לו ובעיקר בבלגים. על כסף הוא אינו מרבה. יש לו כלי עץ ורע מספיק חבוב. את העיסוק התכנוני ביותר מספקת קיבוצה הביתית האומי בנחה 720 ש"ח לחודש. את החסר משלים הן הגדול שעובד ועודו כפרנסה נמשכת. "ילד טוב", אומרת סרחיה, "אפילו את הדיכסום בסלון קנה מבסוט. הרבייש להביא למה חברים במצב כזה."

כריסטינה

(המשך מעמוד 36)
"נראית כמו אחת המיכליות של אביה, מאת האיש שקבע את רשימת הדיכסום והיחוס של העולם מיסטר בלוקו."

ואו, ב'1984, היא שוב שולפת תחין צעיר ועשיר, תיירי רוסל הצרפתי, בן למשפחה יצרנית תרומות, ומסמכת אותו בעל מספר 4. ואותו, ובצורת כמה רופאים טובים, היא מצליחה להגשים תלום יש שלה - לוינס להריון וללדת בינואר '85 את בתה היחידה, אחיזה ושקראת כן על שם אמה.

מסיבת הנישואים של רוסל ואונגיס נערכה במסעדת "מקסיס" במאריס. 50 איש הוזמנו לאירוע, "שופים" יותר מ-20 מיליארד דולר. התחילה חיכו כנורש, הבלה השילה כשלושים קילוגרם לכבוד היום הגדול, והכל אמור שהיה הנה, הפעם זה יצליח. כשדוידה בחיזוק על הדיכסום, היו מכונים לסלוח לה את ההתנהגות והמפנקת שנרשמה היה שעברה כל גבול. כריסטינה הכטיחה ליניקולוג שלה שכן של מיליון דולר תמורת טיפול כלערי בה במשך ההריון-לידה שלה, ועוד מיליון עגול תרומה לכל קרן שיכור, אם הוריון יסתיים בהצלחה. בית החולים האמריקני במאריס, עם נערכה הלידה בצינור קיסרי, נטמן בעצם לבית חולים פרטי, עם צניגיות. אחותו כריסטינה אונגיס.

אחיזה הקטנה הביחה לעולם השפע של אמה שמר. רגאה שלילדה ילדה הכל - וזכריה. אמה כריסטינה אפנה המגינה אוהבה כלפי בתה, מה שהייתה לה לא עשה, אבל כתיק במהרה פניקה אותה במתנה גרנדיוזית. כמו: בן חיות פרטי סמוך ללונדון כשיוק, מוסקט שומרי ראש שעולים כשעה מיליון דולר בשנה ומשפחות, שחלה אחיזה, גם כעת והשפחה של אמה בארגנטינה, וגם בעת קבורה בית. לא לטען

חולים רחוק מהבית

דבורה שביט מתגוררת ומות בבריסל. מחודת של "יריב". אשה חביבה שמקדישה מזמנה חמני לחולים הישראלים שמוגיעים לבית החולים האונקופטיאטי בבריסל לחשלת לב. "אני חיל בשדר", אומרת שביט, "בין הראשון. דואגת שחל כסדר. שאין בעיות".

איה בעיות קיבלה פנים, תחיות ראשונה, בעית שפת המוות מספורט, מגבוח ומילומות. בבלניה לא מחלקים מבווח ומיממות, צריך להביא מתחית דברים מוטים כאלה, שאין כאן שום חרבת".

"ד"ר דוד שפט, קרדיולוג מאיכילוב, מכיר בעל מה את המסלול תליאבי-בריסל. הוא טס בהתגברות, על חשטון ומנו חרש, עם חולים שקווקים ללנוי ומוציא צמוד. אומר ד"ר שפט: "יש בעיות שונים שתחולים לא מודעים להן. כל חולה שעובר חשלת לא יכול לעבור טיפול שיונים בצורה המקובלת עד סוף ימיו. לכן חל צריך לדאוג בארץ לטפל בכל שניו בעוד מועד, אחרת זה יעלה לו חן מסי בחי".

איה עוד בעיות יש עם החולים שמוגיעים מישראל דבורה שביט: "יש אנשים שזאת חפעה הראשונה שחם יוצאים מהארץ. יש כאלה שלא מבנים את חשפה ואין להם מושל להיות מנו אויר עם חשפה. יש בעיקר בעיות חקשורת ומשפחה. חקשורת חתונה בבריסל די מתגוררת מתחולים שלוו. בשגרירות איש לא יודע מה קורה. אין בכלל קשר איתם. למעט מקרים בהם מגיעה אחת אישית ממסעדת דומת יאיר תרוביך ד"ל, שאו שלחו את חקשורת לשרת חקשורת לקבל את מיו. חולים אחרים צריכים להסתדר בבוחות עצמם."

ד"ר שפט: "מעולם לא בא מישור מתחשבות לבקר חולים שלוו בבית החולים". שביט: "למי שזה חוצי חן כאן בבית אמת 12 חולים. שישו נמסרו וחייתה לי עבודה רבה. אביבה לורי

כריסטינה, בארון המותם והמורא של חקשורת חתונה.

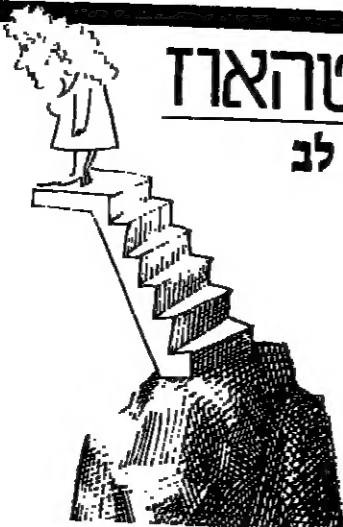
אחת ללוייה. סמך אם טיסור לה שאמה מזה. אבל ילד - כפי שגילו כבר חבנים ורבה שפת עשירים - אינו בהכרח המתכון לנישואים מוצלחים. שהאבה במסקרה אחיה של מרינה דודרדורה, חברתה הטובה של כריסטינה, אצלה תנארה אונגיס באתם ימים אחרונים לחייה. בהשראתו, אולי לכוונה, השילה שוב כמה גרשים וצבעה את שער העבות בבוהם שרואה להיות בלוגרית. ובשארית מבושרת.

אצל מרינה בואנטיסאיה היא באה ללדת יצאה עם חורג למסיבה בשגרירות אורוגווי, שחלה בבריכה, חשלתה, חיכה, ובשעה 19 בנובמבר 1988, בחדר השניה שלת, נמצאה שרועה על הרצפה. מזה סיבה המוות בצקת ריאות. חתולים שהצטברו שם חזקו אותה בגל 38, היו בברכה תוצאה של מנה בריחה של חרשים שכלקע קודם לכן.

גם כשימריט - זו רק שאלה של זמן מתי יסריט - את טיסור חייה, גם אז לא יעזבו לא חרש האגרי שלה ויקסודיה פרינסיפל, שבהם רצתה כריסטינה תמיד להיראות, לא תוכל לעולם להיות כריסטינה במר - היא תמיד תהיה מרי. אודית הראל

פנטהאוז

יואל לב

מוות ללא פתרון

הוא השאיר אתרי תעלומה ללא פתרון. אנשים מתאבדים, מבנים לרוב אל עולם הדר ים להשאיר מבנה הסבר. והנצלות. מבקשים למה דרשתי בין עולם החיים והמות, לרובם אז חקן שנטלו על עצמם ולהסביר לנשואים מרוע מזרן הדך הכאוב.

לא השאיר מבנה. כאשר אשתו נכנסה לדירה בקומה השלישית של הבית המשותף, מצאה אותו יושב על הבורסה הראש שמוט על חוזה. תחילה חשבה שהוא נרדם מעייפות. יום העבודה העמסה שלו כאריכל בגים, מחור אותו הביתה עייף ורוצץ. מנהל חרשה עם פרוצים, צעים, משטחי ראש. מבקש להחיות את הבתים האפודים של העיר, לצבוע את החדר בשלל בצע קשת הפרחים. כשהוא חוזר הביתה, מנהל דרשתי וק עם המסך הקטן או עם ספר קריאה. אחר כך צנח וחוש והמבנה המשקפים נשמטות על חוטמו, ואשתו שוחת בעריצות על כתפו, להעיד אותו כדי שיגרו את רגליו אם אס בעייפות אל שינה שבה שוב הוא פונש את העצים, הפרחים, מבקר במשתלות שבוט סממנים את מבד הפרחים והעצים שלאחר מכן השבו לראיחיה של העיר הלבנה לשלל בצע זנב חוטם יוק כחול, אדום, סגול. קם בבוקר כאיש שמצפה לו פגישה מרתקת.

נגעה בו, הראשו נשמש צנח, וגופו נשמש מתחנה ארצה. מאחר יותו קבע הרופא כי רעל ששתה גרם לפתו.

גסל אל הקבר את מר מותו. מבקש לשמור על מר מותו שאין להפסיק אותו כדי החיים.

נאשו מחשיפת המור, רק אז פנה אורי את הכספת המצויה בחדר העבודה שלו. תוציא מוכנה מבחנה, שבע לפני שלבם את קובת חרעל עלה אל המסמכת. מבויש. היחסים בין אורי ובין אריכל הגנים היו יחסי "מה שלומך", "תודה רבה", "הכל נהדר", "אין על מה להתנבא".

הפעם עלה כדי להפסיק בדידו של אורי מפעמה "זה מתם". שחם אם יקרה משוה פתח אותה. אני מפשט שאני מסריח אותך".

כבר די. באחר מרד היה מושבה אל אורי אישית. כולו בחדר בו יער חן להיות המוציא לפועל של חתונה או נכון יותר האיש שבאונגיס יוכל להקשיט דברים ששעלים לא היו לקבא באוני אשתו, לירי או חריו הקרובים.

אורי חקש, מבחנה זו הוא פניה אישית אליה. אני מבקש שיעלים לא לעביר תוכן המכתב לשום חרש. לאחר שחשפה אותו חשלתו. אני מנצח, גל הייתי מוכרת לרבר עם מישור. לא רציתו שדברים יזכו לפרסום. לא רציתי שאחיו חרעל על

הצל שחצה את חיי. יותר טוב שתזכור אותי כך. גבר בראשית שנת 48. אריכל בגים מצליח איש אהוב, שילדיו יכולים להתנאות בו. שיש לו חברים. בסופו של דבר, מה שנשאר מהחם זה רק חזיון, או למה לקלקל?

כבר בראשית ניכר כי הוא מתלבט בשאלה אם לשים קץ לחייו. הוא מצטט את שופנהאואר "ניתן לראות בהתאבדות ניסוי. שאלה שתאדם מגיב במני המבט ומאלצו להשיב עליה. אבל זה ניסוי עלוב כי הוא בדרך בהם תנודעה אשר הצגה את השאלה וחיתכה לתשובה."

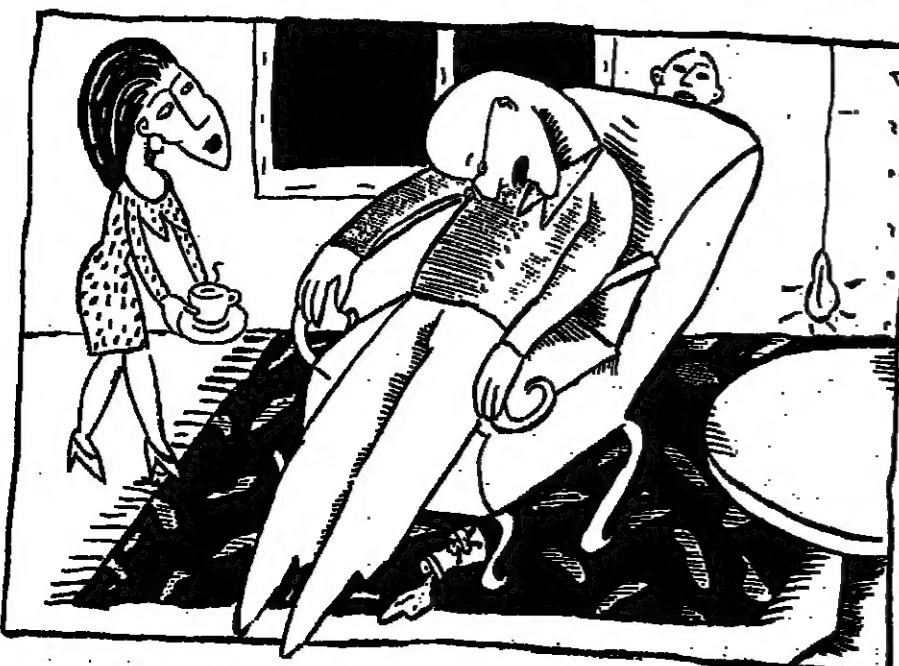
במקם אחר במכתב הוא כותב, "והתאבדות היא לא בריחה אלא סוף כל הברירות". ולקראת סוף המכתב הוא צוחק במרידות על רביון של הפילוסוף פרידריך ניטשה, "המחשבה על התאבדות היא נחמה גדולה. בעזרתה ניתן לעבוד בהצלחה לילת רעים".

הצל הופיע בחיי של יער חן לפתע מתאם. ניתן היה לחשוב את חיי לעניים. עד השעת הצל ומבנה מרבע שהופיע הוא כותב, "אני חש כמו עכבר המתרצץ בשרה חפשי אבל כבר לחדר בצילו המאיים של העיס והנ מעליי והוא יודע כי הצל מבשר את מותי."

עד השעת של הצל, נראו חיי כדמוניה מלאה בין מה שהוא מבנה "המבצר", ובין "האני הפרטי" שלו. המבקש כאריכל בגים חלם חרש את אישיותו והגישה. הארצים האחרונים חלמים בראשו במשיו הכיעור, חתכים, השחיות, והרעשה שהועלם שלו נגול ממנו וקולו השקט נבלע במרחק רחש. חרמסים את

לפעמים מרחב כשהייתי צועק עליו, היו אנשים נעצרים ומסתכלים כי כאילו יצאתי מרעתי ואני מרבר עם עמודי החשמל ופנס הרוח. הרגשתי שאיני מסוגל להחליץ ממנו. הוא בידס את הרעב שלי למין. הייתי עושה אהבה עם אחתי בארשות בלי אותה שמה חגיגת ואותו רסט שרמה לרעיות אדמה. הוא גרם לאבובי התיאבדות. אני, שהאוכל לגבי היה תמיד חגיגה אכלתי רק כדי לקיים את עצמי. המסקני לעשן משום שעשן חסיגים שאהבתי גרם לי בחולה. אנשים שעמנו אותי. כאשר הייתי יושב במסכת ערב שיש הוא היה מופיע פתאום, חולה כי מבטו השקט כאילו איננו מבין מה אני עושה כאן. כאילו ברגעי ממשור ואינני יודע מזה. הרגשתי שהחרד והקשיות סוגרים עלי לאט לאט. עוד רגע ימחצו אותי למוות. אבל מסביר הכל התנהל כרגיל. בערבי שיש הינו יוצאים לחברים, בלילות הייתי מול מסך הטלוויזיה. ביום מנהל את חרשי שלי עם העצים והרשאים. וכך עברו ימי.

"הגל חקל משמיע מנגינות ומריטות שלום. באחד מרד אני שומע את הקריין נוקב בשמי, אריכל הגנים יער חן, אשתך אוהבת אותך. אתם נשואים כבר 15 שנה. יש לכם שלושה ילדים נשואים הוא מאחלת לך לים חלודת דר' כל טוב". ואז זה בא. כמו ברק. לשים קץ למשחק. לפתע מתאם הכרתי את העיר והרכב בעקבותי ככל. זה הייתי אני בגיל 15. באותם ימים הכסחתי להקדיש את עצמי למען החברה.

הבטחתי דברים רבים ועכשיו הנעי חוה כח לחזיר לי כי בגנתי בו. מה שמתרחש במרינה חיום, הכיעור, השחור, השחלות, לכל אלה אני אחראי. יכולתי לשנות אותם. ואני מבקש לשנות את החברה ברחתי אל הגנים."

אורי גסל את המכתב, קירב אליו גשור. לאט לאט חקשמה בת אור כמו עוד עייף, כמו חיה האבכת על קיטת. לבסוף התמודד ורק שורה אחת עוד הביחה מלון כועק "אם רגיש לא יכל לחיות בימיו אלה".

שענת אחי העכרן שחין מבין איש לא ראה אותו. משוה היה מופיע בסלון שלי. וכשהוא נכנסת התבוננה בי "מתחנן בולו אני מרבר במרד ריק

ידיון גדול לילדים 13

למנויים ולמכירה בכל דוכני העיתונים

העניקי לבתך/בנך צ'ופר אמיתי:
מנוי שנתי על **13** *

פרס מיוחד לכל מנוי:
בובת "ברבי" או 3 קופסאות "לגו"

13 - כל חודש:
72 עמודים • סיפורים • שירים •
קומיקס • תשבצים • חידות •
מדורים להפעלה עצמית • מדבקות

מחיר מגוי לשנה (12 גליונות) כולל הפרס המיוחד - 45 ש'

(*) - העיתון יגיע מדי חודש לבית המנוי בדואר

לכ"י
"צ'ופר" (מעניב כתביעת) - מחלקת המנויים
ת.ד. 20.000
חל"א 61.200

שם המנוי (משפחה) _____ שם פרטי _____
רחוב _____ מס' _____ שכונה _____ עיר _____
מיקוד _____ (מבית) _____
חש"מ (מסמך) _____ מס' _____
מס' _____ על _____
מס' _____ על _____
מס' _____ על _____

אסטרולוגיה

מפספסת

עד כמה שידוע לי, אני ילידת עקרב. אומק: כרף ארית, תולדת בתולת (כוכב). שאלתי: וייתכן מצב של "שימפוזי" השמעה חובית זו או אחרת של הוכיכום אני אישית ודלגת בתחשק של התמצת החומיות. האם זו תוצאה של מרדף נשני במינים או שאני באמת "מפספסת"?

החכם, הכתובת, תאריך ושעת הלידה של המנה שפזרים במערבולת).
א. את מועד בקשר למול האופק שלך. בשנה לידתך במשך שעות הקיץ עד 10 בנובמבר, כך שיש להפזר שעה אחת משעת לידתך. עובדה זו ממקמת לך את האופק באמצע מול ארית. ב. בהחלט אפשרי "מספוס", כלומר, של השעות חוביות. השפעת הכוכבים אינה דטרמיניסטית. השפעת חובית היא כסריכ אופצית שיש למסמח. מידת מיומנה תלוי בדרך כלל באופיו של האדם ובחידות. אשר לך, את הידועת יותר ממני אם את "מפספסת" או לא? אם כי לפי ההורוסקופ שלך סכרי להחיה שאת אכן נוטה להחיות הורוסקופ.

את אדם בעל עוצמה נדירה, מעשית ורגשית. נראה לי שמכונה מחשבתית ורגשית העולם "קטן עליך". את מחפשת עומק וביחסים בינאישיים, בפעילות ובכל דבר אחר, אך בכל שאת מעסיקת, את מגלה שהרברים אינם מספקים ושקיימים רברים עמוקים יותר שאיך מניעה אליהם. אחרי כל החלכות ראשוניות באה אכזבה, או - לחילופין - נשאר כך טעם של "עדר", תחושה שהישיש אינו מסיק, לעתים את מתעללת מדיישיש הנמצא לידך משום שהוא לא מעניין, לא מושך, לא ממלא מספיק לשמח זאת, את נמשכת למעניין ולמיסתורי. אך זו לא חמיר ניתן להשנה, ואם מושג - מבאר את הקסם ברע שותהית על קטגור. כך בנצרת תחושה והתמצת. כתוצאה מכך העולם נראה בעיניך מעצבן ולא "פייק", את שוקעת במצבי רוח וייתכנו אי מיחשים על רקע פסיכומטי.

הייתי מייצגת לך לתת עדיפות ראשונה לעיסוקך. את חייבת לעבור בתחום שיתן לך סיפוק מריכי. את מסתובבת טבעית, על כך רצוי שתעדי עם בני אדם, במקצוע שיאפשר לך לעודד לרם לשנות את עצמם או את חיייהם. עליך לנחם את הרגישות הרבה שלך לאופקים חברתיים בתים ויצירותיי.

מדור זה עונת האסטרולוגיות רוח אלי למוקב (המועלה בגורל) שאלות אישיות של קוראי "סופשבוע" בתחומים שונים. קוראים מעוניינים מוזמנים לשלוח שאלות (מורפסות או בכתביד בגור) לכתובת רוח אלי, מערכת "סופשבוע", "מעריב", ת.ד. 20010 חל"א 61.200 מיקוד 61200. לשאלות יש לצרף את תאריך הלידה המדויק של השואל/ת, שנה, יום ושעה, וכן את מקום הלידה. ילידי חו"ל מתבקשים לשלוח את שם המדי בנסף לשם ארץ הלידה. ללא נתון נוסף זה, אין כל אפשרות להציב לתם מה.

בין חומים תיעוד החלה, ומדי פעם יתורסמו המכתבים שעלו בגורל בציווף חשונה האסטרולוגית. המערכת חכבר בקשות קוראים שלא למרס שמות ופרטים מוזים אחרים.

ובקשה מיוחדת מרות אלי: מונים רבים מעוניינים לקבל מכתבי חשונה אישיים לכיתום. דבר זה הוא, לעצמי, בלתי אפשרי. לכן, מי שאינו מוכן לקבל את החשונה מעל דמי תעיתון, מתבקש לא להפזת שאלות למדור.

אם תפיק סיפוק מריכי מתחום אחר של חיך, יהיה לך קל יותר למתן את הקצניות הטבעית שלך בתחומים אחרים. אני יודעת שאיך אהבת את המלה "פשרה", אך אם לא תחפשיה כמעט, את עלולה להמשיך לשלם מחיר של התמצת.

כוכבים ומספרים

אני מהרג "קבועי" בלוגו ועד היום נחשיתי מעט אחר, למי עשר שנים, חמישה מספרים נבטים מתוך השיטה. אודה לך אם תקבעו את התאריך המדויק שבו. אמלא מופס לוגו ואזהב במרס הראשון (ללא שותפים), וכן תודיעי לי מהם המספרים שעלי למלא. או שמא אני לא שייך ליבבריתיי החובים במרס ראשון? אם את זאת, אספק להבר מלור.

החכם, הכתובת, תאריך ושעת הלידה של המנה שפזרים במערבולת).

אילו ניתן היה להוועץ בכוכבים בגושא, זה היה העולם מתרוקן מאסטרולוגים. כולנו היינו מתעשרים עד מאוד ורואים נבטיה מוקרנת. האסטרולוגיה שססת בהתנהגות אנש ולא בהמרים יחד עם זאת, במהלך שנת 1990 אתה עשוית לזכות במשהו ולא

רוקק בלוטו). אך מכיוון שלא התעניינת בתחומים אחרים של חיך - לא אפשרם כאן את מרות הכייה.

כל הזמן סובלת

עליתי לארץ ב'1971 ומאותו זמן אני סובלת. התנהגתי, אך נישואי לא עלו ופתח נולדה לנו ילדה יפהפיה - אך היא נפטרה. זמן קצר לאחר מכן התגרשתי. כעבור כמות שנים הכיר לי בחור רחוק מבוגר. עמרנו להתחתן, אך יומיים לפני התחתונה הוא עזב את הארץ והשאיר אותי בהירון. ילדתי ילדה ללא נישואין ואני סובלת אותה לבדי. אין לי משפחה בארץ. אחרייכן התחתנתי עם אלמן מבוגר, אב לארבעה, אך הוא לא מלא את ילדתי הקטנה ורצח להבנים אותה למסר. נבנמתי להריון, אך בעלי רצה שאעשה חלה. אני אשה דתית. השבתי את הדייון ונולד בנ. בעלי רצה לקרוב אותו עם שני הילדים. כעבור שנתיים התגרשתי מחדש בהריון. הוא אני יקריבן של נולדתי והוא את מיינעצת לי להינשא בשלישית? אני מנישה בדרך, כל העול עלי ודלרים מבלים בלי אבא. מה לעשות? בארץ לא דחלף לי עם אבא בעל, אבל בחילי היתה לי הצלחה רבה עם בחירי.

החכם, הכתובת, תאריך ושעת הלידה של המנה שפזרים במערבולת).

אין ספק שמות ילדתך היה מכת בגרל קשה. אין גם טעם ששקט היה למבוע את הצרות שספדו אותך, שכן ההורוסקופ שלך היה נתון ל"מיתקפה" של כוכבים "מרושעים" במשך תקופה ממושכת. כל ההתקשרויות הומנטיות שלך התרחשו באותה תקופה חסרת מול. יחד עם זאת, ייתכן שניתן היה למבוע עליו חלק מהמרות אילו היית מוחז להשת להינשא בכל מחיר ואילו שקלת את אופיים ומידת התאמתם של הגברים שנקשרת אליהם. יש לך אינטואיציה מצויינת. הני לה להנחות אותך הלא תפעלי נגדה על כל פנים, בתקופה האחרונה השפעת הכוכבים השלילית החלכת ונצלמת, וההולס כדאי להינשא שוב. את אומרת שאת אשה דתית. אולי תצטרפי למסגרת דתית כלשהי או תשאלי כעצת רב.

מכונה אסטרולוגית עשויה להיות לך הורמנות נוספת לקשר קשר רציני עם גבר. נצלי את ההורמנות לכשתבוא, אך תזעם היי יותר בדינת והכל יבוא על מקומו בשלום.

רוח אלי

בתולה (23 באוגוסט עד 22 בספטמבר)
בימים אלה הצטרפו להורמנות עם בעיות הקשורות בילדים. הורמנותיקת מקבלת חשבוש דגש חדש. זה זמן טוב להיעזר ולטוילים. מומלץ מאוד לא לעשות עכשיו בהימורים, או להשקיע בעסקות בלתי ידורות.

מאזניים (23 בספטמבר עד 22 באוקטובר)
חשבוש מסתמם, סיבויים חדשים להצלח חות כספית ולקידום בקריירה. אך עליו לוח לחינוצר בעיות מסוימות עם שותף או בדיח בקשר לעניין ביתו. הצטרבו לך כל עכשיו והחלטות שישימוע על תעמיר.

עקרב (23 באוקטובר עד 21 בנובמבר)
הרבה דברים מעסיקים אותם כעשוי, וייתכן שהתקשו להתרכז בקבוצה. חכבלי החמי. תואח מפעילות ספורטיבית או מעיולים. שוממים ביאו לכם מול, במי שנה האשי, צוהי שיתח מעמיקת באי בע עיניים.

דגים (19 במרצ עד 20 במאריס)
נטינות וטוילים יסבו לכם הנאה רבת. חקטם ראישי שלכם מוחז למינים ול- חות, אך בחיטי ידידות עלולת לחינוצר מחיחות בגלל ענייני כספים. כדאי להכ- חר ויזטב את עמדהכם ולא להתפזר בו- שאת חשוב.

טלה (21 במאריס עד 19 באפריל)
חשבוש עשויים לחנוי אליכם כספים ממ קור בלתי יצגוי. אותם מתקשים בימים אלה להתבטא באוזני מתחומים עליכם, עובדה שעלולת לגרום לכם חיסכול. אך בחניות חדשות שחשעו עכשיו תעיתוד להצלחי יפה.

שור (20 באפריל עד 20 במאי)
אותם מבקשים בימים אלה בידת חוברי חות ועשויים לעוש מישוח חדש ומתח. בשיחות עם יועץ עלולים לחינוצר חילוקי דעות. זה זמן טוב לחקיקה רצינית ולמי- נו משימות בלתי יגמורות.

קשת (22 במרצ עד 21 בדצמבר)
יש לכם מול חשבוש. בענייני גרלין ובעני ייו משפחה. חיי חבית מסבים לכם עכ- שיו הנאה רבה יותר מאשר בילדים. אותם עשויים לקבל החלטות חשונה בענייני כספים. בתחום הורמנטי כדאי לוקט. יור מה.

גדי (22 בדצמבר עד 19 בינואר)
צמיים לכם בימים אלה בלויים מתחים רבים. בני חמי חשון נמשכים אליכם, אך וברו להשוב על גן משפחה. שעלול להר- גיש וזור. חיומנו מריכות ביותות. זה זמן טוב להתחלת חריותק חדש.

דלי (20 בינואר עד 18 בפברואר)
התמוססויות חשונות בתחום חמימטי צמי ויות חשבוש. קטו נטיה לראות מפורות חזקין את הבקתון העצמי שלכם. ביורה החברית צמיח מפילות רבה, אך ייתכן שמישוח קרוב קושה להתחמק מרחתיי- בות.

16 בדצמבר 1988 ח' בטבת תשס"ט וליון 366

[illegible]

המלאכה וגמרה.
הוא עולה לתקרה,
ומשם הוא יצחק:
העולם – רק משחק.

על הק
וע קבי
סוף חר

למסגרת קטנה, הם מגיעים למרוץ יוצן לטיפול אישי.

הפחת חשוב בהצלחה במיטלה הוא באבחון מתקדם. ככל שנקודים לאותו את הבנייתו המסורתיות, המסורבל והמקשה והקשיים בדיבור, במבטורה ובמקשה, כן יגדלו השכיבות לתקוף התקצית. אבל לא דבר. כך כל מניע למסור התקצית.

אין להשקיע סבלנות, תשומת לב והנהגה קץ לילדים חלוי, שבמבטם ויכולים לרשע את המסורתיות המסביות, אבל בקצב רהבה וזה איטי ובמאמצים בלתי נלאים. הם מקימים חלחלה ושלכולנות, ואנו יורקים להם את המעט

היה.
במיוחד ניצן מאמינים שניתן להחבר על
רוב הבקיעות של הילדים בעלי
המחלות המורכבות ביותר מאדם מאדם.
לצורך הכשרת המאמץ, המדענים
המפיקים לוחצים על צורך במשאבים. על
תאינים ביניהם (2.12.1) במעבד התרופה
אשר, שבהם, כל מקומים, יחסית
בכפוף למחלת המוח.
כלומר, הוא כולל ידוע שחתה
אישית ובעלי לקוֹת־למדה, ולמרות
ואתם הנדע להשיג, להגבית חסר
אז חלוצת השיטות, שעד לזמן
דיים כלל, ובמיוחד המחקר התקשה בכל
המקצועות. ואם איננו שונים הצלח כל
אחד יחד.

4.8 – רב האנשים חשים בביטחון.
הנשים רועות, אנשים יושבים מתעוררים
מקומם.

5.4 – עצים מתנועעים, מנורות חלואות
נעו במסלולן, תפוצים וזקוקים על שלחן
ועל מדפים, חלק מהם נפל ארצה.

6-1. שירות המבחין (קדשים) טיח משה
מבין ועושים מתבולטים.

6-9. בפרק ושירת הקדשה מתבולטים
המים. צדחת קים. צדחת צו צדחת
ציב (זקנים) מתבולטים.

7-3. הפרק ושירת הקדשה
השקלות צו מתבולטות.

8-1. רב הציג מתבולטים בציג
קדשים. ישונוש קדשים מתבולטים. קדשים,
בביתים. קדשים צו קדשים. צדחת
חזו וקדשים. קדשים. קדשים.

ועדות האדמה בארמניה וזכה במספר 8
בשם ריכרד. ואכן - התוצאות שם
מזעזעות וטרגיות.

עמוד 10

עמוד 77

**בן משותפי המדור מועלים פרסים
מתוך 'ספריית מעריב'**

ימי פסח: אבא, התבודד לי שהמורה
החדש לא יודע גיאוגרפיה.
אבא: איך אתה יודע?
ימי: כי היום הוא קרא לי ללוח וביקש
שאתה לו במפה איפה תל אביב...

התנאי יאללה, בוא, חמודי. אתה צריך לקבל זריקה.
 ילד (בחדש) זה כן... בואו
 הוואט? (בחדש) מאד בואו...
 ילד: אז אני לפני הריקה ותן לי זריקה
 חסדא שלא אריש ת'כאבו

היו מפתים כל כך הדרוש מהסרט
"שלמה ושבעה הנסים" שביקש מאב
ללכת ולצפות בו שוב. לפני שנכנס
לקולנוע אמר:
"אם היא תאכל שוב את התפוח היא
תשוער!"

מעם אחת רצה אבא מרקו ללמד את יו
מחמט על כוכבים. יבאו בחושך, טיפ
על הגו ואמר אבא מרקו: "הנה, זהו שב
החל".
הביט יוני ימינה הביט שמאלה ושאל:
"איפה הפרה?"

מארח ומתבדה משה יהלום

בין הפתורים יועל ספר מספריה מעריב
פתוחות נא לשלוח לימשיב לילדים ח.ד. 2004 ח"א.

ומתקנה.
זהו גם שמו של ספר תדש המתרחש
הממלכה חזקה בזמן אתי, בשהיות
שלטו צינר ותחיות היו מרדבות ביניהם
לפמן צמקים היתה בת פיות עצמות,
חברתו של כל חיות היער, שנאלצה לש

[illegible][illegible]
